

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till godkännande av fördraget om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration (Prümfördraget) och lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget samt vissa lagar som har samband med det

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen skall godkänna fördraget om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration, dvs. det så kallade Prümfördraget.

Prümfördraget är ett fördrag mellan Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Luxemburg, Nederländerna och Österrike som undertecknades den 27 maj 2005. Syftet med fördraget är att fördjupa de fördragsslutande parternas gränsöverskridande samarbete, särskilt för att bekämpa terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration. Fördraget innehåller bestämmelser om utbyte av DNA-, fingeravtrycks- och fordonsregisteruppgifter, gränsöverskridande operativt samarbete samt bekämpning av terrorism och olaglig migration. I fördraget ingår dessutom bestämmelser om dataskydd.

Prümfördraget har i enlighet med artikel 50 trätt i kraft internationellt mellan Spanien och Österrike den 1 november 2006. För övriga signatärstater träder fördraget i kraft 90 dagar efter det att instrumentet för ratificering eller godkännande av fördraget deponerats. Finland skulle binda sig till fördraget genom att deponera sin anslutningsakt hos Förbundsrepubliken Tysklands regering, som fungerar som depositarie, när riksdagen har godkänt fördraget. För Finlands del skulle fördraget träda i kraft 90 dagar efter det att anslutningsakten deponerats.

Genom fördraget försöker man effektivera det gränsöverskridande informationsutbytet och samarbetet i anknytning till de former av brottslighet som fördraget gäller. Genom för-

draget effektiveras informationsutbytet särskilt om de personregister som upprätthålls av polisen. Principen för fördraget är att om innehållet i registren och principerna för registrering föreskrivs i varje fördragsslutande parts nationella lagstiftning, och att man genom fördraget inte försöker harmonisera dessa principer. Fördraget anknyter till alla delar till samarbete som genomförs eller planeras inom Europeiska unionen. Det genomför i praktiken den så kallade principen om tillgång enligt 2004 års Haagprogram mellan de fördragsslutande parterna. Enligt fördraget är det öppet för alla EU:s medlemsstater. I fördraget har införts en bestämmelse om att det skall ingå som en del i EU. EU:s bestämmelser har även med stöd av en uttrycklig fördragsbestämmelse företräde före fördragets bestämmelser.

I propositionen ingår även ett lagförslag om ikraftsättande av de bestämmelser i fördraget som hör till området för lagstiftningen och om tillämpning av fördraget. Avsikten är att lagen skall träda i kraft genom förordning av republikens president samtidigt som Prümfördraget träder i kraft för Finlands del.

Dessutom föreslås i propositionen ändringar till vapenlagen, polislagen, lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet, lagen om fordonstrafikregistret, strafflagen samt utlänningslagen. Avsikten är att de föreslagna lagarna skall träda i kraft samtidigt som Prümfördraget träder i kraft för Finlands del, varför om tidpunkten för deras ikraftträdande skall föreskrivas genom förordning av republikens president.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
1. Inledning.....	4
2. Nuläge	4
Allmänt.....	4
Tvångsmedelslagen.....	6
Lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden.....	6
Lagen om gemensamma utredningsgrupper.....	7
Den nationella lagstiftningen om utlämnande av personuppgifter till utlandet....	7
Utländska tjänstemäns straffrättsliga ställning.....	8
Gemensamma åtgärder för återsändande	8
Dokumentrådgivare	8
Internationella överenskommelser om förebyggande och utredning av brott.....	8
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	10
4. Propositionens konsekvenser.....	11
4.1. Konsekvenser för myndigheternas verksamhet.....	11
4.2. Ekonomiska konsekvenser.....	13
4.3. Konsekvenser i fråga om organisation och personal.....	13
5. Beredningen av propositionen.....	14
6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll.....	14
7. Samband med andra propositioner.....	15
DETALJMOTIVERING.....	16
1. Fördraget om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt när det gäller bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration (Prümfördraget) och fördragets förhållande till Finlands lagstiftning	16
Kapitel I. Allmän del.....	16
Kapitel II. DNA-profiler, fingeravtrycksuppgifter och övriga uppgifter.....	16
Kapitel III. Åtgärder för bekämpning av terroristbrott.....	20
Kapitel IV. Åtgärder för bekämpning av olaglig migration.....	22
Kapitel V. Övriga samarbetsformer.....	23
Kapitel VI. Allmänna bestämmelser.....	25
Kapitel VII. Allmänna bestämmelser om dataskydd.....	27
Kapitel VIII. Genomförande- och slutbestämmelser.....	31
2. Lagförslag.....	33
2.1. Lag om ikraftsättande	33
2.2. Lag om ändring av 17 § i skjutvapenlagen.....	36
2.3. Lag om ändring av 53 § i polislagen.....	36
2.4. Lag om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet	36

2.5.	Lag om ändring av 17 § i lagen om fordonstrafikregistret.....	38
2.6.	Lag om ändring av 16 kap. 20 § och 40 kap. 12 § i strafflagen.....	38
2.7.	Lag om ändring av utlänningslagen.....	38
3.	Ikraftträdande	39
4.	Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning	40
4.1.	Behovet av riksdagens samtycke	40
4.2.	Behandlingsordning	41
LAGFÖRSLAGEN.....		42
	om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget mellan Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna och Republiken Österrike om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration och om tillämpning av detta fördrag.....	42
	om ändring av 17 § i skjutvapenlagen.....	43
	om ändring av 53 § i polislagen.....	44
	om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet. 44	44
	om ändring av 17 § i lagen om fordonstrafikregistret.....	45
	om ändring av 16 kap. 20 § och 40 kap. 12 § i strafflagen.....	46
	om ändring av utlänningslagen.....	47
PARALLELLTEXTER.....		48
	om ändring av 53 § i polislagen.....	48
	om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet. 49	49
	om ändring av 17 § i lagen om fordonstrafikregistret.....	51
	om ändring av 16 kap. 20 § och 40 kap. 12 § i strafflagen.....	53
FÖRDRAGSTEXT		55

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Propositionen innehåller ett förslag till godkännande och ikraftsättande av det i Prüm, Tyskland den 27 maj 2005 ingångna fördraget mellan Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Luxemburg, Nederländerna och Österrike om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration, nedan Prümfördraget. Syftet med fördraget är att fördjupa det gränsöverskridande samarbetet mellan de fördragsslutande parterna. Fördraget trädde internationellt i kraft mellan Spanien och Österrike den 1 november 2006. För Tysklands del träder fördraget i kraft den 23 november 2006. Prümfördragets fördragsslutande parter förhandlar om genomförandeavtal i enlighet med artikel 44 i fördraget. Dessa har ännu inte undertecknats. Enligt tillgängliga uppgifter förbereder förutom Finland även EU-medlemsstaterna Italien, Portugal och Slovenien en anslutning till fördraget.

Prümfördragets centrala principer och samarbetsformer påverkar förhandlingarna om genomförandet av principen om tillgång inom Europeiska unionen. Genom att ansluta sig till fördraget i ett så tidigt skede som möjligt kunde Finland påverka den fortsatta utvecklingen av samarbetet.

Till sin rättsliga form är Prümfördraget ett sedvanligt internationellt fördrag. Enligt fördraget är det öppet för alla EU:s medlemsstater. Fördraget är delvis en vidareutveckling av Schengenregelverket. Om fördraget vore ett EU-instrument skulle Norge, Island och Schweiz kunna ansluta sig till det, eftersom de är parter i Schengensamarbetet. Nu kan dock endast EU:s medlemsstater delta.

De åtgärder som ingår i fördraget hör till Europeiska unionens eller Europeiska gemenskapens verksamhetsområde. Fördraget har inte beretts inom unionens strukturer, till exempel i enlighet med de grundläggande fördragens bestämmelser om ett närmare samarbete, utan mellanstatligt, som ett traditionellt internationellt fördrag. Fördragets be-

redningsprocess har hittills inte motsvarat Finlands strävan att utveckla eventuellt närmare samarbete inom EU så enhetligt som möjligt och inom de ramar som de grundläggande fördragen tillhandahåller. Statsrådet har i samband med beredningen av ärendet gjort bedömningen att Finland trots detta bör ansluta sig till fördraget, eftersom man med hjälp av det kan effektivisera Finlands internationella myndighetssamarbete inom de områden som fördraget omfattar.

EU:s bestämmelser har med stöd av artikel 47 stycke 1 företräde i förhållande till fördragets bestämmelser. Om man inom EU efter det att fördraget ingåtts godkänner bestämmelser om det område som fördraget omfattar, skall fördragsbestämmelserna upphävas eller ändras så att de motsvarar EU:s bestämmelser. Avsikten är också att senast tre år efter fördragets ikraftträdande skall vidtas ett initiativ att införliva fördragets bestämmelser med Europeiska unionens rättsordning. Kommissionen har hållits informerad om förhandlingsprocessens gång. Avsikten är även att ovan nämnda initiativ skall vidtas i samarbete med kommissionen. Finland stöder tanken på att fördraget så snabbt som möjligt skall införlivas med EU:s rättsordning.

2. Nuläge

Allmänt

Europeiska unionens medlemsstater har i artikel 29 i unionsfördraget förbundit sig till närmare samarbete genom förebyggande och bekämpande av brottslighet, vare sig denna är organiserad eller ej, särskilt terrorism, människohandel och brott mot barn, olaglig narkotikahandel och brott mot vapenhandel, korruption och bedrägeri. Genom polisiärt samarbete försöker man effektivisera det operativa samarbetet mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter för att förebygga, upptäcka och utreda brott. Enligt unionsfördraget samarbetar man dessutom i fråga om insam-

ling, lagring, bearbetning, analys och utbyte av relevant information i anknytning till denna brottslighet.

Om en konkretisering av dessa principer i unionsfördraget kom man senast överens år 2004 i Haagprogrammet, då man beslutade genomföra den så kallade principen om tillgång inom Europeiska unionen. Enligt Haagprogrammet bör principen om tillgång tillämpas inom unionen från och med den 1 januari 2008, vilket inom unionen innebär att en tjänsteman i ett brottsbekämpande organ i en medlemsstat som behöver information för att utföra sina uppgifter skall kunna få denna information från en annan medlemsstat och att det brottsbekämpande organ i den andra medlemsstaten som innehar informationen skall göra den tillgänglig för det angivna syftet och därvid ta hänsyn till behoven i den pågående utredningen i den staten.

Enligt principen om tillgång kan utbyte av information endast ske för att rättsliga åtgärder skall kunna vidtas. Dessutom måste integriteten av de uppgifter som skall utbytas garanteras, informationskällorna skyddas och förtroligheten i uppgifterna garanteras i alla skeden under utbytet och därefter. Genomförandet av principen om tillgång inom unions-samarbetet behandlas nedan i kapitel 6 (Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll).

Om internationellt informationsutbyte och operativt samarbete mellan olika staters brottsbekämpande och rättsliga myndigheter i anknytning till förebyggande och utredning av brott föreskrivs vanligtvis antingen i bilaterala avtal som Finland ingått med för detta samarbete viktiga stater, eller i multilaterala avtal, med hjälp av vilka flera stater samtidigt kan bindas till samarbetet och avtalsnätverket utvidgas. Det nätverk som avtalen bildar kompletteras av den nationella lagstiftningen, till exempel nedan nämnda lag om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994).

Som exempel på multilaterala internationella avtal kan nämnas 1959 års Europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål (FördrS 30/1981), EU-konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål från år 2000 (FördrS 57/2004, nedan MLA-konventionen), konventionen om ömsesidigt

bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar (FördrS 148/2004, nedan Neapel II-konventionen) samt Förenta Nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (FördrS 20/2004, nedan Palermo-konventionen). Utgångspunkten i alla konventioner är meddelande av information på begäran, även om i dem dessutom ingår bestämmelser om meddelande av information på eget initiativ. I konventionerna finns även bestämmelser om under vilka förutsättningar man kan vägra lämna ut information. Bestämmelser om informationsutbyte för förebyggande och utredande av brott ingår även i flera gällande bilaterala brottsförebyggande avtal som Finland är part i. Dessutom föreskrivs i EU-lagstiftningen om informationsutbyte mellan myndigheter i Schengenkonventionen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den (nedan Schengenregelverket), som överfördes till en del av Europeiska unionen genom Amsterdamfördraget, som trädde i kraft den 1 maj 1999.

Om gränsöverskridande operativt samarbete föreskrivs bland annat i Schengenregelverket, Neapel II-konventionen och EU-konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål från år 2000. Bestämmelserna om gränsöverskridande åtgärder i dessa fördrag gäller i huvudsak situationer där det är fråga om läget efter det att ett brott har begåtts. Till exempel Schengenregelverket och Neapel II-konventionen innehåller liknande bestämmelser om förföljande och övervakning över gränserna. I MLA-konventionen och Neapel II-konventionen ingår för sin del bestämmelser om hemliga utredningar.

Den viktigaste tillämpliga lagen vid begäran om och beviljande av internationell rättshjälp är lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden. Största delen av bestämmelserna i denna lag gäller sådana situationer där rättshjälp begärs av Finland. I de fall där Finland begär rättshjälp i utlandet är det i allmänhet inte tillräckligt att de finländska myndigheterna endast tillämpar lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden, utan i detta fall är myndigheterna tvungna att till stor del fungera med stöd av de fördrag som är förpliktande för Finland.

Tvångsmedelslagen

Om upptagande av signalement föreskrivs i 6 kap. 4 § i tvångsmedelslagen (646/2003). Enligt denna paragraf får en polisman av den som misstänks för ett brott för identifiering, utredning av brott och registrering av brottslingar ta finger-, hand- och fotavtryck, handstils- och röstprov samt fotografier och uppta kännemärken (signalement). Av vägande skäl som gäller brottsutredningen får en polisman för identifiering och utredning av brott ta signalement även av den som inte är misstänkt för brott, om det är fråga om ett brott för vilket det strängaste straffet är mer än sex månaders fängelse. Signalement av den som inte är misstänkt för brott får inte användas för undersökning av andra brott än det som utreds. Signalementet får inte heller förvaras eller registreras för annat ändamål.

Om bestämning och registrering av DNA-profiler föreskrivs i 6 kap. 5 § i tvångsmedelslagen. Enligt denna paragraf får på den som är misstänkt för brott företas kroppsbesiktning som är nödvändig för bestämning av DNA-profilen, om det för brottet föreskrivna strängaste straffet är minst sex månaders fängelse. För utförande av uppgifter som föreskrivs i 1 § 1 mom. i polislagen (493/1995) får DNA-profiler registreras i polisens personregister. DNA-profiler får registreras i polisens personregister även med stöd av 8 § 3 mom. 6 punkten i lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet (579/2005). I polisens personregister får inte registreras DNA-profiler som innehåller uppgifter om den registrerades andra personliga egenskaper än kön. Om utplåning av DNA-profiler ur registret föreskrivs i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet (761/2003), nedan polisregisterlagen.

Ifrågavarande bestämmelse i tvångsmedelslagen gäller endast DNA-profilen för den som är misstänkt för ett brott. Om bestämning av DNA-profilen på sådana personer som inte misstänks för brott föreskrivs i 5 kap. 11 § 2 mom. i tvångsmedelslagen. Enligt denna bestämmelse får, om det har begåtts ett brott för vilket det föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst fyra år, kroppsbesiktning som är nödvändig för att

bestämma DNA-profilen eller för att utföra någon annan motsvarande undersökning företas på sådana personer som inte misstänks för brottet i fråga, om undersökningen är av synnerligen stor betydelse för utredning av brottet på grund av att det skulle vara omöjligt eller väsentligt svårare att utreda brottet med hjälp av metoder som inte i lika hög grad inkräktar på den persons rättigheter som undersökningen gäller. DNA-profilerna och de andra motsvarande undersökningresultaten skall utplånas och de förvarade proven förstöras när målet har avgjorts genom ett lagkraftvunnet avgörande eller lämnats därhän. Polisregisterlagen tillåter inte registrering av DNA-profilen på sådana personer som inte misstänks för brott i signalementsuppgifterna i informationssystemet för polisärenden. Den kroppsbesiktning som är nödvändig för bestämning av en DNA-profil omfattas av den husrannsakan som nämns i 23 § 1 mom. i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden.

Lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden

Lagen är en allmän lag som gäller internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden och den innehåller närmast för de nationella myndigheterna uppställda skyldigheter vid verkställande av en internationell begäran om rättshjälp. Lagen innehåller bestämmelser om delgivning av handlingar, inhämtande av bevis, användning av tvångsmedel, vidtagande av åtgärder för väckande av åtal, utlämnande av uppgifter ur straffregistret samt annan rättshjälp som behövs för behandlingen av straffrättsliga ärenden. Utgångspunkten för lagen är att Finlands myndigheter kan lämna rättshjälp till en annan stats myndigheter trots att det inte finns något gällande statsfördrag mellan Finland och den stat som begärt hjälp. I lagen finns även en bestämmelse (30 §), enligt vilken internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden utan hinder av bestämmelserna i lagen också lämnas enligt vad som särskilt har avtalats eller föreskrivits om lämnande av rättshjälp, dvs. att lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden och de internationella fördragen tillämpas parallellt.

Lagens (4/1994) 15 § förutsätter att tvångsmedel får användas vid uppfyllande av en begäran om rättshjälp endast om detta skulle vara tillåtet i motsvarande fall i Finland. Man förutsätter alltså dubbel straffbarhet.

Lagen om gemensamma utredningsgrupper

En behörig förundersökningsmyndighet kan med stöd av denna lag om gemensamma utredningsgrupper (1313/2002) tillsammans med en behörig myndighet i en främmande stat inrätta en gemensam utredningsgrupp för förundersökning av brott. En utredningsgrupp kan inrättas i samband med svåra och krävande utredningar som berör minst två stater. Utredningsgruppen fungerar under ledning och ansvar av mållandets myndigheter. Nyttan med gemensamma utredningsgrupper kan bland annat ses i situationer där gruppen verkar i en främmande stat där det är nödvändigt att vidta åtgärder. Åtgärderna skall på begäran av den medlem som mållandet utsett till gruppen genomföras på samma villkor som de skulle ha genomförts om gärningen hade skett under motsvarande förhållanden i landet i fråga. Med andra ord behövs ingen särskild begäran om rättshjälp.

Den nationella lagstiftningen om utlämnande av personuppgifter till utlandet

Prümfördraget gäller i fråga om polisens register signalementsuppgifterna i informationssystemet för polisärenden vad gäller DNA- och fingeravtrycksuppgifter samt fordonsregisteruppgifterna vid fordonsförvaltningscentralen, som lyder under kommunikationsministeriet. Även de signalement som gränsbevakningsväsendet inhämtat registreras i polisregistret i fråga (8 § 3 mom. 6 punkten i lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet). Eftersom man i fråga om DNA- och fingeravtrycksuppgifter har för avsikt att använda en datasökning som baserar sig på ett referensdatasystem, förutsätts för erhållande av egentliga personuppgifter även i fortsättningen internationella avtal om rättshjälp.

I polisregisterlagen föreskrivs om utlämnande av personuppgifter i polisens register

till utlandet. Polisregisterlagen är till sin karaktär en allmän lag som tillämpas parallellt med ovan nämnda fördrag eller, om inget fördrag har ingåtts med en viss stat, på egen hand. I fråga om gränsbevakningsväsendet ingår motsvarande bestämmelser i lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet. I fråga om tullväsendet ingår bestämmelser om utlämnande av uppgifter till utlandet i 25—28 § i tullagen. Bestämmelser om utlämnande av uppgifter till utlandet ingår även i 25 a § 1 mom. i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden, 30 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och 5 kap. i personuppgiftslagen (523/1999).

Enligt 37 § i polisregisterlagen får polisen inom Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ur polisens personregister, som inrättats för skötseln av de uppgifter som avses i 1 § 1 mom. i polislagen, lämna ut uppgifter till polismyndigheter och andra myndigheter som har till uppgift att trygga rätts- och samhällsordningen, upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller att förebygga brott, utreda brott och sörja för att brott blir föremål för åtalsprövning, om uppgifterna är nödvändiga för utförande av uppdragen. Utan hinder av sekretessbestämmelserna får uppgifter lämnas ut även genom teknisk anslutning eller i maskinläsbar form. För gränsbevakningsväsendets del ingår motsvarande bestämmelser i 38 § i lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet.

I lagen om fordonstrafikregistret (541/2003, nedan FTR-lagen) föreskrivs om utlämning av uppgifter i fordonstrafikregistret för myndighetsbruk särskilt i fråga om offentliga uppgifter (15 § i FTR-lagen) och sekretessbelagda uppgifter (17 § i FTR-lagen). Enligt 15 § 1 mom. 9 punkten i FTR-lagen får uppgifter i registret utlämnas till myndigheter i en EES-stat, Europeiska gemenskapernas kommission och myndigheter som avses i internationella överenskommelser för skötseln av förpliktelser som följer av gemenskapens lagstiftning eller internationella överenskommelser som är bindande för Finland. Vad gäller sekretessbelagda uppgifter får sådana enligt 17 § 1 mom. 11 punkten utlämnas till de myndigheter i landskapet

Åland och en EES-stat som registrerar fordon eller körkort eller har hand om övervakningen av dessa, uppgifter som är nödvändiga för registrering, övervakning och överlåtelse av fordon och körkort.

Enligt 16 § i FTR-lagen har myndigheter rätt att lämna uppgifter vidare, om utlämnandet baserar sig på lag, på en förpliktelse i en internationell överenskommelse som är bindande för Finland eller på Europeiska gemenskapens lagstiftning. Polisen har dessutom rätt att lämna ut uppgifter om körkort, körkort, brott som misstänks ha begåtts eller har begåtts vid framförande av ett motordrivet fordon eller ett släpfordon, körförbud och fordon till polismyndigheter och judiciella myndigheter i en annan stat samt till myndighetsorganisationer som bedriver internationell brottsbekämpning.

Utländska tjänstemäns straffrättsliga ställning

Det straffrättsliga tjänsteansvaret har i enlighet med 40 kap. 12 § 3 mom. i strafflagen i sin helhet utvidgats till utländska tjänstemän som med stöd av ett internationellt avtal eller någon annan internationell förpliktelse på finskt territorium utför kontroll, övervakning, förföljande eller förundersökning. Nämnade utländska tjänstemän jämställs med inhemska tjänstemän även när de utsätts för motstånd eller brott. På sådana gärningar som riktas mot dem tillämpas bl.a. strafflagens bestämmelser om våldsamt motstånd mot tjänsteman, tredska och usurpation av tjänstemannabefogenhet (16 kap. 20 § i strafflagen). Uppsåtligt dödande av en utländsk tjänsteman medan denne är i tjänst eller på grund av tjänsteåtgärd kan anses som mord (21 kap. 18 § i strafflagen). Begreppet utländsk tjänsteman i sig är täckande (40 kap. 11 § 4 punkten i strafflagen).

Gemensamma åtgärder för återsändande

Bestämmelserna om organisation av gemensamma flygningar för återsändande i Prümfördraget grundar sig på gällande gemenskapslagstiftning (rådets beslut 2004/573/EG om organisation av gemensamma flygningar för återsändande samt rå-

dets direktiv 2003/110/EG om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg). Om gemensamma åtgärder för återsändande via landsväg har tills vidare inte föreskrivits på EU-nivå.

Dokumentrådgivare

Om samarbete i fråga om migration föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 64, 2.3.2004). Enligt denna förordning skall sambandsmännen för invandring upprätta och upprätthålla kontakter med myndigheterna i värdlandet i syfte att bidra till att förebygga och bekämpa olaglig invandring samt bidra till att olagliga invandrare kan återvända och till hanteringen av laglig migration. Sambandsmän för invandring skall samla in information för användning på antingen operativ nivå eller strategisk nivå bland annat om flöden av olagliga invandrare och de rutter som dessa följer. Medlemsstaterna skall informera varandra, rådet och kommissionen om sina utstationeringar av sambandsmän och deras uppgifter. På detta sätt kan de övriga medlemsstaterna uttrycka intresse för att ingå ett samarbetsavtal om utstationering av sambandsmän. Medlemsstaterna skall se till att de sambandsmän som arbetar i samma tredje land eller samma område bildar samarbetsnätverk och vid behov ordnar samarbetsmöjligheter och utbildning för personalen vid utrikesrepresentationerna i medlemsstaternas territorium. I rådets förordning nämns inte uttryckligen att sambandsmännen även skall ge råd till och utbilda transportföretag och utstationeringslandets gränsbevakningsmyndigheter.

Internationella överenskommelser om förebyggande och utredning av brott

Europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål (MLA-konventionen) från 1959 är den mest täckande rättshjälpskonventionen inom Europa och den har satts i kraft av så gott som alla Europarådets medlemsstater. De fördragsslutande parterna har i denna konvention förbundit sig att lämna varandra rättshjälp i största möjliga utsträck-

ning i de situationer som fastställs i konventionen i mål eller ärenden som gäller beivrande av brott och som faller under den anmodande partens judiciella myndigheters jurisdiktion. MLA-konventionen kompletterar ovan nämnda europeiska konvention och underlättar tillämpningen av den mellan EU:s medlemsstater. MLA-konventionen innehåller även bestämmelser om rätten för en fördragsslutande parts myndighet att genomföra hemliga utredningar i en annan fördragsslutande parts territorium. Även Neapel II-konventionen och Schengenregelverket innehåller bestämmelser om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

Finland har även gällande överenskommelser om gränstullsamarbete med Sverige (FördrS 2/1963) och Norge (FördrS 37/1969), enligt vilka tullmyndigheterna kan genomföra åtgärder i kontrollzonen inom den andra fördragsslutande partens territorium. På basis av överenskommelsen om gränstullsamarbete med Sverige kan tullmyndigheterna bland annat genomföra tullövervakning inom den andra partens område i en kontrollzon som sträcker sig tre kilometer från riksgränsen samt även använda tvångsmedel i enlighet med den andra statens lagstiftning, under förutsättning att de överensstämmer med bägge staternas lagstiftning och i omedelbart samband med smuglingsbrott eller försök till smuglingsbrott.

Finland har ingått bilaterala överenskommelser om bekämpning av brottslighet med sju stater: Estland (FördrS 58/1995), Lettland (FördrS 8/1997), Litauen (FördrS 72/1997), Polen (FördrS 70/2003), Ungern (FördrS 66/2003), Ryssland (FördrS 12/1994) och Turkiet (FördrS 139/2004). Dessa överenskommelser lämpar sig först och främst för verksamhet i spaningsskedet och de kan tillämpas på alla slags brott. Man kan dock hänvisa till grunder för förvägrande, om det är fråga om ett politiskt brott eller ett visst slags militärt brott. Överenskommelserna kan även användas till att begära och lämna rätts hjälp. Överenskommelserna har i praktiken varit effektiva och flexibla.

Utöver i ovan nämnda bestämmelser har i rambeslutet om gemensamma utredningsgrupper och den nationella lagen om dessa (1313/2002) föreskrivits om de villkor på

vilka en annan medlemsstats myndighet kan verka på Finlands territorium.

Neapel II-konventionen och Schengenregelverket innehåller bestämmelser om gränsöverskridande åtgärder som till sin natur är operativa. Enligt Neapel II-konventionen är förföljande över gräns, gränsöverskridande övervakning, kontrollerade leveranser, hemliga utredningar och gemensamma specialutredningslag tillåtna endast när det är fråga om brott som gäller olaglig handel med narkotika och vissa andra varor belagda med förbud samt med ämnen som är avsedda för framställning av narkotika, olaglig gränsöverskridande handel med skattepliktiga varor för att undgå skatt eller obehörigt erhålla statligt stöd, om detta medför en avsevärd belastning för gemenskapens eller för medlemsstaternas budget, samt annan handel med varor som är förbjudna enligt gemenskapens eller nationella tullbestämmelser. Förföljande och övervakning är tillåtna endast om det är fråga om vissa i konventionen uppräknade brott som möjliggör en utlämning. Övervakning på grund av en begäran om rättsligt bistånd på förhand är i Schengenkonventionen bunden till brott som kan leda till utlämning av gärningsmannen. Gränsöverskridande övervakning utan förhandstillstånd i brådsakande situationer vidkänner Schengenkonventionen endast i fråga om utredning av sådana brott som särskilt angetts i en uttömmande förteckning. När det gäller förföljande över gräns skall konventionsparten i brådsakande situationer välja mellan brotten i den uttömmande förteckningen och brott som kan leda till att gärningsmannen utlämnas. Enligt Neapel II konventionen kan förföljande över gräns fortsättas även på medlemsstaternas territorialvatten, medan Schengenkonventionen endast omfattar verksamhet över konventionsstaternas landgränser. Angående förföljande i havsområden ingår bestämmelser även i Förenta Nationernas havsrättskonvention (FördrS 49-50/1996). I 22 a § och 30 a § i polislagen finns nationella bestämmelser om de situationer som avses i Schengenregelverket. Motsvarande nationella bestämmelser i fråga om MLA-konventionen och Neapel II-konventionen ingår i lagarna om ikraftsättande av konventionerna i fråga.

I MLA-konventionen och Neapel II-

konventionen ingår bestämmelser om hemliga utredningar på en annan stats territorium. Den sist nämnda konventionen kan även tillämpas vid förebyggande av brott och inte enbart vid undersökning av redan inträffade brott. I MLA-konventionen finns dessutom bestämmelser om teleavlyssning i situationer där den som avlyssningen avser kommer in på en annan fördragsslutande parts territorium samt bestämmelser om tekniskt bistånd när det är fråga om en satellittelefon. Det bör beaktas att det i dessa situationer är fråga om teleavlyssning för utredande av brott i enlighet med tvångsmedelslagen, men däremot inte om teleavlyssning för förebyggande av brott i som avses i polislagen.

I gränsöverskridande situationer i enlighet med Schengenregelverket, Neapel II-konventionen och MLA-konventionen har tjänstemän rätt att medföra vapen och att använda dem i nödvärn.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

Målsättningen med propositionen är att godkänna och sätta i kraft Prümfördraget, som skapar den rättsliga ramen för ett fördjupat praktiskt samarbete mellan de brottbekämpande organen i de EU-länder som utgör fördragsslutande parter vad gäller bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration. Målsättningen för Prümfördragets parter är att införliva fördragets bestämmelser med Europeiska unionens lagstiftning. Denna målsättning har skrivits in i artikel 1 i fördraget.

En viktig del av Prümfördraget utgörs av bestämmelser för effektivisering av informationsutbytet. Enligt Prümfördraget förbinder sig de fördragsslutande parterna att utbyta DNA-, fingeravtrycks- och fordonsregisteruppgifter (artiklarna 2—12). Avsikten är att jämförelsen av såväl DNA- som fingeravtrycksuppgifter skall genomföras med hjälp av ett referensdatasystem. Referensdatasystemets betydelse ligger i att man med hjälp av det så snabbt som möjligt kan inrikta förfrågan till den stat där informationen finns. För närvarande är man tvungen att sända förfrågningar delvis slumpmässigt till de länder

som man antar att har information. Enligt Prümfördraget har de fördragsslutande parterna direkt tillgång till fordonsregisteruppgifterna. Detta är en förändring till nuläget, då man är tvungen att särskilt begära uppgifter rörande fordon. Den part som har tagit emot förfrågan överväger om den skall utlämna uppgiften eller hänvisa till en grund för förvägrande. Vid direkt tillgång till datasystem är det inte möjligt att använda grunder för förvägrande. Fördragets bestämmelser om informationsutbyte inverkar inte på de grunder enligt vilka DNA-, fingeravtrycks- eller fordonsuppgifter registreras i Finland. Informationsutbyte enligt fördraget sker alltså endast om de uppgifter som enligt gällande lagstiftning i Finland kan registreras. 37 § i polisregisterlagen möjliggör utbyte av DNA- och fingeravtrycksuppgifter i enlighet med Prümfördraget även med hjälp av en teknisk anslutning, eftersom alla stater som är parter i fördraget är medlemsstater i Europeiska unionen.

Prümfördraget innehåller även bestämmelser om informationsutbyte för bekämpning av våld vid större evenemang (artiklarna 13—15) samt för bekämpning av terrorism (artikel 16). Informationsutbytet sker i enlighet med den nationella lagstiftningen. Varje fördragsslutande part skall utse ett nationellt kontaktställe för informationsutbytet.

I Prümfördraget föreskrivs även om användning av flygsäkerhetsvakter (Air Marshals) (artiklarna 17—19). En fördragsslutande part kan endast placera ut vakter i sitt eget lands plan. De fördragsslutande parterna stöder varandra i fråga om utbildningen av flygsäkerhetsvakter. Den behöriga samordningsmyndigheten skall skriftligen underrätta den andra fördragsslutande partens samordningsmyndighet när en flygsäkerhetsvakt används. Fördraget innehåller även bestämmelser om hanteringen av tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning efter avstigningen från planet.

Om åtgärder för bekämpning av olaglig migration föreskrivs i artiklarna 20—23 i Prümfördraget, som innehåller bestämmelser om dokumentrådgivare och gemensamma åtgärder för återsändande av olagliga invandrare.

Dessutom har Prümfördraget som målsätt-

ning att fördjupa de fördragsslutande parternas samarbete och att för upprätthållande av allmän ordning och säkerhet och för förebyggande av brott anordna gemensamma patruller och övrigt samarbete (artiklarna 24—27), där företrädare för en fördragsslutande parts myndigheter genomför operativt samarbete i en annan fördragsslutande parts territorium. I detta avseende kompletterar Prümfördraget bland annat Schengenregelverket, som även tillåter gränsöverskridande åtgärder under vissa förutsättningar, när de anknyter till utredande av redan inträffade brott.

Om användning av och ansvar för tjänstevapen föreskrivs i artiklarna 28—32 i Prümfördraget.

Prümfördraget innehåller detaljerade bestämmelser om dataskyddet för personuppgifter (artiklarna 33—41) samt slutbestämmelser (artiklarna 45—52), som även reglerar fördragets förhållande till Europeiska unionens lagstiftning.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

Det faktum att principen om fri rörlighet i allt större utsträckning omsätts i praktiken inom Europeiska unionen har medfört ökade utmaningar för brottsbekämpningsarbetet. Utvecklingen av lagstiftningen inom EU och medlemsstaternas nationella lagstiftning ger i många fall inte tillräckliga förutsättningar för ett effektivt brottsbekämpningsarbete som motvikt till den ökande terrorismen, gränsöverskridande brottsligheten och olagliga migrationen, som antagit nya former. Det av sju EU-medlemsstater ingångna Prümfördraget skapar den rättsliga ramen för ett fördjupat praktiskt samarbete mellan de brottsbekämpande organen i de EU-länder som utgör fördragsslutande parter i fråga om bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration.

Fördragets centrala principer och således myndighetssamarbetet i enlighet med fördraget inom olika samarbetsområden motsvarar målsättningar som överenskommit inom EU eller följer Haagprogrammet, särskilt genom-

förändret av den så kallade principen om tillgång. Genom att ansluta sig till fördraget kunde Finland dock effektivisera sitt internationella myndighetssamarbete inom brottsbekämpningen och påverka den fortsatta utvecklingen av samarbetet.

Prümfördragets inverkan kan redan nu även skönjas i Europeiska unionens samarbete. Samarbetsformer i enlighet med Prümfördraget har tjänat som modell för förhandlingar inom EU, bland annat gällande genomförandet av principen om tillgång till information. Fördraget utgör emellertid inget hinder för utveckling av samarbete inom EU, eftersom de arrangemang som man i framtiden inom EU eventuellt kommer överens om i anknytning till Prümfördragets tillämpningsområde ersätter motsvarande arrangemang i enlighet med Prümfördraget. Därmed finns det ingen risk för att man bygger upp system som överlappar varandra. I artikel 1 stycke 4 i fördraget har man å andra sidan skrivit in som ett mål att införliva samarbetet inom ramen för fördraget med Europeiska unionens rättsliga ram senast tre år efter fördragets ikraftträdande, vilket även förebygger en överlappande reglering.

Mottagande och utbyte av DNA-, fingeravtrycks- och fordonsuppgifter inom ramen för Prümfördraget grundar sig på ett nytt tänkesätt om samarbetet mellan brottsbekämpningsmyndigheter och utnyttjande av uppgifter som den andra fördragsslutande parten besitter. Fördragets bestämmelser om DNA- och fingeravtrycksuppgifter omfattar utnyttjande av ett referensdatasystem. De fördragsslutande parterna utser ett nationellt kontaktställe för sökning och jämförelse av uppgifter, som i enskilda fall ges tillträde till den andra fördragsslutande partens DNA- och fingeravtrycksuppgifter. Sökningen sker automatiskt med hjälp av en sökrobot. De fördragsslutande parterna skall endast ha tillgång till sådana DNA-poster som anger DNA-profilen och ett referensnummer, som inte kan kopplas till en viss person. På motsvarande sätt skall man göra i fråga om fingeravtrycksuppgifterna. På detta sätt kan den fördragsslutande partens brottsbekämpningsmyndighet med hjälp av söksystemet mycket snabbt utreda om det i den andra fördragsslutande partens brottsbekämpnings-

myndighets register finns DNA- eller fingeravtrycksuppgifter som matchar sökningen. I jakande fall kan brottsbekämpningsmyndigheten sända en begäran till det målland som systemet anger för utreda identiteten på den person DNA-profilen eller fingeravtrycket hänför sig till. En begäran innebär i praktiken att man tillgriper ett förfarande för internationell rättshjälp. Med stöd av begäran får man från den andra staten de personuppgifter som referensuppgiften gällande DNA- eller fingeravtrycksuppgifterna gäller. Om den stat som mottagit begäran uppfyller begäran och utlämnar personuppgifterna avgörs med stöd av de avtal och bestämmelser som anknyter till förfarandet för internationell rättshjälp. I Prümfördraget ändras inte gällande bestämmelser om internationell rättshjälp. De referensuppgifter som erhålls med stöd av Prümfördraget ger endast en hänvisning om till vilket land det lönar sig att sända en begäran om rättshjälp. För närvarande är man tvungen att sända förfrågningar slumpmässigt till de länder som man antar att har information. Det system som ingår i fördraget är till nytta särskilt i situationer där man har kunnat fastställa en DNA-profil eller ta ett fingeravtryck på brottsplatsen, men inte ännu har lyckats nå den brottsmisstänkte. I bästa fall kan man med hjälp av den andra fördragsslutande partens databaser utreda den misstänktes identitet i oupplagade brott, vilket innebär att brottsutredningen skulle effektiveras och påskyndas. Risken för dem som begått brott att bli fast och brottsutredningarnas kostnadseffektivitet skulle öka. Prümfördragets bestämmelser gör det möjligt att göra en jämförelse även i de situationer där man känner till den som ligger bakom en DNA-profil eller ett fingeravtryck men vill säkerställa uppgiftens tillförlitlighet med hjälp av den andra fördragsslutande partens system.

Enligt Prümfördragets bestämmelser skall den fördragsslutande partens brottsbekämpningsmyndighet få direkt tillgång till en annan fördragsslutande parts fordonsregisteruppgifter genom sökningar. Detta är en förändring till nuläget, då man är tvungen att särskilt begära uppgifter rörande fordon av det andra landets myndigheter. Gällande lagstiftning tillåter utlämnande av fordonsregisteruppgifter till alla brottsbekämpande myn-

digheter i de stater som är med i Prümfördraget, eftersom dessa är EES-stater. Detta gäller för närvarande endast offentliga uppgifter. Den part som har tagit emot förfrågan överväger om den skall utlämna uppgiften eller hänvisa till en grund för förvägrande. Vid direkt tillgång till datasystem är det inte möjligt att använda grunder för förvägrande.

Artiklarna 16—19 i Prümfördraget innehåller bestämmelser om åtgärder för bekämpning av terrorism. Sådana åtgärder är utbyte av information om personer som kan misstänkas göra sig skyldiga till terroristbrott samt användning av flygsäkerhetsvakter i flygplan som registrerats i en fördragsslutande part. Europeiska unionen har ingen gällande lagstiftning om användningen av flygsäkerhetsvakter. De finländska luftfartsmyndigheterna har ingen behörighet att förhindra att säkerhetsvakter reser med utomlands registrerade plan. Prümfördraget förtydligar nuläget, eftersom det innehåller bestämmelser om användningen av flygsäkerhetsvakter och om förhandsanmälningar vid användning av sådana samt om innehav av tjänstevapen, ammunition och övrig utrustning som flygsäkerhetsvakter medför. Propositionen innehåller inget förslag om ändring av Finlands lagstiftning för användning av flygsäkerhetsvakter på i Finland registrerade plan.

För att bekämpa olaglig migration innehåller Prümfördraget bestämmelser om dokumentrådgivare och bistånd vid åtgärder för återsändande av invandrare (artiklarna 20-23). Av dessa bestämmelser innehåller artikel 23 stycke 2 ett återsändningsförfarande, enligt vilket en fördragsslutande part vid behov kan verkställa ett återsändande genom en annan fördragsslutande parts territorium. Jämfört med nuläget är det nya att transiteringen nu även kan ske landvägen. Om transitering med flyg föreskrivs i direktiv 2003/110/EG (25.3.2003).

Artiklarna 24 och 25 om gemensamma insatser anknyter till säkerställande av allmän ordning och säkerhet samt till förebyggande av brott. Bestämmelser om gemensamma insatser som anknyter till utredande av brott ingår i rambeslutet om gemensamma utredningsgrupper, Schengenregelverket, Neapel II-konventionen samt MLA-konventionen. Nämda bestämmelser begränsas i huvudsak

till brottsundersökning, medan Prümfördraget gäller upptäckande och förebyggande av brott samt säkerställande av allmän ordning, varvid det utvidgar området för gemensamma insatser. Inom det internationella samarbetet stöter man allt oftare på situationer där de finländska brottsbekämpningsmyndigheterna tar emot förfrågningar om åtgärder, där det inte finns någon reglering eller där denna är bristfällig. I och med Prümfördraget blir det rättsliga läget tydligare och de nya samarbetsformerna omfattas av reglering.

Prümfördraget kan även ses som en inledning till ett djupare samarbete inom EU och fördraget gör det möjligt att skaffa erfarenheter för att förbättra förutsättningarna för att senare utarbeta ett fungerande förslag för en reglering på EU-nivå.

4.2. Ekonomiska konsekvenser

De ändringar som görs i de nationella informationssystemen kommer att medföra kostnader. För polisens vidkommande uppkommer kostnader av den automatiska jämförelsen av DNA- och fingeravtrycksuppgifter samt eventuellt av vidareförmedling av fordonsregisteruppgifter. Kostnaderna för skötseln av administrativa uppgifter och övervakningsuppgifter samt för ändringarna i datasystemen beräknas uppgå till mellan 200 000 och 300 000 euro. Kostnaderna kan stiga betydligt beroende på om man blir tvungen att tillämpa olika tekniska lösningar med de olika fördragsslutande parterna.

Om Fordonsförvaltningscentralen ordnar direkt åtkomst via en webbläsare kommer administreringen av de tillstånd och avtal med stöd av vilka uppgifter lämnas ut till de fördragsslutande parternas brottsbekämpande myndigheter samt hanteringen av användarrättigheter att medföra mycket extra arbete för centralen och kräva mer resurser samt föranleda ytterligare kostnader jämfört med om uppgifter överläts direkt via polisens datasystem. Ändringarna av informationstjänstsystemet och tjänsterna för administrering av användare orsakar kostnader på ca 230 000 euro. Administreringen av användare samt säkerställandet av dataskydd och datasäkerhet och av tillräcklig övervakning av dessa beräknas föranleda kostnader till ett belopp

av närmare 300 000 euro varje år. Ifall FTR-systemlösningarna skulle visa sig vara otillräckliga kan kostnaderna öka betydligt. Om förfrågningarna styrs via polisens datasystem kommer den ökade mängden förfrågningar att medföra en ökning av Fordonsförvaltningscentralens kostnader för underhåll och användning av datasystemet till ett belopp av uppskattningsvis 200 000 euro varje år.

Sammantaget kan man förvänta sig att antalet förfrågningar ur de olika registren kommer att öka om rambeslutet träder i kraft, eftersom syftet med beslutet är att göra det betydligt lättare än för närvarande för utländska brottsbekämpande myndigheter att få uppgifter ur övriga fördragsslutande parter register. Det är emellertid svårt att i detta skede bedöma hur mycket förfrågningarna kommer att öka och hur stora kostnaderna för underhållet av datasystemen kommer att bli.

Vad gäller de ekonomiska verkningarna bör det beaktas att Prümfördraget ger upphov till lika stora ekonomiska verkningar oberoende av genomförandet av motsvarande mål i Haagprogrammet, såsom principen om tillgång till information. De kostnader som orsakas av anslutningen till fördraget skall täckas inom ramen för de godkända omkostnadsanslagen och ekonomiska ramarna. Merparten av kostnaderna hänför sig till inrikesministeriets förvaltningsområde, i första hand till polisförvaltningen.

De gränsöverskridande operativa åtgärderna orsakar även kostnader vilkas belopp är beroende av åtgärdernas natur och varaktighet. Enligt artikel 46 i Prümfördraget kan om fördelningen av de kostnader som tillämpningen av fördraget orsakar en fördragsslutande part överenskommas särskilt i varje enskilt fall.

4.3. Konsekvenser i fråga om organisation och personal

Godkännandet av fördraget beräknas inte få några betydande konsekvenser i fråga om organisation och personal. Det internationella samarbetet i enlighet med fördraget är redan för närvarande i stor utsträckning möjligt med stöd av gällande lagstiftning. Fördraget skulle innebära en förenkling av förfarandena inom det internationella samarbetet med de

stater som har anslutit sig till Prümfördraget.

5. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid inrikesministeriet. I samband med beredningen av Prümfördraget har statsrådet sänt en utredning i enlighet med 97 § i grundlagen till riksdagen (E 97/2005 rd). Lagutskottet har avgett ett utlåtande om Prümfördraget (LaUU 4/2006 rd), liksom även förvaltningsutskottet (FvUU 22/2006 rd). Stora utskottet konstaterade i sitt utlåtande StoUU 7/2006 rd att utskottet på basis av lagutskottets och förvaltningsutskottets utlåtanden och den utredning man mottagit i princip kan godkänna en anslutning till Prümfördraget.

Om utkastet till regeringsproposition har man den 12 september begärt utlåtanden från statsrådets kansli, utrikesministeriet, justitieministeriet, finansministeriet, kommunikationsministeriet, inrikesministeriets polis-, utlännings-, gränsbevaknings- och räddningsavdelningar, centralkriminalpolisen, skyddspolisen, dataombudsmannens byrå, utlänningsverket, sjöfartsverket, luftfartsverket och tullstyrelsen. De påpekanden som gjordes i utlåtandena har beaktats vid färdigställandet av propositionen.

6. Andra omständigheter som inverkar på propositionens innehåll

Enligt Haagprogrammet (programmet för stärkt frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen), som godkändes inom EU i november 2004, och handlingsplanen för det skall principen om tillgång tas i bruk från ingången av 2008 som en åtgärd för stärkt säkerhet. Enligt denna princip skall en brottsbekämpande myndighet i en medlemsstat som behöver information för att utföra sina uppgifter kunna få denna information från en annan medlemsstat, och den brottsbekämpande myndigheten i den andra medlemsstaten skall göra den tillgänglig för det angivna syftet. På grund av det ovan nämnda har kommissionen i slutet av 2005 lagt fram ett förslag till rambeslut om tillämpningen av

principen om tillgång till information för rådet.

I förslaget till rambeslut ingår liknande bestämmelser för att garantera tillgång till DNA-, fingeravtrycks- och fordonsregisteruppgifter som i Prümfördraget. I förslaget ingår även bestämmelser om åtkomst till ballistiska uppgifter, uppgifter om telefonnummer och befolkningsregisteruppgifter. I och med införandet av principen om tillgång till information skapas ett nytt EU-omfattande samarbetsverktyg som gör det lättare för myndigheter att förebygga, upptäcka och utreda brott. Samarbetet effektiveras genom att myndigheter antingen ges direkt åtkomst till uppgifter i en annan medlemsstats databas eller tillgång till referensdata om sådana uppgifter. Det nya regelverket ger medlemsstaterna tillgång till den information de behöver antingen genom att de själva söker den eller genom att de framställer en begäran hos den medlemsstat som på basis av referensuppgifterna har informationen. Behandlingen av förslaget gällande principen om tillgång till information har framskridit långsamt i rådets arbetsgrupp. Kommissionen har meddelat att den i slutet av 2006 ämnar lägga fram ett förslag om hur DNA-uppgifter skall utbytas mellan EU:s medlemsstater. Inom EU kommer man sannolikt att framskrida en uppgiftstyp åt gången. Det är sannolikt att man inte kommer att kunna ta i bruk principen om tillgång till information inom utsatt tid, dvs. från ingången av år 2008. Genomförandet av principen om tillgång till information är beroende av stärkandet och ikraftträdandet av de gemensamma dataskyddsbestämmelserna för den tredje pelaren. Även tidtabellen för det sistnämnda projektet är stramt. Det kan uppskattas att principen om tillgång till information inom EU kommer att genomföras i enlighet med Prümfördragets bestämmelser och tekniska lösningar.

Enligt Haagprogrammet är det nödvändigt med en konsekvent strategi och harmoniserade lösningar i EU i fråga om biometriska kännetecken och uppgifter. Inom Europeiska unionen pågår förhandlingar om inrättande av ett gemensamt informationssystem för viseringar (Visa Information System, VIS) i enlighet med det beslut som fattades av Europeiska unionens råd för rättsliga och inri-

kes frågor den 8 juni 2004. VIS-systemet kommer att innehålla uppgifter om visumsökande och om sökta, utfärdade, avslagna, ogiltigförklarade, återkallade eller förlängda visum samt länkar till andra ansökningar. Som biometriska uppgifter kommer i VIS-systemet att registreras digitala foton och fingeravtryck av de sökande.

Prümfördraget tangerar även kommissionens förslag till förordning av Europaparlamentet och rådet om inrättande av en särskild ordning för skapande av en mekanism för uppsättandet av snabbinsatsteam för gränskontroll (den s.k. Rabbit-förordningen, U 48/2006 rd), som för närvarande är anhängigt inom EU. Förslaget till förordning gäller gränsbevakningsmäns befogenheter på en annan medlemsstats territorium. Genom förslaget försöker man säkerställa att de övriga medlemsstaternas tjänstemän används så effektivt som möjligt i situationer som omfattas av förordningens tillämpningsområde. Initiativet hänger bland annat samman med utvecklingen av ett samordnat system för upprätthållande av gränssäkerhet vid EU:s yttre gränser. Rådets arbetsgrupp har ännu inte slutfört behandlingen av förslaget.

I fråga om tullsamarbetet inom EU:s tredje pelare upprättades den 8 maj 2003 ett protokoll om ändring av konventionen om användning av informationsteknologi för tulländamål när det gäller inrättande av ett register för identifiering av tullutredningar. Registret för identifiering av tullutredningar är

en referensdatabas som skall innehålla uppgifter om personer och företag som är eller har varit föremål för en tullutredning i någon medlemsstat. Genom uppgifterna i registret får de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna snabbt och effektivt information om huruvida om de övriga medlemsstaterna håller på med eller har gjort utredningar om samma person eller företag. Registret för identifiering av tullutredningar fungerar således som ett hjälpmedel vid tullutredningen. Ytterligare uppgifter om undersökningar som genomförs av ett annat land skulle fås genom gällande fördrag om rättshjälp i straffrättsliga ärenden. I fråga om sitt referensdatasystem påminner registret för identifiering av tullutredningar om den mekanism som ingår i Prümfördraget. Avsikten är att regeringspropositionen om godkännande och ikraftsättande av protokollet om registret för identifiering av tullutredningar skall avlåtas till riksdagen under hösten 2006.

7. Samband med andra propositioner

Riksdagen behandlar som bäst regeringens proposition med förslag till lag om yrkeskompetens för lastbils- och bussförare (RP 149/2006 rd), som innehåller ett förslag till ändring av 17 § 2 mom. i lagen om fordons- trafikregistret.

DETALJMOTIVERING

1. Fördraget om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt när det gäller bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration (Prümfördraget) och fördragets förhållande till Finlands lagstiftning

Kapitel I. Allmän del

Artikel 1. Principer. I denna artikel definieras fördragets syfte samt förtydligas fördragets förhållande till Europeiska unionens lagstiftning.

Enligt stycke 1 i artikeln har de fördragsslutande parterna för avsikt att fördjupa det gränsöverskridande samarbetet, särskilt genom utbyte av information.

Enligt stycke 2 i artikeln påverkar samarbetet i enlighet med fördraget inte Europeiska unionens lagstiftning. Dessutom fastställs i detta stycke att fördraget är öppet för alla medlemsstater i Europeiska unionen.

Enligt stycke 3 i artikeln strävar man med samarbetet inom ramen för fördraget efter att utveckla det europeiska samarbetet på de områden som omfattas av fördraget.

Enligt stycke 4 i artikeln skall senast tre år efter fördragets ikraftträdande vidtas ett initiativ att införliva fördragets bestämmelser med Europeiska unionens lagstiftning. Initiativet vidtas på basis av en utvärdering av erfarenheterna av genomförandet av fördraget. Initiativet vidtas i samförstånd med Europeiska kommissionen eller på grundval av ett förslag från den. När ett initiativ vidtas beaktas Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Kapitel II. DNA-profiler, fingeravtrycksuppgifter och övriga uppgifter

Artikel 2. Inrättande av nationella databaser över DNA-analyser. Denna artikel innehåller bestämmelser om inrättande och upprätthållande av nationella databaser över

DNA-analyser för undersökning av brott.

Enligt stycke 1 i artikeln inrättar och upprätthåller de fördragsslutande parterna nationella databaser över DNA-analyser för undersökning av brott. Behandlingen av uppgifter i ovan nämnda databaser inom ramen för detta fördrag sker i överensstämmelse med den nationella lagstiftningen, dvs. genom fördraget ändras inte den nationella lagstiftningen till exempel om registrering av DNA-uppgifter i nationella DNA-register.

Enligt stycke 2 i denna artikel skall de fördragsslutande parterna i brottsundersökningssyfte garantera tillgången till referensuppgifterna för de nationella databaserna över DNA-analyser. Referensuppgifterna innehåller endast DNA-profiler från den icke-kodifierande delen av DNA:t och en beteckning, inte uppgifter som möjliggör en omedelbar identifiering av den berörda personen. Om referensuppgiften är sådan att den inte kan kopplas till en viss person, dvs. ett så kallat öppet spår, skall den kunna identifieras som en sådan.

Enligt stycke 3 i denna artikel skall den fördragsslutande parten när instrumenten för ratificering, godkännande eller tillträdande deponeras meddela på vilka nationella databaser över DNA-analyser detta fördrags bestämmelser om utbyte av DNA-uppgifter kan tillämpas samt förutsättningarna för automatisk sökning av DNA-profiler.

I Finland använder polisen ett i denna artikel avsett i polislagen och tvångsmedelslagen reglerat DNA-register, som hör till polisens personregister (signalementsuppgifterna i informationssystemet för polisärenden). Signalementsuppgifterna i informationssystemet för polisärenden skall vara den nationella databas över DNA-analyser som fördraget skall tillämpas på. Referensuppgifterna kan anses ingå i detta basregister, varför de inte behöver särskild nationell reglering. I Finland får DNA-profilen på den som är misstänkt för brott registreras i polisens personregister enligt 6 kap. 5 § i tvångsmedelslagen, om det för brottet föreskrivna strängaste straffet är minst sex månaders fängelse. Om bestämm-

mande av DNA-profilen på sådana personer som inte misstänks för brott föreskrivs i 5 kap. 11 § 2 mom. i tvångsmedelslagen. Polisregisterlagen tillåter inte registrering av DNA-profilen på sådana personer som inte misstänks för brott i signalementsuppgifterna i informationssystemet för polisärenden.

Artikel 3. Automatisk sökning av DNA-profiler. Denna artikel innehåller bestämmelser om systemet för automatisk sökning av DNA-profiler.

Enligt stycke 1 i denna artikel skall de fördragsslutande parterna i brottsundersökningssyfte ge de nationella kontaktställen som avses i fördraget tillträde till referensuppgifterna för sina databaser över DNA-profiler och ge rätt att göra automatiska sökningar i dem genom jämförelse av DNA-profiler. Sökningen kan endast ske i enskilda fall och i enlighet med den nationella lagstiftningen i den fördragsslutande part som genomför sökningen.

I stycke 2 i denna artikel föreskrivs att om det till följd av en automatisk sökning konstateras att en utlämnad DNA-profil stämmer överens med en DNA-profil i den mottagande fördragsslutande partens databas, underlämnas det nationella kontaktställe som genomfört sökningen automatiskt om överensstämmelsen och referensuppgiften. Om ingen överensstämmelse mellan DNA-profiler uppdagas meddelas även detta automatiskt. Det är fråga om ett så kallat träff – ingen träff-system (hit – no-hit-system).

Artikel 4. Automatisk jämförelse av DNA-profiler. I denna artikel föreskrivs om automatisk jämförelse av DNA-profiler för så kallade öppna spår.

Enligt stycke 1 i denna artikel jämför de fördragsslutande parterna i brottsundersökningssyfte genom sina nationella kontaktställen DNA-profilerna för sina egna öppna spår med DNA-profilerna i referensuppgifterna för de övriga parter nationella databaser över DNA-analyser. Profilerna översänds och jämförs automatiskt. De DNA-profiler som avses i denna artikel kan sändas för jämförelse endast om detta är tillåtet enligt den mottagande fördragsslutande partens lagstiftning.

I stycke 2 i artikeln föreskrivs att om vid en jämförelse enligt stycke 1 upptäcks en över-

ensstämmelse mellan DNA-profiler skall den fördragsslutande part som mottagit sökningen utan dröjsmål tillställa det nationella kontaktställe som utfört sökningen referensuppgifterna för den matchande DNA-profilen.

Artikel 5. Översändande av övriga personuppgifter och ytterligare information. I denna artikel föreskrivs om en situation där en överensstämmelse mellan DNA-profiler konstateras med hjälp av systemet för automatisk sökning. I detta fall iakttas i fråga om översändande av övriga personuppgifter och ytterligare information med anknytning till referensuppgifterna nationell lagstiftning, inklusive bestämmelserna om rättshjälp. Enligt 37 § i polisregisterlagen får sådana uppgifter som avses i artikel 5 överlämnas.

Artikel 6. Nationellt kontaktställe och genomförandeavtal. Denna artikel innehåller bestämmelser om utseende av ett nationellt kontaktställe för utbyte av information samt om genomförandeavtalet.

Enligt stycke 1 i denna artikel skall varje fördragsslutande part utse ett nationellt kontaktställe för automatisk sökning och jämförelse av DNA-profiler. Det nationella kontaktställets befogenheter definieras i den nationella lagstiftningen.

Enligt stycke 2 fastställs de tekniska detaljerna för automatisk sökning och jämförelse av DNA-profiler särskilt i ett genomförandeavtal.

I Finland skall centralkriminalpolisen, som ansvarar för det internationella kriminalpolis-samarbetet, fungera som det nationella kontaktställe som avses i artikeln. Tull- och gränsbevakningsväsendet kan begära DNA-uppgifter av kontaktstället för utredande av sådana brott i fråga om vilka de är behöriga.

Artikel 7. Insamling av molekylärgenetiskt material och översändande av DNA-profiler. I denna artikel föreskrivs om insamling av det "cellmaterial" som behövs för fastställande av en DNA-profil och om översändande av DNA-profilen till en annan fördragsslutande part. I artikeln föreskrivs om en situation där det pågår en brottsundersökning eller en rättegång i brottmål och det inte finns att tillgå en DNA-profil på en person som vistas i en fördragsslutande stat som förfrågan över DNA-profil ställs till. I en sådan situation skall den fördragspart som är föremål

för sökningen ge rättshjälp genom att insamla och undersöka cellmaterial från personen i fråga och sända den DNA-profil som erhållits till den fördragsslutande part som gjort sökningen, om förutsättningarna i enlighet med artikeln uppfylls. Enligt punkt 1 i denna artikel skall den fördragsslutande part som framställt förfrågan meddela för vilket ändamål DNA-profilen behövs. Ifrågavarande fördragsslutande part skall enligt punkt 2 även i enlighet med sin lagstiftning framställa en begäran eller ett förordnande om undersökning från en behörig myndighet, där det framgår de förutsättningar enligt vilka insamling av cellmaterial hade varit möjlig om personen i fråga hade vistats i den fördragsslutande stat som framställt förfrågan. Dessutom föreskrivs i punkt 3 att förutsättningarna för insamling och undersökning av cellmaterial och översändande av den DNA-profil som erhålls i den nationella lagstiftningen i den fördragsslutande part som är föremål för förfrågan skall uppfyllas.

Bestämmelsen i artikeln påverkar inte de principer enligt vilka DNA-profiler insamlas i Finland. På detta sätt beaktas till exempel begränsningarna i Finlands lagstiftning gällande insamling av DNA-profilen på sådana personer som inte misstänks för brott vid utlämnande av uppgifter.

Artikel 8. Fingeravtrycksuppgifter. I denna artikel föreskrivs om tillgången till referensuppgifter gällande fingeravtryckssystem och referensuppgifternas innehåll. Enligt denna artikel är de fördragsslutande parterna skyldiga att säkerställa att referensuppgifterna för de i brottsförebyggande och brottsundersökande syfte inrättade nationella systemen för automatisk identifiering av fingeravtryck hålls tillgängliga. Referensuppgifterna får endast innehålla fingeravtrycksuppgifter och en beteckning, inte uppgifter som möjliggör en omedelbar identifiering av den berörda personen. Om referensuppgiften är sådan att den inte kan kopplas till en viss person, dvs. ett så kallat öppet spår, skall den kunna identifieras som en sådan.

I Finland föreskrivs om registrering av fingeravtryck i 6 kap. 4 § i tvångsmedelslagen. En polisman får ta fingeravtryck av den som misstänks för ett brott. Referensuppgifterna kan anses höra som en del till basre-

gistret (signalementsuppgifterna i informationssystemet för polisärenden), varför de inte behöver särskild nationell reglering.

Artikel 9. Automatisk sökning av fingeravtrycksuppgifter. Denna artikel innehåller bestämmelser om automatisk sökning av fingeravtrycksuppgifter med hjälp av referensdatabaser för jämförelse av fingeravtryck i syfte att bekämpa och undersöka brott.

Enligt stycke 1 i denna artikel skall de fördragsslutande parterna i syfte att bekämpa och undersöka brott ge de övriga avtalslutande parternas nationella kontaktställen som avses i artikel 11 tillträde till referensuppgifterna för de system för automatisk identifiering av fingeravtryck som inrättats för detta syfte och rätt att göra automatiska sökningar i dem genom jämförelse av fingeravtrycksuppgifter. Rätten att göra sökningar kan endast utnyttjas i enskilda fall och i enlighet med den nationella lagstiftningen i den fördragsslutande part som genomför sökningen.

Enligt artikelns stycke 2 utförs det slutgiltiga säkerställandet av fingeravtrycksuppgifters överensstämmelse med referensuppgifterna för den fördragsslutande part som upprätthåller databasen av det nationella kontaktställe som framställt förfrågan på basis av automatiskt översända referensuppgifter som krävs för säkerställande av entydig överensstämmelse.

Artikel 10. Översändande av övriga personuppgifter och ytterligare information. I denna artikel föreskrivs om en situation där en överensstämmelse mellan fingeravtryck konstaterats med hjälp av systemet för automatisk sökning. I detta fall iakttas i fråga om översändande av övriga personuppgifter och ytterligare information med anknytning till referensuppgifterna nationell lagstiftning, inklusive bestämmelserna om rättshjälp.

Fördragets bestämmelser påverkar inte Finlands lagstiftning om registrering av fingeravtryck. Enligt 37 § i polisregisterlagen får i artikel 10 avsedda fingeravtrycksuppgifter som insamlats i enlighet med principerna i Finlands lagstiftning utlämnas.

Artikel 11. Nationellt kontaktställe och genomförandeavtal. Artikeln innehåller bestämmelser om utseende av ett nationellt kontaktställe för utbyte av information samt

om genomförandeavtalet.

Enligt artikelns stycke 1 skall varje fördragsslutande part utse ett nationellt kontaktställe för automatisk sökning och jämförelse av referensuppgifter som gäller fingeravtryck. Det nationella kontaktställets befogenheter definieras i den nationella lagstiftningen.

Enligt artikelns stycke 2 fastställs det tekniska detaljerna för automatisk sökning och jämförelse av fingeravtryck särskilt i ett genomförandeavtal.

I Finland skall centralkriminalpolisen, som ansvarar för det internationella kriminalpolis-samarbetet, fungera som det nationella kontaktställe som avses i artikeln. Tull- och gränsbevakningsväsendet kan be om fingeravtrycksuppgifter av kontaktstället för förebyggande och utredande av sådana brott i fråga om vilka de är behöriga.

Artikel 12. Automatisk sökning av uppgifter ur fordonsregister. I denna artikel föreskrivs om utbyte av fordonsregisteruppgifter mellan de fördragsslutande parterna i brottsförebyggande och brottsundersökande syfte samt om utseende av ett nationellt kontaktställe för utbyte av information.

Enligt stycke 1 i denna artikel ger de fördragsslutande parterna för förebyggande och undersökning av brott samt i anknytning till övriga brott som lyder under domstols- och åklagarväsendets behörighet samt för upprätthållande av allmän ordning och säkerhet i stycke 2 avsedda nationella kontaktställen direkt tillträde till och rätt att göra automatiska sökningar i de fordonsregisteruppgifter som fastställs i fördraget. Sökningar kan endast göras i enskilda fall och endast bland uppgifter som gäller ägaren eller innehavaren och fordonet. En sökning kan endast genomföras genom användning av ett fordons fullständiga identifieringsnummer eller registerbeteckning och endast i överensstämmelse med den nationella lagstiftningen i den fördragsslutande part som genomför sökningen.

Enligt artikelns stycke 2 skall varje fördragsslutande part utse ett nationellt kontaktställe för automatiska sökningar som gäller fordonsregisteruppgifter. Det nationella kontaktställets befogenheter definieras i den nationella lagstiftningen. De tekniska detaljerna för sökningarna fastställs särskilt i ett genom-

förandeavtal.

Direkt tillträde för en annan fördragsslutande parts myndighet är en förändring till nuläget, då man är tvungen att särskilt begära uppgifter rörande fordon. I Finland är fordonsregistret ett register som upprätthålls av Fordonsförvaltningscentralen som även allmänheten har rätt att få uppgifter ur. Propositionen innehåller ett förslag till ändring av 17 § i lagen om fordonstrafikregistret, som gäller Fordonsförvaltningscentralens datasystem för vägtrafiken.

Det nationella kontaktställe som tar emot förfrågningar som nämns i artikelns stycke 2 är det samma som det kontaktställe som det nationella kontaktställe som genomför sökningar som avses i stycke 1. När samma nationella kontaktställe även genomför sökningar skall det vara en polismyndighet, närmare bestämt centralkriminalpolisen, som ansvarar för det internationella kriminalpolis-samarbetet. Det kan anses att om det nationella kontaktställets befogenheter i Finland föreskrivs i 16 § i lagen om fordonstrafikregistret, där det finns bestämmelser om polisens rätt att vidareutlämna uppgifter i fordonstrafikregistret. Den direkta tillgången för de fördragsslutande parterna torde i Finland genomföras via polisens datasystem, varvid polisen skulle tillse att det görs anslutningar från polisens datasystem till utlandet. Förvaltningen av de fördragsslutande parternas användarrättigheter och registreringer av logguppgifter (artikel 39) skall skötas av Fordonsförvaltningscentralen i egenskap av registerförare. Tull- och gränsbevakningsväsendet kan be om uppgifter gällande fordon av kontaktstället för förebyggande och utredande av sådana brott i fråga om vilka de är behöriga.

Artikel 13. Översändande av andra uppgifter än personuppgifter Denna artikel innehåller bestämmelser om översändande av andra uppgifter än personuppgifter för förebyggande av brott och avvärjande av en fara i samband med större evenemang. Enligt denna artikel skall de fördragsslutande parterna i samband med större evenemang med gränsöverskridande verkningar i överensstämmelse med den nationella lagstiftningen både på begäran och på eget initiativ sända varandra andra uppgifter än personuppgifter för före-

byggande av brott och för upprätthållande av den allmänna säkerheten och ordningen. Som exempel på större evenemang nämner artikeln betydande idrottsevenemang och Europeiska rådets möten.

Artikel 14. Översändande av personuppgifter. Denna artikel innehåller bestämmelser om översändande av personuppgifter för förebyggande av brott och avvärjande av en fara i samband med större evenemang. I artikeln föreskrivs även om behandlingen av de personuppgifter som översänds.

Enligt stycke 1 i denna artikel skall de fördragsslutande parterna i samband med större evenemang med gränsöverskridande verkningar i överensstämmelse med den nationella lagstiftningen både på begäran och på eget initiativ sända varandra personuppgifter för förebyggande av brott och avvärjande av en fara som hotar den allmänna säkerheten och ordningen. En förutsättning för översändande av personuppgifter är att det på basis av domar som vunnit laga kraft eller andra fakta finns skäl att anta att personen i fråga kommer att begå brott vid det berörda evenemanget eller att personen utgör ett hot mot den allmänna säkerheten och ordningen.

Enligt stycke 2 i denna artikel får personuppgifter endast behandlas för de syften och i samband med det evenemang för vilket de i enlighet med stycke 1 i artikeln har översänts. De uppgifter som har översänts skall utplånas omedelbart när de syften som avses i stycke 1 har uppnåtts eller när de inte längre kan uppnås, dock senast inom ett år.

Den gällande lagstiftningen i Finland begränsar polisens rätt att begära uppgifter ur brottsregistret enbart till tvångsmedelssituationer. Regeringen föreslår inte att Finlands lagstiftning ändras med anledning av bestämmelserna i denna artikel, eftersom vid utbytet av uppgifter i enlighet med artikeln iakttas nationell lagstiftning och Prümfördraget inte har för avsikt att ändra de principer enligt vilka insamlingen av uppgifter sker på det nationella planet. För Finlands del skulle med stöd av artikeln alltså enbart utlämnas sådana uppgifter som enligt Finlands nuvarande lagstiftning kunde fås för motsvarande nationella ändamål. Sådana uppgifter kunde till exempel vara sådana uppgifter i polisregistret, vilkas utlämnande är tillåtet med stöd

av 37 § i polisregisterlagen.

Artikel 15. Nationellt kontaktställe. Denna artikel innehåller bestämmelser om utseende av ett nationellt kontaktställe för utbyte av information. Enligt denna artikel utser varje fördragsslutande part ett nationellt kontaktställe för förmedling av personuppgifter och andra än personuppgifter i samband med större evenemang. Det nationella kontaktställets befogenheter definieras i den nationella lagstiftningen. För Finlands del skall central-kriminalpolisen, som ansvarar för det internationella kriminalpolissamarbetet, fungera som nationellt kontaktställe.

Kapitel III. Åtgärder för bekämpning av terroristbrott

Artikel 16. Översändande av uppgifter för bekämpning av terroristbrott. I denna artikel föreskrivs om möjligheten att utlämna personuppgifter till en annan fördragsslutande part även utan begäran, om det finns skäl att anta att vederbörande person kommer att göra sig skyldig till sådana brott som avses i artiklarna 1—3 i Europeiska unionens råds rambeslut om bekämpande av terrorism (2002/475/RIF). Dessutom innehåller artikeln bestämmelser om utseende av ett nationellt kontaktställe.

Enligt artikelns stycke 1 kan de fördragsslutande parterna i överensstämmelse med sin nationella lagstiftning och i enskilda fall även utan föregående förfrågan översända sådana uppgifter som anges i stycke 2 till varandras nationella kontaktställen, om det anses nödvändigt då det på basis av tillgängliga fakta finns skäl att anta att vederbörande personer kommer att göra sig skyldiga till sådana brott som avses i artiklarna 1—3 i Europeiska unionens råds rambeslut om bekämpande av terrorism (2002/475/RIF).

Enligt stycke 2 i denna artikel är sådana uppgifter som skall sändas efternamn, förenamn, födelsetid, födelseort, samt grunderna till antagandet enligt stycke 1 att personen i fråga kommer att göra sig skyldig till brott.

Enligt stycke 3 i denna artikel skall varje fördragsslutande part utse ett nationellt kontaktställe för utbyte av uppgifter i enlighet med denna artikel. Det nationella kontaktställets befogenheter definieras i den nationella

lagstiftningen.

Enligt stycke 4 i denna artikel kan den myndighet som sänder uppgifterna med stöd av sin nationella lagstiftning fastställa de villkor enligt vilka den mottagande myndigheten kan använda de uppgifter som överlämnas. Bestämmelsen hör till området för lagstiftningen, men motsvarar de principer som omfattas av 27 § 2 mom. i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden.

Enligt 37 § i polisregisterlagen får sådana uppgifter som avses i artikel 16 överlämnas. Som nationellt kontaktställe fungerar skyddspolisens, som ansvarar för bekämpningen av terrorism.

Artikel 17. Flygsäkerhetsvakter. Denna artikel innehåller bestämmelser om flygsäkerhetsvakter (Air Marshals) och skyldigheten av att underrätta den andra fördragsslutande parten om att sådana används.

Enligt stycke 1 i artikeln skall varje fördragsslutande part fatta ett nationellt beslut om användning av flygsäkerhetsvakter i de luftfartyg som registrerats i landet. Vid användningen av flygsäkerhetsvakter iaktas konventionen angående internationell civil luftfart (FördrS 11/49) som ingicks i Chicago den 7 december 1944 jämte bilagor, samt övriga handlingar för tillämpning av konventionen. I fråga om befogenheterna för luftfartygets befälhavare skall beaktas Tokyokonventionen av den 14 september 1963 om brott och vissa andra handlingar, begångna ombord på luftfartyg (FördrS 22/1971). Utöver dessa särskilt nämnda internationella avtal skall iaktas de övriga bestämmelser i internationell lag som är bindande för de fördragsslutande parterna.

Enligt artikelns stycke 2 skall de som fungerar som flygsäkerhetsvakter i det hänseende som avses i detta fördrag vara polistjänstemän eller personer med motsvarande utbildning i statlig tjänst som har i uppgift att upprätthålla säkerheten på luftfartyg.

Enligt artikelns stycke 3 skall de fördragsslutande parterna samarbeta i fråga om utbildningen av flygsäkerhetsvakter och deras utrustning.

Enligt artikelns stycke 4 skall det nationella kontakt- och samordningsstället i den fördragsslutande part som sänder en flygsäker-

hetsvakt skriftligen underrätta kontakt- och samordningsstället i den andra fördragsslutande parten till eller från vars flygplats flygningen sker om användningen av en säkerhetsvakt på flyg minst tre dagar innan flygningen äger rum. Ett undantag till detta är en akut farosituation, då anmälan skall ske utan dröjsmål, i regel innan luftfartyget landar.

I enlighet med artikelns stycke 5 skall anmälan om användning av en flygsäkerhetsvakt behandlas konfidentiellt. Anmälan skall omfatta de uppgifter som nämns i bilaga 1 till fördraget. Dessa uppgifter är insatsens tidtabell, flyguppgifter, antal flygsäkerhetsvakter på flygningen och deras namn, passnummer, uppgifter om vapen och ammunition och uppgifter om övrig nödvändig utrustning som krävs för genomförande av insatsen. De fördragsslutande parterna kan ändra bilagan genom en särskild överenskommelse.

I Finlands lagstiftning finns inga bestämmelser om flygsäkerhetsvakter. I enlighet med statsrådets och riksdagens linjedragningar har man åtminstone inte under nuvarande omständigheter för avsikt att ta i bruk flygsäkerhetsvakter på finländska luftfartyg. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Artikel 18. Innehav av tjänstevapen, ammunition och övrig utrustning. Denna artikel föreskriver om innehav av tjänstevapen, ammunition och övrig utrustning.

Enligt artikelns stycke 1 skall en fördragsslutande part på begäran av en annan fördragsslutande part bevilja en flygsäkerhetsvakt ett allmänt tillstånd att inneha tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning på flygningar till och från den fördragsslutande partens flygplatser. Tillståndet skall omfatta både medförande av tjänstevapen och ammunition på luftfartyg samt, på det sätt som avses i stycke 2, till säkerhetszoner med begränsat tillträde på en flygplats i den fördragsslutande parten.

I artikelns stycke 2 föreskrivs om förutsättningarna för innehav av tjänstevapen och ammunition. Det är tillåtet att avlägsna sig från ett luftfartyg medförande tjänstevapen och ammunition till en annan fördragsslutande parts flygplats eller att vistas i flygplatsens säkerhetszon med begränsat tillträde en-

dast åtföljd av en företrädare för den behöriga nationella myndigheten i den andra fördragsslutande parten. Tjänstevapen och ammunition som medförs överlämnas omedelbart efter avstigningen från luftfartyget i närvaro av följeslagaren vid en av den nationella myndigheten fastställd överlåtelseplats, där de förvaras under uppsikt.

Vapnen och ammunitionen skall enligt fördraget omedelbart efter ankomsten överlämnas till mållandets myndigheter för att förvaras på ett säkert ställe. Den gällande lagstiftningen i Finland reglerar inte användningen av beväpnade flygsäkerhetsvakter på luftfartyg. Införsel, utförsel och innehav av flygsäkerhetsvaktens vapen hör i Finland till tillämpningsområdet för lagstiftningen om skjutvapen. När skjutvapen införs skall för dem i princip skaffas vederbörande överförings- och innehavstillstånd särskilt för varje fall. Behöriga myndigheter i fråga om styrningen av flygsäkerhetsvakter skall vara polis-, tull- och gränsbevakningsmyndigheterna.

Det föreslås att i 2 § i lagen om ikraftsättande och i 17 § i skjutvapenlagen införs bestämmelser om flygsäkerhetsvaktens rätt att bära skjutvapen och andra maktmedelsredskap.

Artikel 19. Nationella kontakt- och samordningsställen. I denna artikel föreskrivs att ett nationellt kontakt- och samordningsställe skall utses gällande användningen av flygsäkerhetsvakter. I Finland skall en polisenhet som utses genom förordning av statsrådet fungera som nationellt kontakt- och samordningsställe. Kontakt- och samordningsstället skall vid behov informera övriga polisenheter samt tull-, gränsbevaknings- och luftfartsmyndigheterna.

Kapitel IV. Åtgärder för bekämpning av olaglig migration

Artikel 20. Dokumentrådgivare. Denna artikel innehåller bestämmelser om utstationering av dokumentrådgivare i stater som klassificeras som ursprungs- eller transitländer för olaglig migration.

Enligt artikelns stycke 1 kommer de fördragsslutande parterna på basis av en gemensam lägesbedömning överens om sändande av dokumentrådgivare till stater som klassifi-

ceras som ursprungs- eller transitländer för olaglig migration. De fördragsslutande parterna skall i detta sammanhang beakta rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring.

Enligt stycke 2 i denna artikel underrättar de fördragsslutande parterna varandra regelbundet om uppgifter angående olaglig migration som deras dokumentrådgivare uppdragar i sin verksamhet.

Enligt stycke 3 i denna artikel kan de fördragsslutande parterna när de sänder ut dokumentrådgivare för konkreta åtgärder utse en fördragsslutande part att sköta samordningen. Samordningen kan begränsas tidsmässigt.

Artikel 21. Dokumentrådgivarnas uppgifter. I denna artikel räknas dokumentrådgivarnas särskilda uppgifter upp.

Enligt stycke 1 punkt 1 i artikeln ger dokumentrådgivarna råd till och utbildar de fördragsslutande parternas utrikesrepresentationer i pass- och visumärenden, särskilt i anslutning till identifiering av förfalskade och manipulerade dokument och missbruk av dokument och olaglig migration. Enligt stycke 1 punkt 2 i artikeln ger dokumentrådgivarna råd till och utbildar transportföretag i fråga om de skyldigheter dessa har i enlighet med Schengenkonventionen (FördrS 23/2001) och bilaga 9 till Chicagokonventionen angående internationell civil luftfart (FördrS 11/49) och i fråga om identifiering av förfalskade och manipulerade dokument och inresebestämmelser. Enligt stycke 1 punkt 3 i artikeln ger dokumentrådgivarna även råd till och utbildar de myndigheter och inrättningar som ansvarar för gränskontrollerna. Enligt artikeln påverkar dessa bestämmelser om dokumentrådgivarnas uppgifter inte behörigheten för de fördragsslutande parternas utrikesrepresentationer eller de myndigheter som ansvarar för gränskontrollen.

Artikel 22. Nationella kontakt- och samordningsställen. I artikeln bestäms om utnämning av nationella kontakt- och samordningsställen för dokumentrådgivarnas verksamhet. Enligt artikeln fungerar de nationella kontakt- och samordningsställena som förmedlare vid överenskommelser om utsändande av dokumentrådgivare samt om råd-

givnings- och utbildningsåtgärder.

I Finland skall centralkriminalpolisen, som ansvarar för brottslaboratorieverksamheten, fungera som kontakt- och samordningsställe. Centralkriminalpolisen skall samarbeta bland annat med gränsbevakningsväsendets dokumentrådgivare.

Artikel 23. Bistånd vid återsändande av invandrare. Artikeln föreskriver om bistånd vid återsändande av invandrare, inklusive gemensamma flyg för återsändande och de fördragsslutande parternas möjlighet att återsända invandrare genom en annan fördragsslutande parts territorium samt utseende av kontaktställe.

Enligt stycke 1 biträder de fördragsslutande parterna varandra i samband med återsändande med beaktande av rådets beslut 2004/573/EG av den 29 april 2004 om organisation av gemensamma flygningar för återsändande från två eller flera medlemsstaters territorium av tredjelandsmedborgare vilka omfattas av enskilda beslut om återsändande samt rådets direktiv 2003/110/EG av den 25 november 2003 om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg. De fördragsslutande parterna skall i god tid underrätta varandra om planerade återsändanden och i mån av möjlighet erbjuda en möjlighet att delta i dem. I samband med gemensamma återsändanden kommer de fördragsslutande parterna överens om ledsagandet av de personer som återsänds och om de säkerhetsåtgärder som iakttas.

Enligt stycke 2 i denna artikel får en fördragsslutande part vid behov återsända en person genom en annan fördragsslutande parts territorium. I detta fall skall den fördragsslutande part genom vars territorium återsändandet skall ske besluta om återsändandet. I detta beslut fastställs bestämmelserna för genomförande av återsändandet samt vid behov de tvångsmedel som i enlighet med den nationella lagstiftningen kan tillämpas på den person som skall återsändas.

Enligt stycke 3 i artikeln utser de fördragsslutande parterna nationella kontaktställen för planeringen och genomförandet av återsändanden. Med regelbundna intervaller sammanträder sakkunniga inom ramen för en arbetsgrupp, som har som syfte att utvärdera tidigare insatser och beakta dessa vid den

fortsatta planeringen och genomförandet samt att undersöka de eventuella problem som en sådan transitering som nämns i stycke 2 kan ge upphov till och att försöka lösa dessa problem.

Bestämmelserna om organisation av gemensamma flygningar för återsändande grundar sig på gällande gemenskapslagstiftning (rådets beslut 2004/573/EG om organisation av gemensamma flygningar för återsändande samt rådets direktiv 2003/110/EG om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg). Det återsändande genom en annan fördragsslutande parts territorium som ingår i artikel 23 stycke 2 är ett nytt slags förfarande. Denna bestämmelse kan tolkas som att den avser andra återsändanden än sådana som sker med gemensamma flyg för återsändande, det vill säga andra återsändanden med flyg eller återsändanden genom en fördragsslutande parts land- eller havsområde.

Det föreslås att i utlänningslagen införs bestämmelser om avlägsnande ur landet genom Finlands territorium. Genom dessa bestämmelser sätts vederbörande bestämmelser i Prümfördraget i kraft samt kompletteras genomförandet av rådets direktiv om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg. I Finland skall en polis- eller gränsbevakningsenhet som utses genom förordning av statsrådet fungera som nationellt kontaktställe. Kontaktstället skall vid behov informera övriga polis- och gränsbevakningsenheter samt andra myndigheter.

Kapitel V. Övriga samarbetsformer

Artikel 24. Gemensamma insatser. I artikeln föreskrivs om gemensamma insatser, där företrädare för en fördragsslutande parts myndigheter genomför operativt samarbete i en annan fördragsslutande parts territorium för upprätthållande av allmän ordning och säkerhet och för förebyggande av brott.

Enligt stycke 1 i artikeln kan de fördragsslutande parterna för att effektivera det polisiära samarbetet för att avvärja hot mot säkerheten och den allmänna ordningen samt för förebyggande av brott anordna gemensamma patruller och genomföra övriga insatser där de fördragsslutande parternas tjäns-

temän eller andra statsanställda deltar i insatser i en annan fördragsslutande parts territorium.

Enligt stycke 2 i artikeln kan värdstaten i enlighet med sin nationella lagstiftning och med den utsändande statens medgivande ge andra fördragsslutande parter tjänstemän rätt att utöva regionala befogenheter inom ramen för en gemensam insats. Värdstaten kan också bevilja en annan fördragsslutande parts tjänstemän rätt att inom sitt territorium utöva befogenheter i enlighet med den utsändande statens lagstiftning. Sådana befogenheter kan endast utövas under ledning av värdstatens tjänstemän och i regel i närvaro av dessa. Den andra fördragsslutande partens tjänstemän lyder i detta sammanhang under värdstatens nationella lagstiftning och värdstaten ansvarar för deras åtgärder.

Enligt stycke 3 i artikeln skall de tjänstemän som deltar i gemensamma insatser iaktta de anvisningar som meddelas av värdstatens behöriga myndighet.

Enligt stycke 4 i artikeln fastställs de praktiska aspekterna av detta samarbete i ett genomförandeavtal.

Det föreslås att i 4 § i lagen om ikraftsättande och i 17 § i skjutvapenlagen införs bestämmelser om befogenheterna och rätten att bära skjutvapen och andra maktmedelsredskap för en annan fördragsslutande parts tjänstemän som deltar i en gemensam insats. Finländska tjänstemän som deltar i gemensamma insatser på en annan stats territorium kunde till exempel utgöras av polis-, tull- och gränsbevakningsmän.

Artikel 25. Åtgärder vid omedelbar fara. Denna artikel innehåller bestämmelser om avvärjande av omedelbar fara för liv.

Enligt stycke 1 i denna artikel kan en fördragsslutande parts tjänstemän överskrida den gemensamma gränsen i brådskande fall utan förhandsmedgivande av en annan fördragsslutande part för att i närheten av gränsen genomföra tillfälliga åtgärder för att avvärja överhängande fara som hotar liv eller hälsa. Åtgärderna skall vidtas i enlighet med värdstatens nationella lagstiftning.

I stycke 2 fastställs som brådskande fall sådana fall där inväntande av värdstatens åtgärder kunde leda till att den hotande faran förverkligas.

Enligt stycke 3 skall de gränsöverskridande tjänstemännen omedelbart underrätta värdstaten om situationen. Värdstaten skall bekräfta anmälan och utan dröjsmål vidta åtgärder för att avvärja faran och ta kontroll över situationen. De gränsöverskridande tjänstemännen får verka i värdstaten endast tills värdstaten har vidtagit nödvändiga åtgärder för att avvärja faran. De gränsöverskridande tjänstemännen skall iaktta de anvisningar som värdstaten meddelar.

Enligt stycke 4 skall de fördragsslutande parterna i ett särskilt avtal fastställa de myndigheter som enligt stycke 3 omedelbart skall underrättas. De gränsöverskridande tjänstemännen lyder under bestämmelserna i denna artikel och värdstatens lagstiftning.

Enligt stycke 5 ansvarar värdstaten för gränsöverskridande tjänstemäns åtgärder.

Det föreslås att i 5 § i lagen om ikraftsättande och i 17 § i skjutvapenlagen införs bestämmelser om befogenheterna och rätten att bära skjutvapen och andra maktmedelsredskap för en annan fördragsslutande parts tjänstemän som agerar i en omedelbar farosituation. I Finland kunde de gränsöverskridande tjänstemännen utgöras av polis-, tull- och gränsbevakningsmän.

Artikel 26. Bistånd vid större evenemang, katastrofer och allvarliga olyckor. Enligt denna artikel skall de fördragsslutande parternas behöriga myndigheter biträda varandra i enlighet med sin nationella lagstiftning vid större evenemang och motsvarande, katastrofer och allvarliga olyckor. Artikeln innehåller bestämmelser om hur detta bistånd skall ges. De fördragsslutande parterna underrättar i ett så tidigt skede som möjligt varandra om sådana situationer som har gränsöverskridande verkningar, och förmedlar väsentliga uppgifter som hänför sig till dem (stycke 1 punkt 1). I sådana situationer genomför och samordnar de fördragsslutande parterna nödvändiga polisiära åtgärder inom sitt territorium (stycke 1 punkt 2). Dessutom kan den fördragsslutande part inom vars territorium situationen i fråga äger rum be att de övriga fördragsslutande parterna lämnar bistånd genom att sända tjänstemän, specialsakkunniga och rådgivare samt nödvändig utrustning (stycke 1 punkt 3). Bestämmelserna i denna artikel påverkar inte de fördragsslutande parternas

internationella avtal om ömsesidigt bistånd i katastrofsituationer. Vid det bistånd som avses i denna artikel är det inte fråga om användning av befogenheter på en annan stats territorium.

Enligt 37 § i polisregisterlagen får sådana uppgifter som avses i artikel 26 överlämnas. I 53 § 1 mom. i polislagen föreskrivs om polisens handräckning till polisen i en främmande stat genom att hänvisa bland annat till vad som avtalats i internationella avtal som är förpliktande för Finland. I Finland kunde polis-, tull- och gränsbevakningsmyndigheterna vara biträdande myndigheter.

Artikel 27. Bistånd på begäran. I denna artikel föreskrivs om bistånd på begäran.

Enligt stycke 1 bistår de fördragsslutande parternas behöriga myndigheter på begäran varandra inom ramen för sina befogenheter och i enlighet med sin nationella lagstiftning.

Enligt stycke 2 stöder tjänstemännen varandra i enlighet med artikel 39 stycke 1 första meningen i Schengenkonventionen. I detta stycke definieras de sätt på vilka bistånd särskilt kan ges. Myndigheterna stöder varandra genom att fastställa ägaren och innehavaren av vägtrafik- och sjötrafikfordon och luftfartyg samt genom att redogöra för fören, om inte detta redan ingår i artikel 12. Myndigheterna ger även bistånd genom att skaffa fram information om körkort, skepparbrev och liknande kvalifikationer, bekräfta en viss persons vistelseort och bostadsadress, kontrollera grunderna till uppehållstillståndet, konstatera innehavarna till en telefonanslutning och övrig telekommunikationsutrustning, såvida dessa uppgifter är allmänt tillgängliga, fastställa personers identitet, utreda föremåls, till exempel vapens, motorfordons och sjöfordons ursprung, skaffa information ur polisens databaser och polishandlingar samt information ur myndigheternas offentliga register, omedelbart anmäla vapen eller sprängämnen samt förfalskningar av pengar eller värdepapper, informera om gränsöverskridande övervakningsåtgärder, förföljande och kontrollerade leveranser, och fastställa en persons beredskap att meddela uppgifter.

I stycke 3 i artikeln föreskrivs att om en myndighet som har tagit emot en begäran inte ansvarar för uppfyllandet av begäran

skall den vidarebefordra begäran till den behöriga myndigheten och informera den myndighet som begärt bistånd om detta. Den behöriga myndigheten uppfyller begäran och meddelar resultatet till den myndighet som begärt bistånd.

Av 30 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet följer att en finländsk myndighet som kan utlämna en sekretessbelagd uppgift till en finländsk brottsbekämpande myndighet på basis av Prümfördraget även kan utlämna samma uppgift till en annan stats brottsbekämpande myndighet. Det samma gäller även en situation där en finländsk brottsbekämpande myndighet kan utlämna uppgiften i fråga till en annan finländsk brottsbekämpande myndighet. Det finns inget hinder för att utlämnandet av en uppgift som en finländsk myndighet innehar sker via en finländsk brottsbekämpande myndighet. Om vidareutlämning av uppgifter i fordonstrafikregistret föreskrivs särskilt i 16 § i lagen om fordonstrafikregistret. I 25 a § 1 mom. i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden föreskrivs om utlämnande av sekretessbelagda uppgifter på basis av en begäran om rättshjälp. Utlämnandet av uppgifter på basis av artikeln sker i enlighet med den nationella lagstiftningen, vilket innebär att till exempel särskilda begränsningar gällande användningen av uppgifterna förblir i kraft. Utlämnandet av i artikeln nämnda offentliga uppgifter förutsätter ingen särskild reglering.

Enligt 37 § i polisregisterlagen får sådana uppgifter som avses i artikel 27 överlämnas. I 53 § 1 mom. i polislagen föreskrivs om polisens handräckning till polisen i en främmande stat genom att hänvisa bland annat till vad som avtalats i internationella avtal som är förpliktande för Finland. I Finland kunde polis-, tull- och gränsbevakningsmyndigheterna vara stödjande myndigheter.

Kapitel VI. Allmänna bestämmelser

Artikel 28. Användning av tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning. I denna artikel bestäms om användningen av uniform, tjänstevapen, ammunition och övrig utrustning i en annan fördragsslutande parts territorium när en tjänsteman deltar i gemen-

samma insatser enligt detta fördrag. Dessutom föreskrivs i artikeln vilken stats lagstiftning som tillämpas när en tjänsteman använder motorfordon i en annan fördragsslutande parts territorium.

Enligt stycke 1 kan tjänstemän som inom ramen för en gemensam insats vistas i en annan fördragsslutande parts territorium använda sin tjänsteuniform samt inneha tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning i enlighet med ursprungsstatens nationella lagstiftning. En fördragsslutande part kan förbjuda ursprungsstatens tjänstemän att medföra vissa tjänstevapen, viss ammunition och övrig utrustning.

Enligt stycke 2 räknas i bilaga 2 för varje fördragsslutande part upp de tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning som endast får användas i självförsvar eller nödvärn. Världstatens tjänsteman som leder insatsen kan i enskilda fall, i enlighet med den nationella lagstiftningen, godkänna användning av tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning i andra fall än de som avses i första meningen. Vid användning av tjänstevapen, ammunition och övrig utrustning skall världstatens lagstiftning iakttas. De behöriga myndigheterna skall hålla varandra underrättade om tillåtna tjänstevapen och tillåten ammunition och övrig nödvändig utrustning och villkoren för användningen av dem.

Enligt stycke 3 kan de fördragsslutande parterna ändra bilaga 2 genom en särskild överenskomme lse.

Enligt stycke 4 gäller för en tjänsteman som i med stöd av detta fördrag använder motorfordon i en annan fördragsslutande parts territorium samma trafikrättsliga bestämmelser som för världstatens tjänstemän.

Enligt stycke 5 fastställs de praktiska aspekterna i samband med användningen av tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning i ett genomförandeavtal.

Enligt stycke 6 påverkar bestämmelserna i denna artikel inte tillämpningen av artikel 18.

Det föreslås att i 4 och 6 § i lagen om i kraftsättande och i 17 § i skjutvapenlagen införs bestämmelser om rätten att bära skjutvapen och andra maktmedelsredskap för en annan stats tjänsteman som deltar i en gemensam insats samt om sådana tjänste-

mäns rättigheter när de framför ett fordon.

Då Finland deponerar sitt anslutningsinstrument beträffande Prümfördraget skall den enligt artikel 28 stycke 2 i fördraget även räkna upp tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning som endast får användas vid nödvärn för att skydda sig själv eller andra. Denna bestämmelse hör inte till området för lagstiftningen, eftersom det vid denna anmälan endast är fråga om angivande av tjänstevapen, ammunition och utrustning som fastställs enligt Finlands lagstiftning.

Artikel 29. Skydd och bistånd. Enligt artikeln är de fördragsslutande parterna skyldiga att skydda och bistå från andra fördragsslutande parter utsända tjänstemän på samma sätt som sina egna tjänstemän.

Artikel 30. Allmän ansvarsfördelning. Artikeln innehåller bestämmelser om den allmänna ansvarsfördelningen. Enligt denna artikel tillämpas i fråga om ansvar enligt detta fördrag artikel 43 i Schengenkonventionen, med undantag för artiklarna 17 och 18, dvs. flygsäkerhetsvakter.

I 25 b § i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden föreskrivs om ansvar för skador som orsakas av utländska tjänstemän. I fråga om flygsäkerhetsvakter tillämpas bestämmelserna om staters ansvar i internationell rätt. I samband med fördragsförhandlingarna utreddes, enligt de uppgifter som regeringen tagit del av, grundligt möjligheten att i fördraget införa bestämmelser om flygsäkerhetsvakters ansvar, men efter utredningarna bestämde man sig för lösningen i enlighet med denna artikel. Rättsläget i fråga om ansvarigheten i samband med flygsäkerhetsvakter skulle inte förändras från nuvarande, eftersom användningen av flygsäkerhetsvakter för närvarande är tillåten enligt internationella avtal om luftfart och övrig tillämplig internationell rätt. Flygsäkerhetsvakternas ansvar bör enligt regeringen vid behov förtydligas genom internationella avtalsrangemang som är mera täckande än Prümfördraget.

Artikel 31. Tjänstemans straffrättsliga ställning. Enligt denna artikel jämställs tjänstemän i fråga om brott som de begår och brott som de utsätts för med tjänstemännen i den fördragsslutande part inom vars territorium de verkar, om inte något annat följer av

avtal som är förpliktande för bägge fördragslutande parter.

Det föreslås att till 16 kap. 20 § och 40 kap. 12 § i strafflagen fogas ett omnämnande om uppgifter som innefattar upprätthållande av allmän ordning och säkerhet och förebyggande och utredning av brott.

Artikel 32. Tjänsteförhållanden. Enligt denna artikel lyder tjänstemän som i överensstämmelse med detta fördrag verkar i en annan fördragsslutande parts territorium i tjänsterättsligt hänseende under den gällande lagstiftningen i sitt eget land.

Kapitel VII. Allmänna bestämmelser om dataskydd

Artikel 33. Definitioner av begrepp, tillämpningsområde. I denna artikel definieras de begrepp som används i fördraget och fördragets tillämpningsområde.

Enligt stycke 1 punkt 1 i denna artikel avses med behandling av personuppgifter all behandling av personuppgifter eller en räkna behandlingar med eller utan hjälp av automatiska förfaranden. I punkten uppräknas flera exempel på behandling av personuppgifter. Enligt denna punkt är även underrättande av om en överensstämmelse konstaterats eller inte sådan behandling av personuppgifter som avses i detta fördrag. Enligt stycke 1 punkt 2 i artikeln avses med automatisk sökning direkt tillträde till en annan myndighets automatiska databas på ett sätt där en förfrågan besvaras fullständigt automatiskt. Enligt stycke 1 punkt 3 i artikeln avses med förseende med en beteckning märkning av registrerade personuppgifter utan att man försöker begränsa den framtida behandlingen av dem. Enligt stycke 1 punkt 4 innebär spärrande märkning av registrerade personuppgifter i syfte att begränsa den framtida behandlingen av dem.

Enligt stycke 2 gäller följande bestämmelser för uppgifter som översänds eller har översänts i enlighet med detta fördrag, om inget annat bestäms i ovan nämnda kapitel.

Dataskyddsbestämmelserna i kapitel VII i fördraget skall med stöd av 1 § i lagen om ikraftsättande gälla som lag i Finland. Bestämmelserna motsvarar personuppgiftslagens principer. Dessutom föreslås vissa data-

skyddsbestämmelser till 29 och 41 § i polisregisterlagen och till 17 § i FTR-lagen.

Artikel 34. Dataskyddsnivå. Denna artikel innehåller bestämmelser om dataskyddsnivån.

Enligt stycke 1 i denna artikel skall varje fördragsslutande part se till att dess nationella lagstiftning i fråga om behandlingen av personuppgifter som översänds eller översänts i enlighet med detta fördrag garanterar en dataskyddsnivå som motsvarar åtminstone den nivå som fastställs i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter och i dess tilläggsprotokoll av den 8 november 2001. I fråga om dataskyddsnivån skall även beaktas rekommendation nr R (87) 15 av den 17 september 1987 från Europarådets ministerkommitté om polisens användning av personuppgifter även när det inte är fråga om automatisk behandling av uppgifterna.

I stycke 2 förutsätts att översändande av uppgifter i enlighet med detta fördrag kan inledas först när bestämmelserna i kapitel VII har införlivats med lagstiftningen i de fördragsslutande parter som deltar i informationsutbytet. Den ministerkommitté som avses i artikel 43 beslutar om huruvida dessa förutsättningar är uppfyllda.

Artikel 35. Ändamålsbundenhet. Denna artikel innehåller bestämmelser om ändamålsbundenheten beträffande behandlingen av personuppgifter.

Enligt stycke 1 i denna artikel får den fördragsslutande part som tar emot personuppgifter behandla dessa endast för sådana ändamål för vilka de har översänts i enlighet med detta fördrag. En behandling av personuppgifter för andra ändamål är tillåten endast med förhandstillstånd av den fördragsslutande part som innehar uppgifterna och i enlighet med den mottagande fördragsslutande partens nationella lagstiftning. Ett förhandstillstånd förutsätter att den nationella lagstiftningen i den fördragsslutande part som innehar uppgifterna tillåter behandling av personuppgifter för sådana andra ändamål.

I stycke 2 fastställs de ändamål för vilka den fördragsslutande part som gör en förfrågan eller en jämförelse får använda uppgifter som översänts i enlighet med artiklarna 3, 4

och 9. Enligt detta stycke får sådana uppgifter endast användas för fastställande av om jämförda DNA-profiler eller fingeravtrycksuppgifter överensstämmer, utarbetande och inlämnande av en begäran om handräckning eller rättshjälp i enlighet med den nationella lagstiftningen när dessa uppgifter överensstämmer och registrering i enlighet med artikel 39. Den fördragsslutande part som innehar uppgifterna får behandla uppgifter som översänts till den i enlighet med artiklarna 3, 4 och 9 om det är nödvändigt för att göra en jämförelse, svara på en automatisk sökning eller för en registrering enligt artikel 39. De översända uppgifterna skall utplånas omedelbart efter det att jämförelsen av uppgifter avslutats eller den automatiska sökningen besvarats, om det inte är nödvändigt med en ytterligare behandling av dem i det syfte som avses i stycke 2 punkterna 2 och 3 i denna artikel.

Enligt stycke 3 får den fördragsslutande part som innehar uppgifterna använda uppgifter som översänts i enlighet med artikel 12 endast om det är nödvändigt för besvarande av en automatisk sökning eller för registrering i enlighet med artikel 39. Efter det att den automatiska sökningen besvarats skall de uppgifter som översänts omedelbart utplånas, om det inte är nödvändigt med en ytterligare behandling av dem för registrering i enlighet med artikel 39. Den fördragsslutande part som genomför sökningen får använda de uppgifter som erhållits under sökningen endast för det förfarande på grundval av vilket sökningen skett.

Artikel 36. Behöriga myndigheter. Enligt denna artikel får översända uppgifter endast behandlas av de behöriga myndigheter som ansvarar för en uppgift i enlighet med artikel 35. Vidarebefordran av översända uppgifter till andra myndigheter får endast ske med den översändande fördragsslutande partens förhandstillstånd och i enlighet med den mottagande fördragsslutande partens nationella lagstiftning.

De behöriga myndigheter som avses i denna artikel är brottsbekämpnings- och rättsmyndigheterna, dvs. i Finland polis-, tull och gränsbevakningsmyndigheterna samt åklagare och domstolar.

Artikel 37. Uppgifternas korrekthet, aktua-

litet och lagringstid. Denna artikel innehåller bestämmelser om de fördragsslutande parternas skyldighet att säkerställa personuppgifternas korrekthet och aktualitet samt om personuppgifternas lagringstid.

Enligt stycke 1 i artikeln skall de fördragsslutande parterna säkerställa att personuppgifterna är korrekta och aktuella. Om det framgår att felaktiga uppgifter eller uppgifter som inte borde ha översänts har översänts skall den mottagande fördragsslutande parten eller fördragsslutande parterna omedelbart underrättas om detta. Dessa är skyldiga att rätta eller utplåna uppgifterna. Om den mottagande myndigheten har skäl att anta att de översända uppgifterna är felaktiga eller borde utplånas skall den utan dröjsmål underrätta den översändande myndigheten om detta.

I stycke 2 bestäms att uppgifter vars riktighet den berörda personen bestrider och vars riktighet eller felaktighet inte kan fastställas på begäran av den person som uppgifterna berör skall märkas i enlighet med de fördragsslutande parternas nationella lagstiftning. I ett fall där en sådan märkning har skett kan märkningen avlägsnas i enlighet med nationell lagstiftning endast med den berörda personens medgivande eller genom beslut av en behörig domstol eller en oberoende myndighet som ansvarar för övervakningen av dataskyddet.

Enligt stycke 3 skall översända personuppgifter utplånas om de inte borde ha sänts eller mottagits. Även uppgifter som har sänts och mottagits korrekt skall utplånas om de inte är nödvändiga eller inte längre behövs för det ändamål för vilka de sänts. Om personuppgifterna har sänts utan begäran skall den mottagande myndigheten omedelbart kontrollera om de är nödvändiga med tanke på det ändamål för vilka de sändes (stycke 3 punkt 1). Dessutom skall uppgifter som har sänts och mottagits korrekt utplånas om den tidsfrist som definierats för lagring av uppgifterna enligt den sändande fördragsslutande partens nationella lagstiftning har löpt ut, förutsatt att den sändande myndigheten i samband med att uppgifterna sändes har informerat den mottagande myndigheten om den maximala lagringstiden (stycke 3 punkt 2). I stället för att utplånas spärras uppgifterna i enlighet med den nationella lagstiftningen om det

finns skäl att anta att man genom en utplåning skadar den berörda personens intressen som bör skyddas. Spärrade uppgifter får endast sändas eller användas i det syfte som lett till att uppgifterna inte utplånats.

Nationella bestämmelser om sådan märkning och spärrande av uppgifter som avses i artikelns stycke 2 ingår i 27 § i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet och i 36 § i lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet.

Artikel 38. Tekniska och organisatoriska åtgärder för säkerställande av dataskydd och datasäkerhet. I denna artikel föreskrivs om åtgärder för skyddande av personuppgifter samt om tekniska detaljer för säkerställande av dataskydd och datasäkerhet.

Enligt stycke 1 i denna artikel förbinder sig både den översändande och den mottagande myndigheten att på ett effektivt sätt skydda personuppgifterna mot avsiktlig eller obehövd utplåning och ändring och obehörig tillgång eller obehörigt offentliggörande.

Enligt stycke 2 fastställs de tekniska detaljerna för förfarandet för automatisk sökning särskilt i ett genomförandeavtal. Genomförandeavtalet skall garantera att för säkerställande av dataskydd och datasäkerhet genomförs de åtgärder som motsvarar respektive tekniska nivå som särskilt garanterar uppgifternas konfidentialitet och immunitet. Genomförandeavtalet skall också garantera att vid utnyttjande av allmänt tillgängliga nät används behöriga myndigheters kodifierings- och autentifieringsmetoder, och att sökningarnas tillförlitlighet kan kontrolleras i enlighet med artikel 39 styckena 2, 4 och 5.

Artikel 39. Registrering och dokumentation, särskilda bestämmelser om automatiskt och icke-automatiskt översändande. Denna artikel innehåller bestämmelser om registrering av mottagande av icke-automatiska översändningar och personuppgifter samt bestämmelser som tillämpas på automatisk sökning och jämförelse av uppgifter. Dessutom bestäms i artikeln om anmälan av registeruppgifter till dataskyddsmyndigheten, registeruppgifternas lagringstid samt den rättsliga övervakningen av översändande eller mottagande av personuppgifter.

Enligt stycke 1 i denna artikel skall varje

fördragsslutande part garantera att varje icke-automatisk översändning och mottagande av personuppgifter registreras av den myndighet som genomför en sökning och den myndighet som upprätthåller databasen för att övervaka översändningens tillförlitlighet. Registreringen skall innehålla översändningens ändamål, översända uppgifter, översändningsdatum och namn eller beteckning på den myndighet som genomför sökningen och den myndighet som upprätthåller databasen.

I stycke 2 fastställs vad som gäller för automatisk sökning av uppgifter i enlighet med artiklarna 3, 9 och 12 och automatisk jämförelse i enlighet med artikel 4. Enligt stycke 2 punkt 1 får en automatisk sökning eller jämförelse endast genomföras av de tjänstemän vid nationella kontaktställen som särskilt befullmäktigats att göra detta. En förteckning över de tjänstemän som befullmäktigats att genomföra automatiska sökningar eller jämförelser ställs på begäran till förfogande för de övervakningsmyndigheter som nämns i stycke 5 och andra fördragsslutande parter.

Enligt stycke 2 punkt 2 skall varje fördragsslutande part garantera att den myndighet som upprätthåller databasen och den myndighet som genomför sökningen registrerar varje översändning och mottagning av uppgifter, inklusive meddelande av förekomst eller avsaknad av överensstämmelse. Registreringen skall omfatta de översända uppgifterna, översändningens datum och exakta tidpunkt och namn eller beteckning på den myndighet som genomför sökningen och den myndighet som upprätthåller databasen. Den myndighet som genomför sökningen registrerar dessutom sökningens eller översändningens ändamål samt beteckningen för den tjänsteman som initierade sökningen eller översändningen.

Enligt stycke 3 skall den registrerande myndigheten på begäran underrätta den berörda fördragsslutande partens myndigheter som ansvarar för övervakningen av dataskydd om registeruppgifterna utan dröjsmål, dock senast fyra veckor efter det att begäran inkom. Registeruppgifterna får endast användas för övervakning av dataskyddet och garanterande av datasäkerheten.

Enligt stycke 4 skall registeruppgifterna med hjälp av lämpliga förebyggande åtgärder

skyddas mot obehörig användning och andra former av missbruk och lagras i två år. När lagringstiden har löpt ut skall registeruppgifterna utan dröjsmål utplånas.

Enligt stycke 5 ankommer den rättsliga övervakningen av översändandet och mottagandet av personuppgifter på de oberoende myndigheter som ansvarar för övervakningen av dataskyddet i varje fördragsslutande part. I enlighet med den nationella lagstiftningen kan var och en av denna myndighet ansöka om en granskning av lagligheten beträffande behandlingen av sina personuppgifter. Dessa myndigheter och de myndigheter som ansvarar för registreringen skall även göra stickprov för att kontrollera översändningarnas laglighet med hjälp av de dokument som ligger till grund för tillträdet till uppgifter. De oberoende myndigheter som ansvarar för övervakningen av dataskyddet skall förvara resultaten av dessa kontroller för granskning i 18 månader, varefter de omedelbart skall utplånas. Den oberoende dataskyddsmyndigheten i en annan fördragsslutande part kan be varje myndighet som ansvarar för övervakningen av dataskyddet att utöva sina befogenheter i enlighet med den nationella lagstiftningen. De fördragsslutande parternas oberoende dataskyddsmyndigheter tillses det för genomförande av sitt övervakningsuppdrag nödvändiga ömsesidiga samarbetet särskilt genom utbyte av ändamålsenlig information.

Liksom ovan konstaterats skall centralkriminalpolisen, som ansvarar för det internationella kriminalpolisarbetet, fungera som det nationella kontaktställe som avses i stycke 2 i denna artikel. Dataombudsmannen skall fungera som den oberoende myndighet som ansvarar för övervakningen av dataskyddet som avses i styckena 3 och 5 i denna artikel. Om behandlingen av ett ärende som en registrerad fört till dataombudsmannen för behandling föreskrivs i 40 § 2 mom. i personuppgiftslagen.

Artikel 40. Berörda personers rätt till information och skadestånd. Denna artikel innehåller bestämmelser om berörda personers rätt till information om behandlingen av de personuppgifter som gäller dem, rätten att felaktiga uppgifter korrigeras och att olovligt behandlade uppgifter utplånas samt om rätts-

skyddsmedel. Dessutom bestäms i artikeln om berörda personers rätt till skadestånd.

Enligt stycke 1 i denna artikel skall en i enlighet med den nationella lagstiftningen behörig myndighet på begäran av en berörd person som bevisar sin identitet utan oskäliga avgifter, i en allmänt förståelig form och utan onödiga dröjsmål i enlighet med den nationella lagstiftningen tillhandahålla personen i fråga sådana uppgifter om denna person som har varit föremål för behandling, om uppgifternas ursprung, mottagare eller kategori av mottagare, deras planerade behandlingsändamål och behandlingens rättsliga grund. Dessutom har den person som uppgifterna berör rätt att kräva att felaktiga uppgifter korrigeras och att uppgifter som behandlats på otillbörligt sätt utplånas. De fördragsslutande parterna säkerställer dessutom att den person som uppgifterna berör då personens rätt till dataskydd kränks kan tillgripa effektiva rättskyddsmedel antingen genom att vända sig till en oberoende domstol eller en oberoende tillsynsmyndighet, och att personen ges möjlighet att kräva skadestånd eller annan ersättning. Detaljerna för förfarandet för att genomföra dessa rättigheter och skälen till begränsning av tillgången till information följer den nationella lagstiftningen i den stat där personen i fråga kräver dessa rättigheter.

När en myndighet i en fördragsslutande part översänder personuppgifter på basis av detta fördrag, kan den mottagande myndigheten i en annan fördragsslutande part enligt stycke 2 i denna artikel inte, med hänsyn sina skyldigheter enligt nationell lagstiftning, frigöra sig från ansvar gentemot en skadelidande genom att hänvisa till att de uppgifter som översändes var felaktiga. Om den mottagande myndigheten betalar skadestånd på grund av skada som orsakats av felaktigt översända uppgifter skall den översändande myndigheten ersätta den mottagande myndigheten det skadestånd som denna betalt till fullt belopp.

Nationella bestämmelser om den registrerades rättigheter (information om behandling av uppgifter och rätt till insyn) ingår i 6 kap. i personuppgiftslagen, 7 kap. i polisregisterlagen och 40—42 § i lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet. Om datasekretessmyndigheterna bestäms i 9 kap. i personuppgiftslagen och om ska-

deståndsskyldigheten i 47 § i nämnda lag.

Artikel 41. *Information på begäran av de fördragsslutande parterna.* Enligt denna artikel skall den mottagande fördragsslutande parten ge den sändande fördragsslutande parten information om behandlingen av den översända informationen och de resultat som erhållits genom denna behandling.

Kapitel VIII. Genomförande- och slutbestämmelser

Artikel 42. *Förklaringar.* Denna artikel innehåller bestämmelser om de uppgifter som skall anges i en förklaring.

Enligt stycke 1 i denna artikel anger varje fördragsslutande part i samband med deponeringen av instrumentet för ratificering, godkännande eller anslutning i en förklaring till depositarien de behöriga myndigheter som ansvarar för tillämpningen av detta fördrag. I förklaringen skall även fastställas de nationella kontaktställena för DNA-analyser enligt artikel 6 stycke 1, de nationella kontaktställena för fingeravtrycksuppgifter enligt artikel 11 stycke 1, de nationella kontaktställena för fordonsregisteruppgifter enligt artikel 12 stycke 2, de nationella kontaktställena för informationsutbyte i samband med större evenemang enligt artikel 15, de nationella kontaktställena för bekämpning av terroristbrott enligt artikel 16 stycke 3, de nationella kontakt- och samordningsställena för flygsäkerhetsvakter enligt artikel 19, de nationella kontakt- och samordningsställena för dokumentrådgivare enligt artikel 22, de nationella kontaktställena för planering och genomförande av återsändanden enligt artikel 23 stycke 3, och de behöriga myndigheter och tjänstemän som avses i artiklarna 24—27.

Enligt stycke 2 kan en fördragsslutande part när som helst helt eller delvis ändra den förklaring som den avgett med stöd av stycke 1. Ändringen träder i kraft det datum som den inkommer till depositarien.

Bestämmelserna i artikeln hör inte till området för lagstiftningen. Avsikten är att Finland skall lämna de uppgifter som förutsätts i artikeln i anslutningsakten. Behöriga myndigheter och tjänstemän samt nationella kontakt- och samordningsställena i Finland har behandlats i detaljmotiveringen till de berör-

da artiklarna.

Artikel 43. *Ministerkommittén.* Denna artikel innehåller bestämmelser om inrättande av en ministerkommitté och deras beslutsförfarande samt om den arbetsgrupp som biträder ministerkommittén.

Enligt stycke 1 i denna artikel skall de fördragsslutande parterna inrätta en ministerkommitté som består av de fördragsslutande parternas ministrar och som skall besluta om genomförandet och tillämpningen av detta fördrag. Besluten fattas enhälligt. Enligt artikel 34 stycke 2 i fördraget beslutar ministerkommittén om de fördragsslutande parternas lagstiftning uppfyller villkoren för inledande av översändande av personuppgifter i enlighet med fördraget, dvs. ministerkommittén bedömer om den fördragsslutande partens dataskyddslagstiftning är på en tillräckligt hög nivå.

Enligt stycke 2 i denna artikel biträds ministerkommittén av en gemensam arbetsgrupp sammansatt av representanter för de fördragsslutande parterna, som granskar genomförandet och tolkningen av detta fördrag och fastställer om det finns behov av att komplettera och vidareutveckla det. Arbetsgruppen sammankallas på begäran av de fördragsslutande parterna.

Samarbetet inom ramen för Prümfördraget är mellanstatligt samarbete. Genom fördragets bestämmelser överförs beslutandemakt för genomförande, tolkning, komplettering och vidareutveckling av fördraget till den ministerkommitté som inrättas med stöd av artikel 43 och den arbetsgrupp som biträder den. Ministerkommittén och den arbetsgrupp som biträder den har dock inte befogenheter att ändra fördragets innehåll, utan dess beslut gäller åtgärder som anknyter till genomförandet av fördraget. Genom artikelns bestämmelser skapas bestående institutionella strukturer för genomförande och tillämpning av Prümfördraget.

Med beaktande av att man har för avsikt att ingå särskilda genomförandeavtal i enlighet med artikel 44 för det administrativa genomförandet av fördragets bestämmelser, kan det uppskattas att de ministerkommitténs beslut som avses i artikel 43 till sin natur är administrativa.

Artikel 44. *Genomförandeavtal.* Enligt

denna artikel kan de fördragsslutande parternas behöriga myndigheter på basis av detta fördrag och inom ramen för dess tillämpningsområde ingå avtal om det administrativa genomförandet av fördraget.

Enligt fördraget ingås genomförandeavtal enligt artikel 6 stycke 2 om de tekniska detaljerna för automatisk sökning och jämförelse av DNA-profiler, enligt artikel 12 stycke 2 om de tekniska detaljerna för automatisk sökning av fordonregisteruppgifter, enligt artikel 24 stycke 2 om de praktiska aspekterna för gemensamma insatser samt enligt artikel 38 stycke 2 om de tekniska detaljerna för det automatiska sökningsförfarandets datasäkerhet och dataskydd.

Genom genomförandeavtalens bestämmelser kan man inte ändra fördragets principer, utan avsikten är att man i dem skall behandla tekniska detaljer som anknyter till fördragsbestämmelserna. Avsikten är att genomförandeavtalen beroende på innehåll skall sättas i kraft genom statsrådets eller inrikesministeriets förordning. Genom genomförandeavtalen ändras inte fördragets bestämmelser, utan de innehåller tekniska detaljer som kompletterar fördraget samt närmare bestämmelser om de praktiska arrangemangen i samband med myndighetssamarbetet inom ramen för fördraget.

Det föreslås att till polislagens 53 § 2 mom. om samarbetsavtal skall fogas ett omnämnande om avtal som ingås med de stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Artikel 45. Territoriellt tillämpningsområde. Enligt denna artikel gäller bestämmelserna i detta fördrag inom de fördragsslutande parternas territorium. I fråga om Konungariket Nederländerna gäller detta fördrag endast den del av konungariket som är belägen i Europa. I fråga om Republiken Frankrike gäller detta fördrag endast den del av republiken som är belägen i Europa.

Artikel 46. Kostnader. Enligt denna artikel ansvarar varje fördragsslutande part för de kostnader som genomförandet av detta fördrag orsakar dess myndigheter. I särskilda fall kan de fördragsslutande parterna komma överens om avvikande arrangemang.

Artikel 47. Förhållande till övriga bilaterala eller multilaterala fördrag. Denna arti-

kel innehåller bestämmelser om fördragets förhållande till Europeiska unionens lagstiftning och övriga bilaterala eller multilaterala fördrag.

Enligt stycke 1 i denna artikel äger både gällande EU-lagstiftning inom tillämpningsområdet för detta fördrag och sådan EU-lagstiftning som godkänns i framtiden företräde i förhållande till bestämmelserna i detta fördrag. De fördragsslutande parterna kan ändra eller ersätta bestämmelser i detta fördrag för att ta i beaktande ändringar av Europeiska unionens lagstiftning.

Enligt stycke 2 i denna artikel påverkar detta fördrag inte rättigheter eller skyldigheter i enlighet med gällande bilaterala eller multilaterala fördrag och de fördragsslutande parterna har rätt att tillämpa dem i sina inbördes relationer. Om rättigheterna och skyldigheterna i ovan nämnda fördrag står i strid med detta fördrag, tillämpas bestämmelserna i detta fördrag.

Artikel 48. Ratificering, godkännande. Enligt denna artikel skall detta fördrag ratificeras eller godkännas. Instrumenten för ratificering eller godkännande deponeras hos depositarien. I samband med deponeringen kan en förklaring om territoriellt tillämpningsområde avges.

Artikel 49. Depositarie. Enligt denna artikel är Förbundsrepubliken Tysklands regering depositarie för detta fördrag (stycke 1). Depositarien skall omedelbart underrätta de övriga fördragsslutande parterna om ratifikation, godkännanden, anslutningar, förbehåll och uppsägningar samt övriga förklaringar som avgetts med stöd av detta fördrag (stycke 2). Dessutom skall depositarien tillse registreringen av fördraget hos Förenta nationernas sekretariat i enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga (stycke 3).

Artikel 50. Ikraftträdande. Enligt stycke 1 i denna artikel träder detta fördrag i kraft 90 dagar efter det att det andra instrumentet för ratificering eller godkännande deponerats mellan de fördragsslutande parter som ratificerat fördraget vid denna tidpunkt. För övriga fördragsslutande parter träder fördraget i kraft 90 dagar efter det att deras instrument för ratificering eller godkännande deponerats. Enligt stycke 2 underrättar depositarien samtliga fördragsslutande parter om datum

för ikraftträdande.

Artikel 51. Anslutning. Denna artikel innehåller bestämmelser om anslutning till fördraget, deponering av anslutningsinstrumenten och fördragets ikraftträdande i samband med en anslutning.

Enligt stycke 1 i denna artikel står det alla medlemsstater i Europeiska unionen öppet att ansluta sig till detta fördrag. Efter anslutningen är även de genomförandeavtal på basis av artikel 44 och övriga avtal som anknyter till detta fördrag och som ingåtts före denna tidpunkt bindande för de stater som ansluter sig.

Enligt stycke 2 deponeras anslutningsinstrumenten hos depositarien. I samband med anslutningen kan med anledning av deponeringen av anslutningsinstrumentet avges en förklaring om territoriellt tillämpningsområde.

Enligt stycke 3 träder detta fördrag för varje medlemsstat som ansluter sig till det i kraft 90 dagar efter det att respektive anslutningsinstrument deponerats, dock tidigast det datum som avses i artikel 50 i detta fördrag.

Artikel 52. Uppsägning. Denna artikel innehåller bestämmelser om fördragets giltighet och om uppsägning av det.

Enligt stycke 1 i denna artikel är detta fördrag i kraft tills vidare.

Enligt stycke 2 kan varje fördragsslutande part säga upp detta fördrag på diplomatisk väg genom en anmälan adresserad till depositarien. Uppsägningen träder i kraft sex månader efter det datum då depositarien erhöll anmälan.

Bilaga 1 till Prümfördraget

I bilaga 1 definieras nödvändiga uppgifter för skriftlig anmälan i enlighet med artikel 17 stycke 5.

Enligt denna bilaga är nödvändiga uppgifter insatsens tidtabell, flyguppgifter, antal medlemmar i gruppen av flygsäkerhetsvakter, fullständigt namn på alla personer som hör till gruppen samt gruppchefens namn, passnummer, märke, typ och serienummer på tjänstevapen, mängd och slag av ammunition samt övrig nödvändig utrustning som gruppen innehar och som behövs för utförande av uppgifterna.

Bilaga 2 till Prümfördraget

I bilaga 2 har varje fördragsslutande part räknat upp tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning som får användas i enlighet med artikel 28 stycke 2 första och andra meningen.

2. Lagförslag

2.1. Lag om ikraftsättande

1 §. Det är fråga om en sedvanlig blankettbestämmelse som används vid ikraftsättande av internationella överenskommelser, genom vilken de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft. Bestämmelsen ger flygsäkerhetsvakter (artiklarna 17 och 18) samt andra staters tjänstemän som genomför ett återsändande (artikel 23 stycke 2), deltar i en gemensam insats (artikel 24) och agerar i en omedelbar farosituation (artikel 25) grundläggande befogenheter att inom de ramar som fastställs i fördraget verka inom Finlands territorium. Om närmare befogenheter för dessa personer föreskrivs i de övriga bestämmelserna i lagen om ikraftsättande.

I fråga om behandlingen av uppgifter skall om fördragets bestämmelser om konfidentialitet (artikel 17 stycke 5), av den som utlämnar uppgifter uppställda begränsningar i användningen (artikel 16 stycke 4), uppgifternas ändamålsbundenhet (artikel 35), rätten att använda uppgifter (artikel 36), uppgifternas art (artikel 37 stycke 1 och 2), datasäkerhet (artikel 38), logguppgifter och övervakningsuppgifter (artikel 39) rättigheterna för den som uppgifterna berör (artikel 40) samt information om användningen av begärda uppgifter (artikel 41) föreskrivas i lag. Fördragsbestämmelserna följer principer som redan omfattas av Finlands lagstiftning. Till exempel om av den som utlämnar uppgifter uppställda skyldigheter att hemlighålla uppgifter och begränsningar i användningen föreskrivs vad gäller internationell rättshjälp i 27 § 2 mom. i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden. I personuppgiftslagen

ingår allmänna bestämmelser om ändamålsbundenhet (7 §), uppgifternas art (9 §), skydd av uppgifter (32 §) och den registrerades rättigheter (6 kap.). Dessutom finns det särskilda bestämmelser som gäller enskilda förvaltningssektorer. Till exempel vad gäller polisen ingår dessa bestämmelser i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet och i fråga om gränsbevakningsväsendet i lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet. Av informationsskäl införs i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet hänvisningar angående utplåning av uppgifter som mottagits med stöd av fördraget, och angående förvarande av logguppgifter och övervakningsuppgifter om behandlingen av uppgifter som grundar sig på fördraget, samt fastställs dataombudsmannens roll. Även fördragets bestämmelser som förpliktar till att ge internationell rättshjälp (artikel 7) skall gälla som lag.

2 §. Enligt artikel 17 i fördraget kan varje fördragsslutande part i enlighet med sin nationella flygsäkerhetspolitik besluta om användning av flygsäkerhetsvakter i de luftfartyg som registrerats i landet. Flygsäkerhetsvakterna skall vara polismän eller andra tjänstemän med lämplig utbildning. Användning av flygsäkerhetsvakter skall anmälas till den andra fördragsslutande parten till eller från vars flygplats flygningen sker. Enligt artikel 18 i fördraget skall en fördragsslutande part på begäran bevilja en flygsäkerhetsvakt tillstånd att bära skjutvapen och andra maktmedelsredskap på flygningar till eller från den fördragsslutande partens flygplatser. Tillståndet skall omfatta bärande av skjutvapen på luftfartyget och i flygplatsens säkerhetszoner med begränsat tillträde. En flygsäkerhetsvakt som bär skjutvapen får avlägsna sig från luftfartyget till flygplatsens säkerhetszoner med begränsat tillträde endast åtföljd av en företrädare för den behöriga nationella myndigheten. Skjutvapnen skall omedelbart efter avstigningen från luftfartyget i närvaro av följeslagaren placeras på en bevakad förvaringsplats som anvisas av den behöriga nationella myndigheten.

Beslut om rätt att bära skjutvapen eller andra maktmedelsredskap fattas i Finland av polisen. I en förordning av statsrådet som ut-

färdas med stöd av lagens 7 § föreskrivs om vilken polisenhet som skall fatta beslutet och vilka instanser som denna polisenhet skall underrätta om sitt beslut. De instanser som skall underrättas kunde vara övriga polisenheter, gränsbevakningsväsendet och Luftfartsstyrelsen, som enligt 98 § 2 mom. i luftfartslagen ansvarar för skyddet av den civila luftfarten. Flygsäkerhetsvakternas befogenheter är kopplade till luftfartygets befälhavares myndighet. Om luftfartygets befälhavares myndighet och om skadeståndsansvar i samband med luftfart bestäms i internationella överenskommelser om civil luftfart och föreskrivs i nationella bestämmelser om civil luftfart. I Finland föreskrivs om luftfartygs befälhavares myndighet och om ordning och tvångsmedel på luftfartyg i 61 och 65 § i luftfartslagen samt om skadeståndsansvar i 15 kap. i nämnda lag.

3 §. Enligt artikel 24 i fördraget kan de behöriga myndigheter som de fördragsslutande parterna utser anordna gemensamma patruller och genomföra andra gemensamma insatser för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet samt för att förebygga brott. I gemensamma insatser deltar för detta utsedda tjänstemän i insatser i en annan fördragsslutande parts territorium. Världstaten kan i enlighet med sin nationella lagstiftning och med den utsändande statens medgivande tilldela sina tjänstemän som deltar i en annan fördragsslutande parts gemensamma insatser befogenheter eller, om världstatens lagstiftning tillåter, bevilja andra fördragsslutande parters tjänstemän rätt att utöva befogenheter i enlighet med den utsändande statens lagstiftning.

Befogenheterna får endast utövas under överinsyn av och i regel i närvaro av världstatens tjänstemän. Den andra fördragsslutande partens tjänstemän lyder under världstatens nationella lagstiftning. Världstaten ansvarar för deras åtgärder.

Enligt artikel 28 stycke 1 och 2 får en annan stats tjänstemän som deltar i en gemensam insats använda sina nationella tjänsteuniformer. De får bära skjutvapen och andra maktmedelsredskap som är tillåtna enligt den utsändande statens lagstiftning. Världstaten kan dock förbjuda innehav av skjutvapen och andra maktmedelsredskap. I bilaga 2 till för-

draget uppräknas de skjutvapen och övriga maktmedelsredskap som kan användas enligt stat. De skjutvapen och andra maktmedelsredskap som uppräknas i bilaga 2 till fördraget får endast användas i nödvärn. Världstatens tjänsteman som leder insatsen kan i enskilda fall i enlighet med den nationella lagstiftningen godkänna användning av tjänstevapen och andra maktmedelsredskap även i andra fall. Vid användning av tjänstevapen och andra maktmedelsredskap iaktas världstatens lagstiftning.

Polislagens 27 § 3 mom. och 46 § ger en person som på begäran bistår en polisman i ett tjänsteuppdrag de polisbefogenheter som polismannen inom ramen för sin behörighet anvisar denna person. Befogenheterna skall utövas enligt polismannens anvisningar. Bestämmelserna är avsedda för tillfälliga behov, inte för systematiskt samarbete mellan myndigheter. Även en utländsk tjänsteman kan hänvisa till bestämmelsen om nödvärn i 4 kap. 4 § i strafflagen.

En tjänsteman som deltar i en annan stats gemensamma insats skall ha samma befogenheter som en person som bistår en polisman. En polisman som hör till befälet skall kunna bevilja en tjänsteman rätt att bära skjutvapen eller andra maktmedelsredskap. Rätt att använda maktmedelsredskap i andra fall än vid nödvärn kan beviljas endast i enskilda fall och även då begränsas fullmakten av kravet att omfattas av den befullmäktigande myndighetens behörighet, dvs. samma begränsningar skall iaktas som vid tillämpningen av maktmedel för den finländska polisman som beviljar fullmakten. Samma beslutsordning tillämpas i fråga om internationell rättshjälp i 3 § 2 mom. i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om ömsesidig rättshjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater och tillämpning av konventionen samt i fråga om tullsamarbete i 2 § 3 mom. i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar.

4 §. Enligt artikel 25 i fördraget kan en fördragsslutande parts tjänstemän i brådskande fall utan förhandsmedgivande av en annan

fördragsslutande part överskrida den gemensamma gränsen för att i närheten av den andra fördragsslutande partens gräns genomföra sådana åtgärder i enlighet med världstatens nationella lagstiftning som behövs för att avvärja omedelbara hot mot personers fysiska integritet. Situationen skall anses vara brådskande om faran riskerar att förverkligas i väntan på världstatens åtgärder eller övertagande av ledningsansvaret. De gränsöverskridande tjänstemännen skall omedelbart underrätta världstaten om detta. Världstaten skall bekräfta mottagandet av anmälan och utan dröjsmål vidta åtgärder för att avvärja faran och för att ta på sig ledningsansvaret. De gränsöverskridande tjänstemännen får verka i världstaten endast tills världstaten har vidtagit nödvändiga åtgärder för att avvärja faran. De gränsöverskridande tjänstemännen skall iaktta världstatens anvisningar. Världstaten ansvarar för de gränsöverskridande tjänstemännens åtgärder.

En annan stats tjänsteman som agerar i en omedelbar farosituation skall ha samma befogenheter som en finländsk polisman innehar i motsvarande situation enligt 2 kap. i polislagen. De viktigaste av dessa befogenheter är förhindrande av en farlig gärning eller händelse (16 §), skydd mot brott och störande beteende (20 §) samt användning av maktmedel (27 §).

5 §. Enligt artikel 28 stycke 4 i fördraget gäller för en fördragsslutande parts tjänstemän, när de i samband med åtgärder i enlighet med detta fördrag använder motorfordon i en annan fördragsslutande parts territorium, samma trafikrättsliga bestämmelser som för världstatens tjänstemän, inklusive förkörsrätt och särskilda rättigheter. En annan stats tjänstemän skall när de verkar inom Finlands territorium då de framför fordon ha samma rättigheter som finländska förare av polisfordon. I 6 § 1 mom. i vägtrafiklagen föreskrivs om lämnande av fri passage för utryckningsfordon som avger stadgade ljud- och ljussignaler. I lagens 25 § 3 mom. föreskrivs om rätten för utryckningsfordon samt fordon i polisens, gränsbevakningsväsendets eller tullens tjänsteuppdrag att överskrida den högsta tillåtna hastigheten. I lagens 48 § 1, 2 och 4 mom. föreskrivs om undantag från trafikreglerna, om framförande på väg, del av väg el-

ler område där körning annars är förbjuden samt om stannande eller parkering på förbjudet område för utryckningsfordon samt fordon i polisens, gränsbevakningsväsendets eller tullens tjänsteuppdrag. Utryckningsfordon är enligt 2 a § 4 punkten i lagen räddnings-, polis- och militärpolisfordon och ambulanser samt motsvarande andra fordon och fordon som av gränsbevakningsväsendet eller tullverket används i tjänsten.

6 §. Det kan vara nödvändigt att utfärda närmare bestämmelser särskilt om verksamhet som berör flera förvaltningsområden i fråga om den beslutsfattare som avses i 2 och 3 §, den behöriga myndighet som avses i artikel 18 stycke 2 och artikel 28 stycke 2 i fördraget, den myndighet som leder verksamheten som avses i artikel 24 i fördraget, den myndighet som tar emot anmälan som avses i artikel 25 stycke 3 i fördraget, de kontaktställen som avses i artikel 4, artikel 6 stycke 1, artikel 9 stycke 2, artikel 11 stycke 1, artikel 12, artikel 15, artikel 16 stycke 3, artikel 17 stycke 4, artikel 19, artikel 22, artikel 23 stycke 3 och artikel 39 stycke 2 i fördraget och de myndigheter som ansvarar för tillämpningen av detta fördrag och för underrättandet av övriga aktörer som avses i artikel 42 i fördraget. Nödvändiga förordningar utfärdas av statsrådet.

7 §. Lagen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president samtidigt som fördraget träder i kraft för Finlands del.

2.2. Lag om ändring av 17 § i skjutvapenlagen

17 §. I 17 § i skjutvapenlagen har utanför lagens tillämpningsområde lämnats andra staters tjänstemän som verkar med stöd av Schengenkonventionen (1 mom. 11 punkten), konventionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar (1 mom. 12 punkten) och konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater (2 mom.). Nu föreslås motsvarande undantag för flygsäkerhetsvakter och övriga andra staters tjänstemän som verkar med stöd av Prümfördraget. Lagen föreslås träda i kraft genom förordning

av republikens president samtidigt som fördraget träder i kraft för Finlands del.

2.3. Lag om ändring av 53 § i polislagen

53 §. Enligt artikel 44 i fördraget kan de fördragsslutande parternas behöriga myndigheter ingå avtal om det administrativa genomförandet av fördraget. Sådana genomförandeavtal bör ingås åtminstone om de tekniska arrangemangen för utbyte av DNA-, fingeravtrycks- och fordonsregisteruppgifter (artikel 6 stycke 2, artikel 11 stycke 2 och artikel 12 stycke 2), de praktiska arrangemangen för gemensamma insatser och användningen av skjutvapen och andra maktmedelredskap (artikel 24 stycke 4 och artikel 28 stycke 5) samt de tekniska detaljerna för förfarandet för automatisk sökning av uppgifter (artikel 38 stycke 2).

Genomförandeavtalen kan i allmänhet anses som sådana normala samarbetsavtal inom polisens verksamhetsområde som avses i 53 § 2 mom. i polislagen. Enligt nuvarande bestämmelse kan inrikesministeriet ingå sådana avtal endast med de myndigheter som svarar för polisverksamheten i grannstaterna och Östersjöländerna. Den befogenhet att ingå avtal som föreskrivs i 83 § i gränsbevakningslagen är redan nu mera omfattande än den som ingår i polislagen. För att göra det möjligt att ingå sådana genomförandeavtal som avses i artikel 44 i fördraget och eventuella andra framtida genomförandeavtal på ministerienivå inom ramen för EU föreslås att bestämmelsens tillämpningsområde utvidgas till att omfatta samtliga stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lagen föreslås träda i kraft genom förordning av republikens president samtidigt som fördraget träder i kraft för Finlands del.

2.4. Lag om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet

29 §. Det föreslås att till paragrafen med definitioner fogas en definition av Prümfördraget, så att man i 41 a § kan hänvisa till detta fördrag genom att använda denna kortform.

41 a §. Det föreslås att i denna paragraf inför informativa hänvisningar till de viktigas-

te nya regelstrukturer som Prümfördraget medför. Den första hänvisningen gäller utplåning av uppgifter. För närvarande definieras lagringstiderna för uppgifter i polisens personregister enligt register och uppgiftsklass i 22—26 samt 41 och 42 § i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet. I fråga om behandlingen av uppgifter som grundar sig på Prümfördraget skall vid sidan av dessa införas de särskilda tidsfrister för utplåning som fastställs i fördraget, som inte är beroende av i vilket register uppgifterna har införts.

I artikel 14 stycke 2 i fördraget bestäms om utplåning av uppgifter som hänför sig till större evenemang (maximal lagringstid 1 år), i artikel 35 styckena 2 och 3 om utplåning av uppgifter som hänför sig till automatiserad sökning och jämförelse av DNA-profiler och sökning av fingeravtrycksuppgifter samt i artikel 37 stycke 3 om allmän lagring av uppgifter (den maximala lagringstid som fastställs i den nationella lagstiftningen för den fördragsslutande part som utlämnat uppgifterna).

Den andra hänvisningen gäller lagring och utplåning av logguppgifter och övervakningsuppgifter. Enligt artikel 39 stycke 1 i fördraget skall en logguppgift registreras över varje icke-automatisk överlåtelse och mottagning av uppgifter. Enligt stycke 2 i artikeln skall både den som överlåter och den som tar emot uppgifterna registrera en övervakningsuppgift över varje automatisk sökning och jämförelse av DNA-profiler och sökning av fingeravtrycksuppgifter.

Den som registrerar övervakningsuppgifter skall på begäran överlåta de registrerade uppgifterna till den berörda fördragsslutande partens dataskyddsorgan. Övervakningsuppgifterna får endast användas för säkerställande av dataskydd och datasäkerhet. Övervakningsuppgifterna skall lagras i två år och därefter omedelbart utplånas. Varje fördragsslutande parts dataskyddsmyndigheter ansvarar för den rättsliga övervakningen av överlämnande och mottagande av uppgifter. Var och en kan be dessa organ granska om behandlingen av de uppgifter som gäller honom överensstämmer med den nationella lagstiftningen.

Dataskyddsorganen och de som registrerar

övervakningsuppgifter skall dessutom genomföra stickprovskontroller i fråga om lagenligheten vad gäller utlämnandet av uppgifter. Resultaten av kontrollerna skall förvaras för granskning av oberoende dataskyddsmyndigheter i 18 månader. Efter detta skall de utplånas omedelbart.

Enligt artikel 40 stycke 1 i fördraget skall en i enlighet med den nationella lagstiftningen behörig myndighet på begäran till den som uppgifterna berör i enlighet med den nationella lagstiftningen tillhandahålla information om de uppgifter som berör honom och om behandlingen av dem. Den person som uppgifterna berör har rätt att kräva att felaktiga uppgifter korrigeras och att uppgifter som behandlats på otillbörligt sätt utplånas. Den som uppgifterna berör har rätt ta uppkänningar av dataskydd och ersättningsfrågor i anknytning till detta vid en oberoende domstol eller tillsynsmyndighet.

Närmare föreskrifter om förfarandet för genomförande av dessa rättigheter och om grunderna för begränsning av tillträdesrätten meddelas genom nationella bestämmelser i den stat där den som uppgifterna berör utövar sina rättigheter. I Finland ingår allmänna bestämmelser om den registrerades rättigheter (information om behandling av uppgifter och rätt till insyn) i 6 kap. i personuppgiftslagen. Till exempel vad gäller polisen ingår dessutom bestämmelser om denna fråga i 7 kap. i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet och i fråga om gränsbevakningsväsendet i 40—42 § i lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet. Om datasekretessmyndigheterna bestäms i 9 kap. i personuppgiftslagen och om skadeståndsskyldigheten i 47 § i nämnda lag.

Med anledning av artikel 39 stycke 5 och artikel 40 stycke 1 i fördraget föreslås att det skall konstateras att det i Finland är dataombudsmannen som kontrollerar att behandlingen av personuppgifter som grundar sig på Prümfördraget är lagenlig. Vid sidan av detta kunde den registrerade ha direkta rättigheter beträffande enskilda register i enlighet med den nationella lagstiftningen. Lagen föreslås träda i kraft genom förordning av republikens president samtidigt som fördraget träder i kraft för Finlands del.

2.5. Lag om ändring av 17 § i lagen om fordonstrafikregistret

17 §. Enligt artikel 12 i fördraget skall de fördragsslutande parterna för bekämpning och undersökning av brott samt för upprätthållande av allmän ordning och säkerhet ge de övriga fördragsslutande parterna nationella kontaktställen tillträde till fordonregistreringsuppgifter med rätt att i enskilda fall göra automatiska sökningar beträffande uppgifter om ägare och innehavare och uppgifter om fordon. Sökningar kan endast göras på fullständiga identifieringsnummer och registerbeteckningar. Rätten att göra sökningar kan endast utnyttjas i enlighet med den nationella lagstiftningen i den fördragsslutande part som genomför sökningen.

Enligt 15 § 1 mom. 9 punkten i lagen om fordonstrafikregistret får offentliga uppgifter i registret utlämnas via en teknisk anslutning eller på annat sätt i elektronisk form till myndigheter i en EES-stat för skötseln av förpliktelser som följer av internationella överenskommelser som är bindande för Finland. Med stöd av 14 § 1 mom. i lagen är offentliga uppgifter bland annat uppgifter om fordon, fordonsägares och fordonsinnehavares namn samt adress och kontaktinformation som förts in i registret på basis av fordonets registreringstecken eller tillverkningsnummer. Med stöd av lagens 17 § 1 mom. är sekretessbelagda uppgifter känsliga uppgifter, bland annat uppgifter om brott som har begåtts vid framförande av ett fordon samt fotografier på personer och namnteckningsprov.

Det föreslås att 17 § i lagen om fordonstrafikregistret kompletteras på ett sätt som även gör det möjligt att utlämna sekretessbelagda uppgifter i registret via en teknisk anslutning eller på annat sätt i elektronisk form till brottsbekämpningsmyndigheterna i en EES-stat. Denna lösning möjliggör även eventuella andra arrangemang inom ramen för EU som motsvarar Prümfördraget utan att lagen ändras.

Det föreslås att till paragrafen fogas en likadan informativ hänvisning om lagring och utplåning av logguppgifter och övervakningsuppgifter som föreslås till 41 a § 2

mom. i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet. Lagen föreslås träda i kraft genom förordning av republikens president samtidigt som fördraget träder i kraft för Finlands del.

2.6. Lag om ändring av 16 kap. 20 § och 40 kap. 12 § i strafflagen

16 kap. 20 §. Enligt artikel 31 i fördraget skall tjänstemän som verkar i en annan stats territorium i fråga om brott som de utsätts för behandlas på samma sätt som värdstatens tjänstemän, om inte något annat följer av avtal.

Det föreslås att till bestämmelsen fogas ett omnämnande om uppgifter för upprätthållande av allmän ordning och säkerhet samt förebyggande och förundersökning av brott. På detta sätt verkställs även det straffrättsliga skyddet för flygsäkerhetsvakter och andra staters tjänstemän som deltar i gemensamma insatser för återsändande eller som agerar i omedelbara farosituationer.

40 kap. 12 §. Enligt artikel 31 i fördraget skall tjänstemän som verkar i en annan stats territorium i fråga om brott som de begår behandlas på samma sätt som värdstatens tjänstemän, om inte något annat följer av avtal.

Det föreslås att till bestämmelsen fogas motsvarande omnämningen som till lagens 16 kap. 20 §. På detta sätt verkställs även det straffrättsliga tjänsteansvaret för flygsäkerhetsvakter och andra staters tjänstemän som deltar i gemensamma insatser för återsändande eller som agerar i omedelbara farosituationer.

Lagen föreslås träda i kraft genom förordning av republikens president samtidigt som fördraget träder i kraft för Finlands del.

2.7. Lag om ändring av utlänningslagen

151 a §. Enligt artikel 23 stycke 2 i fördraget kan en fördragsslutande part vid behov återsända personer som skall avlägsnas ur landet genom en annan fördragsslutande parts territorium. Beslutet om återsändandet fattas av den fördragsslutande part genom vars territorium återsändandet skall ske. I beslutet om återsändande skall villkoren för genomförandet av återsändandet definieras och

vid behov även bestämmas om användningen av sådana tvångsmedel som den nationella lagstiftningen tillåter. I Finland verkställs ett avlägsnande ur landet av polisen eller gränskontrollmyndigheten. Ett avlägsnande ur landet genom Finlands territorium som verkställs självständigt av en annan stats tjänstemän skulle vara ett sällsynt undantag, i praktiken skulle finländska polis- eller gränsbevakningsmän alltid kunna verkställa ett sådant avlägsnande ur landet som avses i denna paragraf utan dröjsmål. Främmande staters tjänstemän kan delta i ett avlägsnande ur landet som verkställs av finländska tjänstemän. Tillstånd för ett sådant återsändande genom Finlands territorium som avses i fördraget beviljas av polis- eller gränskontrollmyndigheten. Andra staters tjänstemän som deltar i ett avlägsnande ur landet skall ha samma befogenheter som en person som bistår en polisman (27 § 3 mom. och 46 § i polislagen) eller en person som bistår en gränsbevakningsman (35 § 2 mom. i gränsbevakningslagen). Andra staters tjänstemän som agerar självständigt skall ha rättigheter som påminner om säkerhetsvaktens rättigheter. Polis- eller gränskontrollmyndigheten skall kunna ge befogenhet att använda maktmedel till andra staters behöriga tjänstemän som självständigt verkställer ett avlägsnande ur landet genom Finlands territorium. Befogenheterna att använda maktmedel är utformade med utgångspunkt 27 § i polislagen och 35 § i gränsbevakningslagen samt 18 kap. 6 § i fängselagen, 13 kap. 6 § i häktninglagen och 15 kap. 2 § i lagen om behandlingen av personer i förvar hos polisen, dock så att de begränsats till sådana situationer som mest sannolikt kan uppkomma i samband med ett avlägsnande ur landet. Andra staters tjänstemän som genomför ett avlägsnande ur landet skall inte ha rätt att bära vapen i Finland. Genom dessa bestämmelser sätts vederbörande bestämmelser i Prümfördraget i kraft samt kompletteras genomförandet av rådets direktiv 2003/110/EG om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg.

I en förordning av statsrådet som utfärdas med stöd av lagens 7 § skall föreskrivas om vilken polis- eller gränsbevakningsenhet som skall bevilja tillstånd för avlägsnande ur landet genom Finlands territorium och vilka in-

stanser som denna polis- eller gränsbevakningsenhet skall informera om sitt beslut. Sådana instanser som skall informeras kunde vara övriga polis- och gränsbevakningsenheter samt andra myndigheter.

Lagen föreslås träda i kraft genom förordning av republikens president samtidigt som fördraget träder i kraft för Finlands del.

3. Ikraftträdande

Prümfördraget träder enligt artikel 50 i kraft 90 dagar efter det att det andra instrumentet för ratificering eller godkännande deponerats mellan de fördragsslutande parter som ratificerat fördraget vid denna tidpunkt. För övriga fördragsslutande parter träder fördraget i kraft 90 dagar efter det att deras instrument för ratificering eller godkännande deponerats. Hittills har fördraget ratificerats av Spanien, Österrike och Tyskland. Fördraget har trätt internationellt i kraft mellan Spanien och Österrike den 1 november 2006. För Tysklands del träder fördraget i kraft den 23 november 2006.

Finland skulle förbinda sig till Prümfördraget genom att ansluta sig till det i enlighet med artikel 51. Fördraget skulle för Finlands del träda i kraft 90 dagar efter det att anslutningsakten deponerats hos Förbundsrepubliken Tysklands regering, som fungerar som depositarie. I enlighet med artikel 51 stycke 1 är även de genomförandeavtal på basis av artikel 44 och övriga avtal som anknyter till detta fördrag och som ingåtts före anslutningstidpunkten bindande för Finland. För närvarande överväger förutom Finland även Portugal, Italien och Slovenien en anslutning till Prümfördraget.

Om ikraftträdandet av lagförslaget om ikraftsättande av Prümfördraget skall bestämmas genom förordning av republikens president. Avsikten är att lagen skall träda i kraft samtidigt som Prümfördraget träder i kraft för Finlands del. Även de övriga förslagen till ändring av lagar som ingår i propositionen skall träda i kraft vid samma tidpunkt.

I fråga om utseendet av nationell myndighet och de bestämmelser som gäller lämnande av registeruppgifter (artiklarna 6, 11 och 12) skall beaktas att Åland har behörighet i

fråga om allmän ordning och säkerhet. Landskapet har en egen polisförvaltning. Landskapets samtycke behövs därmed för att fördraget skall kunna träda i kraft på Åland.

4. Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning

4.1. Behovet av riksdagens samtycke

Prümfördraget är till sin rättsliga karaktär ett statsfördrag och för att det skall vara förpliktande krävs att det i Finland godkänns på det sätt som författningen förutsätter. Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande bland annat för sådana internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt tolkningspraxis i riksdagens grundlagsutskott omfattar den godkännandebefogenhet som riksdagen enligt grundlagen har alla bestämmelser i anknytning till en internationell förpliktelse som i materiellt hänseende hör till området för lag oavsett om bestämmelsen står i konflikt eller är förenlig med en bestämmelse som utfärdats genom finsk lag (GrUU 11/2000 rd och GrUU 12/2000 rd).

Av Prümfördragets bestämmelser hör de bestämmelser som gäller informationsutbyte (artiklarna 2—5, 7—10, 12—14, 16, 26, 27 och 41), verksamhet på en annan stats territorium (artiklarna 17, 18, 23—25 och 28), tjänstemäns ställning (artiklarna 29—32) och dataskydd och datasäkerhet (artiklarna 34—40) till området för lagstiftningen. Eftersom fördraget inte förutsätter inrättande av nya nationella register anknuter behovet av reglering vad gäller behandlingen av personuppgifter närmast till utlämnande av registeruppgifter. Vad gäller utlämnande av uppgifter ur polisregistren behövs inga författningsändringar. I fråga om utlämnande av uppgifter ur fordonstrafikregistret föreslås en komplettering av lagen om fordonstrafikregistret.

Syftet med Prümfördraget är att effektivera och underlätta de fördragsslutande parternas samarbete för bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration. Brottsligheten överskrider numera

i allt högre grad statsgränser och fördragets samarbetsområde omfattar internationell brottslighet som överskrider statsgränser. På motsvarande sätt måste brottsbekämpning och rättshjälp i straffrättsliga ärenden kunna ske över statsgränserna. Föreliggande fördrag handlar enligt regeringen helt tydligt om internationellt samarbete enligt grundlagens 1 § 3 mom. Samarbetet är i detta fall inte bara sedvanligt utan också värt att gå in på (jfr GrUU 9/2003).

Innehållet i fördraget måste bedömas utifrån Finlands suveränitet, som finns inskriven i 1 § 1 mom. i grundlagen. Enligt förarbetena till grundlagen bör Finlands medlemskap i flera internationella organisationer beaktas vid tolkningen av grundlagens suveränitetsbestämmelse (RP 1/1998 rd, s. 73 andra spalten) och bestämmelsen granskas i skenet av Finlands internationella förpliktelser och särskilt med beaktande av Finlands medlemskap i Europeiska unionen (RP 1/1998 rd, s. 73 andra spalten).

Grundlagsutskottet har ansett vissa långtgående befogenheter som EU-staterna har getts vara grundlagsenliga, förutsatt att de utövas utanför finskt territorium (GrUU 44/2002 rd, s. 3 första spalten). Med stöd av artiklarna 23—26 i Prümfördraget har myndigheter i en annan fördragsslutande stat rätt att även operera på finskt territorium och delvis enligt samma mönster som de nationella myndigheterna i de frågor som avses i fördraget och då utöva offentlig makt inom Finlands jurisdiktion och gentemot dem som vistas där. Grundlagsutskottet har ansett att även sådana befogenheter under vissa förutsättningar kan ges till en utländsk myndighet i vanlig lagstiftningsordning (GrUU 11/2001 rd, GrUU 21/2003 rd och GrUU 9/2003 rd.) I detta sammanhang har det betydelse att åtgärderna kan anses utgöra en sedvanlig internationell samarbetsform. Statsrådet anser att de former av konkret myndighetssamarbete som fördraget innehåller till sin natur motsvarar de former av internationellt samarbete mellan brottsbekämpningsmyndigheter som behandlats i ovan nämnda grundlagsutskottets utlåtanden.

Regeringen anser att utbytet av information ur DNA-, fingeravtrycks- och fordonregistren mellan de fördragsslutande parterna en-

ligt fördraget är i princip möjligt redan med stöd av gällande lagstiftning om dessa register och internationell rättshjälp. I och med ibruktagandet av referensdatabaser medför fördraget ett tekniskt hjälpmedel för konstaterande av överensstämmelse mellan uppgifter som betydligt underlättar samarbetet mellan de fördragsslutande staterna. Ur lagstiftningssynpunkt skulle fördraget emellertid inte innebära en motsvarande ändring, eftersom allt konkret utbyte av personuppgifter efter konstaterandet av överensstämmelse på basis av referensuppgifterna enligt principerna sker i enlighet med lagstiftningen i den stat som överlämnar uppgifterna, dvs. i fråga om Finland i enlighet med gällande nationella lagstiftning.

Statsrådet anser att ministerkommitténs behörighet enligt artikel 43 i fördraget inte innebär en ändring av behörigheten att godkänna internationella förpliktelser för Finland enligt 8 kap. i grundlagen. Ministerkommittén har inte rätt att genom ett eget beslut ändra fördraget, utan endast att fatta beslut om fördragets tillämpning och genomförande. En sådan delegering är på det sätt som grundlagsutskottet förutsätter tillåten inom gränserna för det bemyndigande fördraget, men ger inte befogenhet att komma överens om sådana ändringar i avtalsförhållandet som inverkar på det egentliga fördragets karaktär eller målsättning eller om frågor som kräver riksdagens samtycke (GrUU 13/1998 rd).

4.2. Behandlingsordning

Prümfördraget innehåller bestämmelser där motsvarande föreskrifter i den gällande lagstiftningen har stiftats i vanlig lagstiftningsordning. Det föreslås att de ändringar av lagstiftningen som ikraftsättandet av fördraget förutsätter skall stiftas i vanlig lagstiftningsordning. Regeringen anser dock att grundlagsutskottets utlåtande bör inhämtas i fråga om behandlingsordningen.

Om godkännande av fördraget beslutas enligt första meningen i 94 § 2 mom. med enkel majoritet och de lagförslag som ingår i propositionen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås

att Riksdagen godkänner det i Prüm den 27 maj 2005 ingångna fördraget mellan Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna och Republiken Österrike om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration.

Eftersom Prümfördraget innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

1.

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget mellan Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna och Republiken Österrike om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration och om tillämpning av detta fördrag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Ikraftsättande av fördraget

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Prüm den 27 maj 2005 ingångna fördraget mellan Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna och Republiken Österrike om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration gäller som lag sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Flygsäkerhetsvakt

Med stöd av artiklarna 17 och 18 i fördraget kan en flygsäkerhetsvakt inom Finlands territorium beviljas rätt att ombord på luftfartyg och på flygplatser bära skjutvapen och andra maktmedelsredskap. Beslut om rätt att bära skjutvapen eller andra maktmedelsredskap fattas av polisen.

3 §

En annan stats tjänstemans deltagande i en gemensam insats i Finland

Med stöd av artikel 24 i fördraget har en

behörig tjänsteman som deltar i en gemensam insats rätt att inom Finlands territorium enligt polismannens anvisningar utöva sådana polisbefogenheter som polismannen inom ramen för sin behörighet anvisar. En annan stats tjänsteman har rätt att under en finländsk polismans uppsikt använda sådana maktmedel som polismannen med stöd av sina befogenheter ger honom fullmakt till.

En annan stats tjänsteman som deltar i en gemensam insats kan ges rätt att inom Finlands territorium bära sådana skjutvapen och andra maktmedelsredskap som uppräknas i bilaga 2 till fördraget. Beslut om rätt att bära skjutvapen eller andra maktmedelsredskap fattas av en polisman som hör till befälet. Maktmedelsredskap får användas endast i en sådan nödvärnssituation som avses i 4 kap. 4 § i strafflagen (39/1889), där en polisman med stöd av sina befogenheter i enskilda fall ger en annan stats behöriga tjänsteman fullmakt att använda maktmedelsredskap.

4 §

En annan stats tjänstemans agerande i en omedelbar farosituation

En behörig tjänsteman som med stöd av artikel 25 i fördraget i en omedelbar farosituation verkar inom Finlands territorium i närheten av gränsen har rätt att använda sådana befogenheter som föreskrivs i 2 kap. i polislagen, om det är nödvändigt att i brådskande ordning tillgripa dem för att avvärja fara som

hotar liv eller hälsa. Det förutsätts dessutom att den finländska behöriga myndigheten inte omedelbart kan använda sina befogenheter.

5 §

En annan stats tjänsteman som fordonsförare

En annan stats behöriga tjänstemän som med stöd av artikel 23 stycke 2 eller artikel 24 eller 25 verkar inom Finlands territorium har då de framför ett fordon de rättigheter som i 6 § 1 mom., 25 § 3 mom. och 48 § i vägtrafiklagen (267/1981) föreskrivs för finländska förare av polisfordon.

6 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om behöriga myndigheter och tjänstemän samt om nationella kontakt- och samordningsställen kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

Ikraftträdande

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

2.

Lag

om ändring av 17 § i skjutvapenlagen

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 17 § i skjutvapenlagen av den 9 januari 1998 (1/1998), sådan den lyder delvis ändrad genom lagarna 601/2001, 151/2004 och 428/2004, ett nytt 3 mom. som följer:

17 §

Undantag från tillämpningsområdet

—————
Denna lag gäller inte heller överföring till eller från Finland eller innehav av skjutvapen, vapendelar, patroner och särskilt farliga projektiler som hör till flygsäkerhetsvakter som verkar i Finland med stöd av artiklarna 17 och 18 i fördraget mellan Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Storbritannien och Nordirland, Konungariket Nederländerna och Republiken Österrike om

ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration eller innehav av skjutvapen, vapendelar, patroner och särskilt farliga projektiler som hör till behöriga tjänstemän i en annan stat som verkar i Finland med stöd av artiklarna 24, 25 och 28 i nämnda fördrag.

—————
Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president.

3.

Lag**om ändring av 53 § i polislagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i polislagen av den 7 april 1995 (493/1995) 53 § 2 mom. som följer:

53 § <i>Internationellt samarbete</i>	samhetsområde med grannstaterna, Östersjöländerna och de stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
--	--

Inrikesministeriet kan i frågor som inte hör till området för lagstiftningen eller som inte annars kräver riksdagens samtycke sluta normala samarbetsavtal inom polisens verk-

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president.

4.

Lag**om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 22 augusti 2003 om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet (761/2003) 29 § 8 punkten, och
fogas till 29 § en ny 9 punkt och till lagen en ny 41 a § som följer:

29 § <i>Definitioner</i>	Österrike om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration (FördrS /).
---------------------------------	---

I denna lag avses med

8) Schengens informationssystem ett informationssystem som består av en nationell enhet för varje Schengenstat samt en teknisk stödfunktion; den tekniska stödfunktionen upprätthåller en datafil som garanterar att de nationella enheternas datafiler är enhetliga till sitt innehåll.

9) Prümfördraget fördraget mellan Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna och Republiken

41 a §

Behandling av uppgifter som grundar sig på Prümfördraget

Uppgifter som erhållits med stöd av Prümfördraget utplånas med iakttagande av vad som föreskrivs i denna lag och vad som bestäms i artikel 14 stycke 2, artikel 35 styckena 2 och 3 och artikel 37 stycke 3 i fördraget.
Logguppgifterna och övervakningsuppgifterna gällande sådan behandling av uppgifter

som grundar sig på Prümfördraget la gras och utplånas i enlighet med bestämmelserna i artikel 39 stycke 4 och 5 i nämnda fördrag.

Var och en har rätt att utöver vad som föreskrivs i denna lag begära att dataombudsmannen kontrollerar att behandlingen av uppgifter gällande honom som grundar sig på

Prümfördraget är lagenlig.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president.

5.

Lag

om ändring av 17 § i lagen om fordonstrafikregistret

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 13 juni 2003 om fordonstrafikregistret (541/2003) 17 § 2 mom. 12 punkten, sådan den lyder i lag 588/2005, och fogas till 17 §, sådan den lyder delvis ändrad genom lag 403/2005 och nämnda lag 588/2005, en ny 2 mom. 13 punkt och ett nytt 4 mom. som följer:

17 §

Sekretessbelagda uppgifter och utlämnande av dem

Sekretessbelagda uppgifter i registret får dock utan hinder av sekretessbestämmelserna lämnas ut som följer:

12) till gränsbevakningsväsendet uppgifter om brott och påföljder för brott samt om andra påföljder för upprätthållande av gräns säkerheten, för förundersökning och annan undersökning, för efterspaning, för en räddningsuppgift eller för påförande av påföljdsavgift för transportör enligt utlänningslagen (301/2004) samt ett fotografi av personen och personens namnteckningsprov för identifiering av personen,

13) till en EES-stats polismyndighet och andra myndigheter som har till uppgift att trygga rätts- och samhällsordningen, upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller förebygga och utreda brott och sörja för att brott

blir föremål för åtalsprövning, för skötseln av förpliktelser som följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning eller internationella överenskommelser som är bindande för Finland.

Logguppgifterna och övervakningsuppgifterna gällande sådan behandling av uppgifter som grundar sig på fördraget mellan Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna och Republiken Österrike om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration (FördrS /) lagras och utplånas i enlighet med bestämmelserna i artikel 39 styckena 4 och 5 i nämnda fördrag.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president.

6.

Lag**om ändring av 16 kap. 20 § och 40 kap. 12 § i strafflagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 16 kap. 20 § 1 och 2 mom. samt 40 kap. 12 § 3 mom., sådana de lyder i lag 604/2002, som följer:

16 kap.

Om brott mot myndigheter

20 §

Bestämmelser om tillämpningsområdet

Vid tillämpningen av 1—3 § i detta kapitel jämföras med tjänsteman mot vilken gärningen är riktad sådana personer som avses i 40 kap. 11 § och som sköter offentliga förtroendeuppdrag, sådana utländska tjänstemän som är anställda hos Internationella brottmålsdomstolen eller som på finskt territorium med stöd av ett internationellt avtal eller någon annan internationell förpliktelse utför kontroll, övervakning, förföljande, upprätthållande av allmän ordning och säkerhet eller förebyggande och utredning av brott och personer som utövar offentlig makt samt tjänstgörande krigsmän.

Vid tillämpningen av 9 § i detta kapitel jämföras med tjänstemän personer som avses i 40 kap. 11 § och som sköter offentliga förtroendeuppdrag, sådana utländska tjänstemän som är anställda hos Internationella brottmålsdomstolen eller som på finskt territorium med stöd av ett internationellt avtal eller någon annan internationell förpliktelse utför kontroll, övervakning, förföljande, upprätthållande av allmän ordning och säkerhet eller

förebyggande och utredning av brott och personer som utövar offentlig makt.

40 kap.

Om tjänstebrott

12 §

Bestämmelser om tillämpningsområdet

Bestämmelserna i 1—3 och 14 § i detta kapitel tillämpas, med undantag för avsättningspåföljden, även på utländska tjänstemän. På utländska tjänstemän som med stöd av ett internationellt avtal eller någon annan internationell förpliktelse på finskt territorium utför kontroll, övervakning, förföljande, upprätthållande av allmän ordning och säkerhet eller förebyggande och utredning av brott tillämpas även, med undantag för avsättningspåföljden, 5 och 7—10 § i detta kapitel.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president.

7.

Lag**om ändring av utlänningslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till utlänningslagen av den 30 april 2004 (301/2004) en ny 151 a § som följer:

151 a §

Avlägsnande ur landet genom Finlands territorium

Om polisen eller gränskontrollmyndigheten inte utan dröjsmål kan verkställa ett avlägsnande ur landet genom Finlands territorium kan den ge en annan stats behöriga tjänstemän tillstånd att verkställa ett sådant avlägsnande ur landet.

Om en annan stats behöriga tjänstemän deltar i ett avlägsnande ur landet genom Finlands territorium som verkställs av polisen eller gränskontrollmyndigheten, har de rätt att inom Finlands territorium enligt en polis- eller gränsbevakningsmans anvisningar utöva sådana polismans eller gränsbevakningsmans befogenheter som polis- eller gränsbevakningsmannen inom ramen för sin behörighet anvisar. En annan stats tjänstemän har rätt att under en finländsk polis- eller gränsbevakningsmans uppsikt använda sådana maktmedel som polis- eller gränsbevakningsmannen med stöd av sina befogenheter ger dem fullmakt till.

Om en annan stats behöriga tjänstemän verkställer ett avlägsnande ur landet som avses i 1 mom. genom Finlands territorium kan polisen eller gränskontrollmyndigheten bevilja dem rätt att på Finlands territorium använda maktmedel för att förhindra att den som skall avlägsnas ur landet flyr, för att bryta ner motstånd samt för att avvärja ett överhängande brott eller någon annan farlig gärning eller händelse. Maktmedlen skall vara nödvändiga och försvarbara med tanke på omständigheterna. Frågan om maktmedlen är försvarbara skall bedömas med hänsyn till hur viktigt och brådskande uppdraget är, hur farligt motståndet är, vilka resurser som står till förfogande samt övriga omständigheter som inverkar på helhetsbedömningen av situationen. Det förutsätts dessutom att den finländska behöriga myndigheten inte omedelbart kan använda sina befogenheter.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 3 november 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

3.

Lag**om ändring av 53 § i polislagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i polislagen av den 7 april 1995 (493/1995) 53 § 2 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

53 §

53 §

*Internationellt samarbete**Internationellt samarbete*

Inrikesministeriet kan i frågor som inte hör till området för lagstiftningen eller som inte annars kräver riksdagens samtycke sluta normala samarbetsavtal inom polisens verksamhetsområde med de myndigheter som svarar för polisverksamheten i grannstaterna och Östersjöländerna.

Inrikesministeriet kan i frågor som inte hör till området för lagstiftningen eller som inte annars kräver riksdagens samtycke sluta normala samarbetsavtal inom polisens verksamhetsområde med grannstaterna, Östersjöländerna och de stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president

4.

Lag**om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 22 augusti 2003 om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet (761/2003) 29 § 8 punkten, och
 fogas till 29 § en ny 9 punkt och till lagen en ny 41 a § som följer:

Gällande lydelse

29 §

Definitioner

I denna lag avses med

8) Schengens informationssystem ett informationssystem som består av en nationell enhet för varje Schengenstat samt en teknisk stödfunktion; den tekniska stödfunktionen upprätthåller en datafil som garanterar att de nationella enheternas datafiler är enhetliga till sitt innehåll.

Föreslagen lydelse

29 §

Definitioner

I denna lag avses med

8) Schengens informationssystem ett informationssystem som består av en nationell enhet för varje Schengenstat samt en teknisk stödfunktion; den tekniska stödfunktionen upprätthåller en datafil som garanterar att de nationella enheternas datafiler är enhetliga till sitt innehåll,

9) *Prümfördraget* fördraget mellan Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna och Republiken Österrike om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration (FördrS /).

41 a §

Behandling av uppgifter som grundar sig på Prümfördraget

Uppgifter som erhållits med stöd av Prümfördraget utplånas med iakttagande av vad som föreskrivs i denna lag och vad som bestäms i artikel 14 stycke 2, artikel 35 styckena 2 och 3 och artikel 37 stycke 3 i fördraget.

Logguppgifterna och övervakningsuppgif-

terna gällande sådan behandling av uppgifter som grundar sig på Prümfördraget lagras och utplånas i enlighet med bestämmelserna i artikel 39 stycke 4 och 5 i nämnda fördrag.

Var och en har rätt att utöver vad som föreskrivs i denna lag begära att dataombudsmannen kontrollerar att behandlingen av uppgifter gällande honom som grundar sig på Prümfördraget är lagenlig.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president.

5.

Lag**om ändring av 17 § i lagen om fordonstrafikregistret**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 juni 2003 om fordonstrafikregistret (541/2003) 17 § 2 mom. 12 punkten, sådan den lyder i lag 588/2005, och
fogas till 17 §, sådan den lyder delvis ändrad genom lag 403/2005 och nämnda lag 588/2005, en ny 2 mom. 13 punkt och ett nytt 4 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

17 §

17 §

*Sekretessbelagda uppgifter och utlämnande av dem**Sekretessbelagda uppgifter och utlämnande av dem*

 Sekretessbelagda uppgifter i registret får dock utan hinder av sekretessbestämmelserna lämnas ut som följer:

 Sekretessbelagda uppgifter i registret får dock utan hinder av sekretessbestämmelserna lämnas ut som följer:

 12) till gränsbevakningsväsendet uppgifter om brott och påföljder för brott samt om andra påföljder för upprätthållande av gränssäkerheten, för förundersökning och annan undersökning, för efterspaning, för en räddningsuppgift eller för påförande av påföljdsavgift för transportör enligt utlänningslagen (301/2004) samt ett fotografi av personen och personens namnteckningsprov för identifiering av personen.

 12) till gränsbevakningsväsendet uppgifter om brott och påföljder för brott samt om andra påföljder för upprätthållande av gränssäkerheten, för förundersökning och annan undersökning, för efterspaning, för en räddningsuppgift eller för påförande av påföljdsavgift för transportör enligt utlänningslagen (301/2004) samt ett fotografi av personen och personens namnteckningsprov för identifiering av personen,

13) till en EES-stats polismyndighet och andra myndigheter som har till uppgift att trygga rätts- och samhällsordningen, upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller förebygga och utreda brott och sörja för att brott blir föremål för åtalsprövning, för skötseln av förpliktelser som följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning eller internationella överenskommelser som är bindande för Finland.

 Logguppgifterna och övervakningsuppgifterna gällande sådan behandling av uppgifter som grundar sig på fördraget mellan

Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna och Republiken Österrike om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration (FördrS /) lagras och utplånas i enlighet med bestämmelserna i artikel 39 styckena 4 och 5 i nämnda fördrag.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president.

6.

Lag**om ändring av 16 kap. 20 § och 40 kap. 12 § i strafflagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 16 kap. 20 § 1 och 2 mom. samt 40 kap. 12 § 3 mom., sådana de lyder i lag 604/2002, som följer:

Gällande lydelse

16 kap.
Om brott mot myndigheter
20 §

Bestämmelser om tillämpningsområdet

Vid tillämpningen av 1—3 § i detta kapitel jämställs med tjänsteman mot vilken gärningen är riktad personer som avses i 40 kap. 11 § och som sköter offentliga förtroendeuppdrag, sådana utländska tjänstemän som är anställda hos Internationella brottmålsdomstolen eller som på finsk territorium med stöd av ett internationellt avtal eller någon annan internationell förpliktelse utför kontroll, övervakning, förföljande eller förundersökning och personer som utövar offentlig makt samt tjänstgörande krigsmän.

Vid tillämpningen av 9 § i detta kapitel jämställs med tjänstemän personer som avses i 40 kap. 11 § och som sköter offentliga förtroendeuppdrag, sådana utländska tjänstemän som är anställda hos Internationella brottmålsdomstolen eller som på finskt territorium med stöd av ett internationellt avtal eller någon annan internationell förpliktelse utför kontroll, övervakning, förföljande eller förundersökning och personer som utövar offentlig makt.

Föreslagen lydelse

16 kap.
Om brott mot myndigheter
20 §

Bestämmelser om tillämpningsområdet

Vid tillämpningen av 1—3 § i detta kapitel jämställs med tjänsteman mot vilken gärningen är riktad sådana personer som avses i 40 kap. 11 § och som sköter offentliga förtroendeuppdrag, sådana utländska tjänstemän som är anställda hos Internationella brottmålsdomstolen eller som på finskt territorium med stöd av ett internationellt avtal eller någon annan internationell förpliktelse utför kontroll, övervakning, förföljande, *upprätthållande av allmän ordning och säkerhet eller förebyggande och utredning av brott* och personer som utövar offentlig makt samt tjänstgörande krigsmän.

Vid tillämpningen av 9 § i detta kapitel jämställs med tjänstemän personer som avses i 40 kap. 11 § och som sköter offentliga förtroendeuppdrag, sådana utländska tjänstemän som är anställda hos Internationella brottmålsdomstolen eller som på finskt territorium med stöd av ett internationellt avtal eller någon annan internationell förpliktelse utför kontroll, övervakning, förföljande, *upprätthållande av allmän ordning och säkerhet eller förebyggande och utredning av brott* och personer som utövar offentlig makt.

40 kap.

Om tjänstebrott

12 §

Bestämmelser om tillämpningsområdet

Bestämmelserna i 1—3 och 14 § i detta kapitel tillämpas, med undantag för avsättningspåföljden, även på utländska tjänstemän. På utländska tjänstemän som med stöd av ett internationellt avtal eller någon annan internationell förpliktelse på finskt territorium utför kontroll, övervakning, förföljande eller förundersökning tillämpas även, med undantag för avsättningspåföljden, 5 och 7—10 § i detta kapitel.

40 kap.

Om tjänstebrott

12 §

Bestämmelser om tillämpningsområdet

Bestämmelserna i 1—3 och 14 § i detta kapitel tillämpas, med undantag för avsättningspåföljden, även på utländska tjänstemän. På utländska tjänstemän som med stöd av ett internationellt avtal eller någon annan internationell förpliktelse på finskt territorium utför kontroll, övervakning, förföljande, *upprätthållande av allmän ordning och säkerhet eller förebyggande och utredning av brott* tillämpas även, med undantag för avsättningspåföljden, 5 och 7—10 § i detta kapitel.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av republikens president.

Fördragstext

FÖRDRAG MELLAN KONUNGARIKET BELGIEN, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND, KONUNGARIKET SPANIEN, REPUBLIKEN FRANKRIKE, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG, KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA OCH REPUBLIKEN ÖSTERRIKE OM ETT FÖRDJUPAT GRÄNSÖVERSKRIDANDE SAMARBETE, SÄRSKILT FÖR BEKÄMPNING AV TERRORISM, GRÄNSÖVERSKRIDANDE BROTTSLIGHET OCH OLAGLIG MIGRATION

Detta fördrags höga fördragsslutande parter, medlemsstater i Europeiska unionen,

som beaktar att det inom ett område med fri rörlighet för personer är viktigt att Europeiska unionens medlemsstater fördjupar sitt samarbete för en effektivare bekämpning av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration,

som har som mål att i syfte att vidareutveckla det europeiska samarbetet agera föregångare för att uppnå en så hög samarbetsnivå som möjligt, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, framför allt genom att förbättra informationsutbytet, särskilt inom bekämpningen av terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration, samt att erbjuda alla övriga medlemsstater i Europeiska unionen en möjlighet att delta i detta samarbete,

som strävar efter att införliva bestämmelserna i föreliggande fördrag med Europeiska unionens rättsliga ram för att förbättra informationsutbytet inom hela unionen, särskilt på området för bekämpning av terro-

VERTRAG ZWISCHEN DEM KÖNIGREICH BELGIEN, DER BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND, DEM KÖNIGREICH SPANIEN, DER FRANZÖSISCHEN REPUBLIK, DEM GROSSHERZOGTUM LUXEMBURG, DEM KÖNIGREICH DER NIEDERLANDE UND DER REPUBLIK ÖSTERREICH ÜBER DIE VERTIEFUNG DER GRENZÜBERSCHREITENDEN ZUSAMMENARBEIT, INSBESONDERE ZUR BEKÄMPFUNG DES TERRORISMUS, DER GRENZÜBERSCHREITENDEN KRIMINALITÄT UND DER ILLEGALEN MIGRATION

Die hohen Vertragsparteien dieses Vertrags, Mitgliedstaaten der Europäischen Union –

in der Erwägung, dass es in einem Raum des freien Personenverkehrs wichtig ist, dass die Mitgliedstaaten der Europäischen Union ihre Zusammenarbeit verstärken, um Terrorismus, grenzüberschreitende Kriminalität und illegale Migration wirksamer zu bekämpfen,

in dem Bestreben, zur Fortentwicklung der Europäischen Zusammenarbeit unbeschadet des Vertrags über die Europäische Union und des Vertrags zur Gründung der Europäischen Gemeinschaft eine Vorreiterrolle bei der Erreichung eines möglichst hohen Standards in der Zusammenarbeit, vor allem durch einen verbesserten Austausch von Informationen, insbesondere in den Bereichen der Bekämpfung des Terrorismus, der grenzüberschreitenden Kriminalität sowie der illegalen Migration, einzunehmen und allen anderen Mitgliedstaaten der Europäischen Union die Teilnahme an dieser Zusammenarbeit zu eröffnen,

in dem Bestreben, die Regelungen des vorliegenden Vertrags in den Rechtsrahmen der Europäischen Union zu überführen, um eine unionsweite Verbesserung des Austauschs von Informationen, insbesondere in

rism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig migration, liksom att skapa nödvändiga rättsliga och tekniska förutsättningar för detta,

som beaktar de grundläggande rättigheterna i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, Europarådets konvention angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt de fördragsslutande parternas gemensamma författningstraditioner, särskilt medvetna om att utlämnande av personuppgifter till en annan fördragsslutande part förutsätter en tillräcklig dataskyddsnivå hos den mottagande parten,

som anser att det, utan att det påverkar tillämpningen av gällande nationella lagstiftning, är nödvändigt att upprätthålla och förutse lämplig rättslig kontroll över de åtgärder som fastställs i detta fördrag,

som är beredda att komplettera detta fördrag med andra överenskommelser för att möjliggöra automatisk sökning i andra lämpliga databaser, i den utsträckning detta är nödvändigt och lämpligt för att fördjupa det gränsöverskridande samarbetet,

har enats om följande:

Kapitel I

Allmän del

Artikel 1

Principer

(1) Genom detta fördrag har de fördragsslutande parterna för avsikt att fördjupa det gränsöverskridande samarbetet, särskilt i fråga om utbyte av information.

(2) Detta samarbete påverkar inte Europeiska unionens lagstiftning och skall, i enlighet med detta fördrag, vara öppet för alla medlemsstater i Europeiska unionen.

(3) Samarbetet inom ramen för detta för-

den Bereichen der Bekämpfung des Terrorismus, der grenzüberschreitenden Kriminalität sowie der illegalen Migration, zu erreichen und hierfür die notwendigen rechtlichen und technischen Voraussetzungen zu schaffen,

unter Beachtung der Grundrechte, wie sie sich aus der Charta der Grundrechte der Europäischen Union, der Europäischen Konvention zum Schutz der Menschenrechte und Grundfreiheiten sowie den gemeinsamen Verfassungstraditionen der beteiligten Staaten ergeben, insbesondere in dem Bewusstsein, dass die Übermittlung personenbezogener Daten an eine andere Vertragspartei die Gewährleistung eines angemessenen Datenschutzniveaus durch die empfangende Vertragspartei voraussetzt,

in der Erwägung, dass unbeschadet des derzeit geltenden innerstaatlichen Rechts geeignete gerichtliche Überprüfungen der in diesem Vertrag vorgesehenen Maßnahmen beibehalten und vorgesehen werden müssen,

in der Bereitschaft, diesen Vertrag durch weitere Übereinkünfte zu ergänzen, um den automatisierten Abruf von Daten aus weiteren geeigneten Datenbanken zu ermöglichen, soweit dies zur Vertiefung der grenzüberschreitenden Zusammenarbeit notwendig und verhältnismäßig ist –

sind wie folgt übereingekommen:

Kapitel 1

Allgemeiner Teil

Artikel 1

Grundsätze

(1) Die Vertragsparteien bezwecken mit diesem Vertrag die grenzüberschreitende Zusammenarbeit, insbesondere den Informationsaustausch, untereinander zu vertiefen.

(2) Diese Zusammenarbeit berührt nicht das Recht der Europäischen Union und steht nach Maßgabe dieses Vertrags jedem Mitgliedstaat der Europäischen Union zum Beitritt offen.

(3) Die Zusammenarbeit im Rahmen die-

drag syftar till att utveckla initiativ för att främja det europeiska samarbetet på de områden som detta fördrag omfattar.

(4) Senast tre år efter fördragets ikraftträdande vidtas på basis av en utvärdering av erfarenheterna av genomförandet av fördraget och i samförstånd med Europeiska kommissionen eller på grundval av ett förslag från Europeiska kommissionen och i överensstämmelse med Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ett initiativ att införliva fördragets bestämmelser med Europeiska unionens rättsordning.

(5) De fördragsslutande parterna skall tillsammans regelbundet underrätta Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om hur samarbetet framskrider.

Kapitel II

DNA-profiler, fingeravtrycksuppgifter och övriga uppgifter

Artikel 2

Inrättande av nationella databaser över DNA-analyser

(1) De fördragsslutande parterna förbinder sig att inrätta och upprätthålla nationella databaser över DNA-analyser för undersökning av brott. Behandlingen av uppgifter i ovan nämnda databaser inom ramen för detta fördrag sker i överensstämmelse med bestämmelserna i detta fördrag, med beaktande av den nationella lagstiftningen.

(2) För genomförandet av detta fördrag garanterar de fördragsslutande parterna att det i överensstämmelse med stycke 1 första meningen bereds tillgång till referensuppgifterna för de nationella databaserna över DNA-analyser. Referensuppgifterna innehåller endast DNA-profiler* från den icke-kodifierande delen av DNA:t och en beteckning. Referensuppgifterna får inte innehålla uppgifter som möjliggör en omedelbar identifiering av den berörda personen. Refe-

ses Vertrags zielt auf die Entwicklung von Initiativen zur Förderung der europäischen Zusammenarbeit in den in diesem Vertrag bezeichneten Bereichen ab.

(4) Spätestens drei Jahre nach Inkrafttreten dieses Vertrags wird auf der Grundlage einer Bewertung der Erfahrungen bei der Durchführung des Vertrags in Abstimmung mit der Europäischen Kommission beziehungsweise auf Vorschlag der Europäischen Kommission unter Berücksichtigung des Vertrags über die Europäische Union und des Vertrags zur Gründung der Europäischen Gemeinschaft eine Initiative für die Überführung der Regelungen dieses Vertrags in den Rechtsrahmen der Europäischen Union unterbreitet.

(5) Die Vertragsparteien berichten regelmäßig gemeinsam dem Rat der Europäischen Union und der Europäischen Kommission über den Fortgang der Zusammenarbeit.

Kapitel 2

DANN-Profile, daktyloskopische Daten und sonstige Daten

Artikel 2

Einrichtung von nationalen DNA-Analyse-Dateien

(1) Die Vertragsparteien verpflichten sich, zum Zweck der Verfolgung von Straftaten nationale DANN-Analyse-Dateien zu errichten und zu führen. Die Verarbeitung der in diesen Dateien gespeicherten Daten aufgrund dieses Vertrags erfolgt vorbehaltlich der sonstigen Bestimmungen des Vertrags nach Maßgabe des für den Verarbeitungsvorgang geltenden innerstaatlichen Rechts.

(2) Für die Zwecke der Durchführung dieses Vertrags gewährleisten die Vertragsparteien, dass Fundstellendatensätze zum Bestand der nationalen DANN-Analyse-Dateien nach Absatz 1 Satz 1 vorhanden sind. Fundstellendatensätze enthalten ausschließlich aus dem nicht codierenden Teil der DNA ermittelte DNA-Profile* und eine Kennung. Fundstellendatensätze dürfen keine den Betroffenen unmittelbar identifi-

rensuppgifter, som inte kan kopplas till en viss person (öppna spår), skall kunna identifieras som sådana.

(3) När instrumenten för ratificering, godkännande eller tillträdande deponeras skall den fördragsslutande parten meddela de nationella databaser över DNA-analyser på vilka artiklarna 2-6 kan tillämpas samt förutsättningarna för automatisk sökning enligt artikel 3 stycke 1.

* För Förbundsrepubliken Tyskland hänvisas till DNA-profiler som avses i detta fördrag som "DNA-Identifizierungsmuster" (modeller för identifiering av DNA).

Artikel 3

Automatisk sökning av DNA-profiler

(1) De fördragsslutande parterna ger de övriga fördragsslutande parternas nationella kontaktställen som avses i artikel 6 tillträde till referensuppgifterna för sina databaser över DNA-profiler och ger dem rätt att i brottsundersökningssyfte göra automatiska sökningar i dem genom jämförelse av DNA-profiler. Sökningen kan endast ske i enskilda fall och i överensstämmelse med den nationella lagstiftningen i den fördragsslutande part som genomför sökningen.

(2) Om det i samband med en automatisk sökning konstateras att en förmedlad DNA-profil motsvarar en DNA-profil i den mottagande fördragsslutande partens databas, underrättas det nationella kontaktställe som genomfört sökningen automatiskt om träffen och referensuppgiften. Om ingen överensstämmelse konstateras meddelas detta automatiskt.

Artikel 4

Automatisk jämförelse av DNA-profiler

(1) De fördragsslutande parterna jämför i brottsundersökningssyfte enligt en gemensam överenskommelse genom sina nationella kontaktställen DNA-profilerna för sina

zierenden Daten enthalten. Fundstellendatensätze, die keiner Person zugeordnet werden können (offene Spuren), müssen als solche erkennbar sein.

(3) Bei Hinterlegung der Ratifikations-, Annahme-, Genehmigungs- oder Beitrittsurkunde benennt jede Vertragspartei die nationalen DANN-Analyse-Dateien, auf die die Artikel 2 bis 6 Anwendung finden, sowie die Bedingungen für den automatisierten Abruf nach Artikel 3 Absatz 1.

* Für die Bundesrepublik Deutschland sind DANN-Profile im Sinne dieses Vertrags DANN-Identifizierungsmuster.

Artikel 3

Automatisierter Abruf von DNA-Profilen

(1) Die Vertragsparteien gestatten den nationalen Kontaktstellen nach Artikel 6 der anderen Vertragsparteien zum Zweck der Verfolgung von Straftaten den Zugriff auf die Fundstellendatensätze ihrer DANN-Analyse-Dateien mit dem Recht, diese automatisiert mittels eines Vergleichs der DANN-Profile abzurufen. Die Anfrage darf nur im Einzelfall und nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts der abrufenden Vertragspartei erfolgen.

(2) Wird im Zuge eines automatisierten Abrufs eine Übereinstimmung eines übermittelten DANN-Profiles mit einem in der Datei der empfangenden Vertragspartei gespeicherten DANN-Profil festgestellt, so erhält die anfragende nationale Kontaktstelle automatisiert die Information über das Vorliegen eines Treffers und die Kennung. Kann keine Übereinstimmung festgestellt werden, so wird dies automatisiert mitgeteilt.

Artikel 4

Automatisierter Abgleich von DANN-Profilen

(1) Die Vertragsparteien gleichen im gegenseitigen Einvernehmen über ihre nationalen Kontaktstellen die DNA-Profile ihrer offenen Spuren zur Verfolgung von Strafta-

egna öppna spår med DNA-profilerna i referensuppgifterna för alla övriga parter nationella databaser över DNA-analyser. Översändandet och jämförelsen av profiler sker automatiskt. DNA-profiler för öppna spår översänds för jämförelse endast i sådana fall där den begärande fördragsslutande partens lagstiftning tillåter det.

(2) Om en fördragsslutande part i samband med en jämförelse enligt stycke 1 konstaterar att en översänd DNA-profil motsvarar en profil som ingår i en databas över DNA-profiler skall den utan dröjsmål tillstålla den andra fördragsslutande partens nationella kontaktställe de referensuppgifter i fråga om vilka överensstämmelse har konstaterats.

Artikel 5

Översändande av övriga personuppgifter och ytterligare information

Om en överensstämmelse mellan DNA-profiler konstateras vid ett förfarande enligt artiklarna 3 och 4 iaktas i fråga om översändande av övriga personuppgifter och ytterligare information med anknytning till referensuppgifterna nationell lagstiftning, inklusive bestämmelserna om rättshjälp i den fördragsslutande part som är föremål för förfrågan.

Artikel 6

Nationellt kontaktställe och genomförandeavtal

(1) Varje fördragsslutande part skall utse ett nationellt kontaktställe för förmedling av de uppgifter som avses i artiklarna 3 och 4. Det nationella kontaktställets befogenheter fastställs i enlighet med gällande nationella lagstiftning om det.

(2) De tekniska detaljerna för det förfarande som beskrivs i artiklarna 3 och 4 fastställs i ett genomförandeavtal som ingås med stöd av artikel 44.

ten mit allen DNA-Profilen aus Fundstellendatensätzen der anderen nationalen DNA-Analyse-Dateien ab. Die Übermittlung und der Abgleich erfolgen automatisiert. Die Übermittlung zum Zwecke des Abgleichs der DNA-Profile der offenen Spuren erfolgt nur in solchen Fällen, in denen diese nach dem innerstaatlichen Recht der ersuchenden Vertragspartei vorgesehen ist.

(2) Stellt eine Vertragspartei beim Abgleich nach Absatz 1 fest, dass übermittelte DANN-Profile mit denjenigen in ihrer DANN-Analyse-Datei übereinstimmen, so übermittelt sie der nationalen Kontaktstelle der anderen Vertragspartei unverzüglich die Fundstellendatensätze, hinsichtlich derer eine Übereinstimmung festgestellt worden ist.

Artikel 5

Übermittlung weiterer personenbezogener Daten und sonstiger Informationen

Im Fall der Feststellung einer Übereinstimmung von DANN-Profilen im Verfahren nach den Artikeln 3 und 4 richtet sich die Übermittlung weiterer zu den Fundstellendatensätzen vorhandener personenbezogener Daten und sonstiger Informationen nach dem innerstaatlichen Recht einschließlich der Vorschriften über die Rechtshilfe der ersuchten Vertragspartei.

Artikel 6

Nationale Kontaktstelle und Durchführungsvereinbarung

(1) Zur Durchführung der Datenübermittlungen nach den Artikeln 3 und 4 benennt jede Vertragspartei eine nationale Kontaktstelle. Die Befugnisse der nationalen Kontaktstelle richten sich nach dem für sie geltenden innerstaatlichen Recht.

(2) Die Einzelheiten der technischen Ausgestaltung der in den Artikeln 3 und 4 beschriebenen Verfahren werden in einer Durchführungsvereinbarung nach Artikel 44 geregelt.

Artikel 7

Insamling av molekylärgenetiskt material och översändande av DNA-profiler

Om det under en pågående brottsundersökning eller straffprocess saknas en DNA-profil över en viss person som vistas i en fördragsslutande stat som en förfrågan ställs till, ger den fördragsslutande part som förfrågan ställs till rättshjälp genom att insamla och undersöka molekylärgenetiskt material från denna person och översända den DNA-profil som erhållits, om

1. den fördragsslutande part som framställt förfrågan meddelar för vilket ändamål detta behövs,

2. den fördragsslutande part som framställt förfrågan i enlighet med sin lagstiftning framställer en begäran eller ett förordnande om undersökning från en behörig myndighet, där det framgår att det hade funnits förutsättningar för insamling och undersökning av molekylärgenetiskt material om personen i fråga hade vistats i den fördragsslutande stat som framställt förfrågan, och

3. det finns förutsättningar för insamling och undersökning av molekylärgenetiskt material samt förutsättningar för översändande av den DNA-profil som erhålls i enlighet med lagstiftningen i den stat som förfrågan ställs till.

Artikel 8

Fingeravtrycksuppgifter

För genomförandet av detta fördrag garanterar de fördragsslutande parterna att referensuppgifterna för de i brottsförebyggande och brottsundersökande syfte inrättade nationella systemen för automatisk identifiering av fingeravtryck hålls tillgängliga. Referensuppgifterna innehåller endast fingeravtrycksuppgifter och en beteckning. Referensuppgifterna får inte innehålla uppgifter som möjliggör en omedelbar identifiering av den berörda personen. Referensuppgifter, som inte kan kopplas till en viss per-

Artikel 7

Gewinnung molekulargenetischen Materials und Übermittlung von DNA-Profilen

Liegt im Zuge eines laufenden Ermittlungs- oder Strafverfahrens kein DNA-Profil einer im Hoheitsgebiet einer ersuchten Vertragspartei aufhältigen bestimmten Person vor, so leistet die ersuchte Vertragspartei Rechtshilfe durch die Gewinnung und Untersuchung molekulargenetischen Materials von dieser Person sowie durch die Übermittlung des gewonnenen DNA-Profiles, wenn

1. die ersuchende Vertragspartei mitteilt, zu welchem Zweck dies erforderlich ist,

2. die ersuchende Vertragspartei eine nach ihrem Recht erforderliche Untersuchungsanordnung oder –erklärung der zuständigen Stelle vorlegt, aus der hervorgeht, dass die Voraussetzungen für die Gewinnung und Untersuchung molekulargenetischen Materials vorliegen, wenn sich die bestimmte Person im Hoheitsgebiet der ersuchenden Vertragspartei befände, und

3. die Voraussetzungen für die Gewinnung und Untersuchung molekulargenetischen Materials sowie die Voraussetzungen für die Übermittlung des gewonnenen DANN-Profiles nach dem Recht der ersuchten Vertragspartei vorliegen.

Artikel 8

Daktyloskopische Daten

Für die Zwecke der Durchführung dieses Vertrags gewährleisten die Vertragsparteien, dass Fundstellendatensätze zum Bestand der zum Zweck der Verhinderung und Verfolgung von Straftaten errichteten nationalen automatisierten daktyloskopischen Identifizierungssysteme vorhanden sind. Fundstellendatensätze enthalten ausschließlich daktyloskopische Daten und eine Kennung. Fundstellendatensätze dürfen keine den Betroffenen unmittelbar identifizierenden Daten enthalten. Fundstellendatensätze, die

son (öppna spår), skall kunna identifieras som sådana.

Artikel 9

Automatisk sökning av fingeravtrycksuppgifter

(1) De fördragsslutande parterna ger de övriga fördragsslutande parternas nationella kontaktställen som avses i artikel 11 tillträde till referensuppgifterna för de system för automatisk identifiering av fingeravtryck som inrättats för detta syfte och ger dem rätt att för bekämpning och undersökning av brott göra automatiska sökningar i dem genom jämförelse av fingeravtrycksuppgifter. Sökningen kan endast ske i enskilda fall och i överensstämmelse med den nationella lagstiftningen i den fördragsslutande part som genomför sökningen.

(2) Det slutgiltiga säkerställandet av fingeravtrycksuppgifters överensstämmelse med referensuppgifterna hos den fördragsslutande part som upprätthåller databasen utförs av det nationella kontaktställe som framställt förfrågan på basis av automatiskt översända referensuppgifter som krävs för säkerställande av en entydig överensstämmelse.

Artikel 10

Översändande av övriga personuppgifter och ytterligare information

Om en överensstämmelse mellan fingeravtrycksuppgifter konstateras vid ett förfarande enligt artikel 9 iaktas i fråga om översändande av övriga personuppgifter och ytterligare information med anknytning till referensuppgifterna nationell lagstiftning, inklusive bestämmelserna om rätts hjälp i den fördragsslutande part som är föremål för förfrågan.

keiner Person zugeordnet werden können (offene Spuren), müssen als solche erkennbar sein.

Artikel 9

Automatisierter Abruf von daktyloskopischen Daten

(1) Die Vertragsparteien gestatten der nationalen Kontaktstelle nach Artikel 11 der anderen Vertragsparteien zur Verhinderung und Verfolgung von Straftaten den Zugriff auf die Fundstellendatensätze ihrer zu diesen Zwecken eingerichteten automatisierten daktyloskopischen Identifizierungssysteme mit dem Recht, diese automatisiert mittels eines Vergleichs der daktyloskopischen Daten abzurufen. Die Anfrage darf nur im Einzelfall und nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts der abrufenden Vertragspartei erfolgen.

(2) Die endgültige Zuordnung eines daktyloskopischen Datums zu einem Fundstellendatensatz der Datei führenden Vertragspartei erfolgt durch die abrufende nationale Kontaktstelle anhand der automatisiert übermittelten Fundstellendatensätze, die für die eindeutige Zuordnung erforderlich sind.

Artikel 10

Übermittlung weiterer personenbezogener Daten und sonstiger Informationen

Im Fall der Feststellung einer Übereinstimmung von daktyloskopischen Daten im Verfahren nach Artikel 9 richtet sich die Übermittlung weiterer zu den Fundstellendatensätzen vorhandener personenbezogener Daten und sonstiger Informationen nach dem innerstaatlichen Recht einschließlich der Vorschriften über die Rechtshilfe der ersuchten Vertragspartei.

Artikel 11

Nationellt kontaktställe och genomförandeavtal

(1) Varje fördragsslutande part skall utse ett nationellt kontaktställe för förmedling av de uppgifter som avses i artikel 9. Det nationella kontaktställets befogenheter fastställs i enlighet med gällande nationella lagstiftning om det.

(2) De tekniska detaljerna för det förfarande som beskrivs i artikel 9 fastställs i ett genomförandeavtal som ingås med stöd av artikel 44.

Artikel 12

Automatisk sökning av uppgifter ur fordonsregister

(1) För bekämpning och undersökning av brott samt för undersökning av sådana överträdelser som i den fördragsslutande part som framställer förfrågan lyder under domstols- och åklagarväsendets behörighet samt för upprätthållande av allmän ordning och säkerhet ger de fördragsslutande parterna övriga fördragsslutande parter i stycke 2 avsedda nationella kontaktställen tillträde till följande uppgifter i de nationella fordonsregistren, med rätt att i enskilda fall göra automatiska sökningar bland dem:

1. uppgifter om ägare och innehavare, och
2. uppgifter om fordonet.

En sökning kan endast genomföras genom användning av ett fordons fullständiga identifieringsnummer eller registerbeteckning. Sökningen kan endast ske i överensstämmelse med den nationella lagstiftningen i den fördragsslutande part som genomför sökningen.

(2) Varje fördragsslutande part skall för förmedling av de uppgifter som avses i stycke 1 utse ett nationellt kontaktställe som tar emot förfrågningar. Det nationella kontaktställets befogenheter fastställs i enlighet med gällande nationella lagstiftning om det.

Artikel 11

Nationale Kontaktstelle und Durchführungsvereinbarung

(1) Zur Durchführung der Datenübermittlungen nach Artikel 9 benennt jede Vertragspartei eine nationale Kontaktstelle. Die Befugnisse der nationalen Kontaktstelle richten sich nach dem für sie geltenden innerstaatlichen Recht.

(2) Die Einzelheiten der technischen Ausgestaltung des in Artikel 9 beschriebenen Verfahrens werden in einer Durchführungsvereinbarung nach Artikel 44 geregelt.

Artikel 12

Automatisierter Abruf von Daten aus den Fahrzeugregistern

(1) Die Vertragsparteien gestatten den nationalen Kontaktstellen nach Absatz 2 der anderen Vertragsparteien zum Zweck der Verhinderung und Verfolgung von Straftaten sowie der Verfolgung von solchen Verstößen, die bei der abrufenden Vertragspartei in die Zuständigkeit der Gerichte oder Staatsanwaltschaften fallen, und der Abwehr von Gefahren für die öffentliche Sicherheit den Zugriff auf folgende Daten aus den nationalen Fahrzeugregistern mit dem Recht, diese automatisiert im Einzelfall abzurufen:

1. Eigentümer- beziehungsweise Halterdaten und
2. Fahrzeugdaten.

Die Anfrage darf nur unter Verwendung einer vollständigen Fahrzeugidentifikationsnummer oder eines vollständigen Kennzeichens erfolgen. Die Anfrage darf nur nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts der abrufenden Vertragspartei erfolgen.

(2) Zur Durchführung der Datenübermittlungen nach Absatz 1 benennt jede Vertragspartei eine nationale Kontaktstelle für eingehende Ersuchen. Die Befugnisse der nationalen Kontaktstelle richten sich nach dem für sie geltenden innerstaatlichen

De tekniska detaljerna för förfarandet fastställs i ett genomförandeavtal som ingås med stöd av artikel 44.

Artikel 13

Översändande av andra uppgifter än personuppgifter

För bekämpning av brott och upprätthållande av allmän ordning och säkerhet i samband med större evenemang med gränsöverskridande verkningar, såsom betydande idrottsevenemang eller Europeiska rådets möten, skall de fördragsslutande parterna både på begäran och på eget initiativ i överensstämmelse med den översändande fördragsslutande partens nationella lagstiftning sända varandra nödvändiga uppgifter, dock inte personuppgifter.

Artikel 14

Översändande av personuppgifter

(1) För bekämpning av brott och avvärjande av en fara som hotar den allmänna säkerheten och ordningen i samband med större evenemang med gränsöverskridande verkningar, såsom betydande idrottsvenemang eller Europeiska rådets möten, skall de fördragsslutande parterna både på begäran och på eget initiativ sända varandra personuppgifter, om det på basis av domar som vunnit laga kraft eller andra fakta finns skäl att anta att personen i fråga kommer att begå brott vid det berörda evenemanget eller att personen utgör ett hot mot den allmänna säkerheten och ordningen, förutsatt att översändande av sådana uppgifter är tillåtet enligt den nationella lagstiftningen i den fördragsslutande part som skall sända uppgifterna.

(2) Personuppgifter får endast behandlas för de syften som avses i stycke 1 och endast i samband med det evenemang för vilket de har översänts. De uppgifter som har

Recht. Die Einzelheiten der technischen Ausgestaltung des Verfahrens werden in einer Durchführungsvereinbarung nach Artikel 44 geregelt.

Artikel 13

Übermittlung nicht-personenbezogener Informationen

Zum Zweck der Verhinderung von Straftaten und zur Abwehr einer Gefahr für die öffentliche Sicherheit und Ordnung im Zusammenhang mit Großveranstaltungen mit grenzüberschreitendem Bezug, insbesondere im Bereich des Sports oder der Tagungen des Europäischen Rates, übermitteln die Vertragsparteien einander sowohl auf Ersuchen als auch aus eigener Initiative nach dem innerstaatlichen Recht der übermittelnden Vertragspartei nicht personenbezogene Informationen, die hierzu erforderlich sein können.

Artikel 14

Übermittlung personenbezogener Daten

(1) Zum Zweck der Verhinderung von Straftaten und zur Abwehr einer Gefahr für die öffentliche Sicherheit und Ordnung im Zusammenhang mit einer Großveranstaltung mit grenzüberschreitendem Bezug, insbesondere im Bereich des Sports oder der Tagungen des Europäischen Rates, übermitteln die Vertragsparteien einander, sowohl auf Ersuchen als auch aus eigener Initiative, Daten über Personen, wenn rechtskräftige Verurteilungen oder andere Tatsachen die Annahme rechtfertigen, dass diese Personen bei der Veranstaltung Straftaten begehen werden oder von ihnen eine Gefahr für die öffentliche Sicherheit und Ordnung ausgeht, soweit eine Übermittlung dieser Daten nach dem innerstaatlichen Recht der übermittelnden Vertragspartei zulässig ist.

(2) Die personenbezogenen Daten dürfen nur zu den in Absatz 1 festgelegten Zwecken und für das genau umschriebene Ereignis, für das sie mitgeteilt wurden, verar-

översänts skall utplånas omedelbart när de syften som avses i stycke 1 har uppnåtts eller när de inte längre kan uppnås. De uppgifter som översänts skall i alla fall utplånas senast inom ett år.

Artikel 15

Nationellt kontaktställe

Varje fördragsslutande part skall utse ett nationellt kontaktställe för förmedling av de uppgifter som avses i artiklarna 13 och 14. Det nationella kontaktställets befogenheter fastställs i enlighet med gällande nationella lagstiftning om det.

Kapitel III

Åtgärder för bekämpning av terroristbrott

Artikel 16

Översändande av uppgifter för bekämpning av terroristbrott

1) De fördragsslutande parterna kan i överensstämmelse med sin nationella lagstiftning och i enskilda fall även utan föregående förfrågan för bekämpning av terroristbrott översända personuppgifter och övriga uppgifter som anges i stycke 2 till de i stycke 3 avsedda nationella kontaktställena i de övriga fördragsslutande parterna, om det på basis av tillgängliga fakta finns skäl att anta att vederbörande personer kommer att göra sig skyldiga till sådana brott som avses i artiklarna 1—3 i rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism 2002/475/RIF.

(2) Personuppgifter och övriga uppgifter som skall översändas är efternamn, förnamn, födelseår, födelseort, samt grunderna för antagandet enligt stycke 1.

(3) Varje fördragsslutande part utser ett nationellt kontaktställe för utbyte av information med övriga fördragsslutande parter nationella kontaktställena. Det nationella

beitet werden. Die übermittelten Daten sind unverzüglich zu löschen, soweit die Zwecke nach Absatz 1 erreicht worden sind oder nicht mehr erreicht werden können. Spätestens nach einem Jahr sind die übermittelten Daten jedenfalls zu löschen.

Artikel 15

Nationale Kontaktstelle

Zur Durchführung der Informationsübermittlungen nach den Artikeln 13 und 14 benennt jede Vertragspartei eine nationale Kontaktstelle. Die Befugnisse der nationalen Kontaktstelle richten sich nach dem für sie geltenden innerstaatlichen Recht.

Kapitel 3

Maßnahmen zur Verhinderung terroristischer Straftaten

Artikel 16

Übermittlung von Informationen zur Verhinderung terroristischer Straftaten

(1) Die Vertragsparteien können zum Zweck der Verhinderung terroristischer Straftaten den nationalen Kontaktstellen nach Absatz 3 der anderen Vertragsparteien nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts im Einzelfall auch ohne Ersuchen die in Absatz 2 genannten personenbezogenen Daten und Informationen übermitteln, soweit dies erforderlich ist, weil bestimmte Tatsachen die Annahme rechtfertigen, dass die Betroffenen Straftaten nach den Artikeln 1 bis 3 des Rahmenbeschlusses 2002/475/JI des Rates der Europäischen Union vom 13. juni 2002 zur Terrorismusbekämpfung begehen werden.

(2) Die zu übermittelnden Daten und Informationen umfassen Namen, Vornamen, Geburtsdatum und Geburtsort sowie die Darstellung der Tatsachen, aus denen sich die Annahme nach Absatz 1 ergibt.

(3) Jede Vertragspartei benennt eine nationale Kontaktstelle für den Austausch der Daten mit den nationalen Kontaktstellen der anderen Vertragsparteien. Die Befugnisse

kontaktställets befogenheter fastställs i enlighet med gällande nationella lagstiftning om det.

(4) Den översändande myndigheten kan med stöd av den nationella lagstiftningen fastställa de villkor enligt vilka den mottagande myndigheten kan använda personuppgifterna och de övriga uppgifterna. Dessa villkor är bindande för den mottagande myndigheten.

Artikel 17

Flygsäkerhetsvakter

(1) Varje fördragsslutande part beslutar självständigt i enlighet med sin nationella flygsäkerhetspolitik om användning av flygsäkerhetsvakter i de luftfartyg som registrerats i landet. Vid användningen av sådana flygsäkerhetsvakter iakttas konventionen angående internationell civil luftfart som ingicks i Chicago den 7 december 1944 jämte bilagor, särskilt bilaga 17, samt övriga handlingar för tillämpning av konventionen, och beaktas befogenheterna för luftfartygets befälhavare i enlighet med konventionen om brott och vissa andra handlingar, begångna ombord på luftfartyg, som ingicks den 14 september 1963 i Tokyo, och i enlighet med övriga bestämmelser i internationell lag på området, i den utsträckning de är bindande för respektive fördragsslutande part.

(2) Flygsäkerhetsvakterna i det hänseende som avses i detta fördrag är polistjänstemän eller personer med motsvarande utbildning i statlig tjänst som har i uppgift att upprätthålla säkerheten på luftfartyg.

(3) De fördragsslutande parterna stöder varandra i fråga om utbildning och fortbildning av flygsäkerhetsvakter och idkar ett nära samarbete i frågor som gäller flygsäkerhetsvakternas utrustning.

(4) Det i artikel 19 avsedda nationella kontakt- och samordningsstället i en fördragsslutande part skall sända en skriftlig förhandsanmälan om användning av en flygsäkerhetsvakt. Anmälan skall minst tre

der nationalen Kontaktstelle richten sich nach dem für sie geltenden innerstaatlichen Recht.

(4) Die übermittelnde Behörde kann nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts Bedingungen für die Verwendung dieser Daten und Informationen durch die empfangende Behörde festlegen. Die empfangende Behörde ist an diese Bedingungen gebunden.

Artikel 17

Flugsicherheitsbegleiter

(1) Jede Vertragspartei befindet sich eigenständig gemäß ihrer nationalen Politik der Luftfahrtsicherung über den Einsatz von Flugsicherheitsbegleitern in den Luftfahrzeugen, die bei dieser Vertragspartei registriert sind. Der Einsatz dieser Flugsicherheitsbegleiter erfolgt in Übereinstimmung mit dem Abkommen von Chicago vom 7. Dezember 1944 über die Internationale Zivilluftfahrt und seinen Anlagen, insbesondere Anlage 17, sowie den sonstigen Dokumenten zu dessen Umsetzung und unter Berücksichtigung der Befugnisse des Luftfahrzeugkommandanten nach dem Abkommen von Tokio vom 14. September 1963 über strafbare und bestimmte andere an Bord von Luftfahrzeugen begangene Handlungen sowie in Übereinstimmung mit sonstigen einschlägigen völkerrechtlichen Regelungen, soweit sie für die jeweiligen Vertragsparteien verbindlich sind.

(2) Flugsicherheitsbegleiter im Sinne dieses Vertrags sind Polizeibeamte oder entsprechend ausgebildete staatliche Bedienstete, die die Aufgabe haben, die Sicherheit an Bord von Luftfahrzeugen aufrechtzuerhalten.

(3) Die Vertragsparteien unterstützen sich gegenseitig bei der Aus- und Fortbildung von Flugsicherheitsbegleitern und arbeiten in Fragen der Ausrüstung von Flugsicherheitsbegleitern eng zusammen.

(4) Vor einer Flugsicherheitsbegleitung hat die zuständige nationale Koordinierungsstelle nach Artikel 19 der entsendenden Vertragspartei die Flugsicherheitsbegleitung schriftlich anzumelden. Die An-

dagar före flygningen sändas till det behöriga nationella kontakt- och samordningsstället i den fördragsslutande part till eller från vars flygplats flygningen sker. I en akut försituation skall en ytterligare anmälan ske utan dröjsmål, i regel innan luftfartyget landar.

(5) Nämnada anmälan, som båda fördragsslutande parter behandlar konfidentiellt, omfattar de uppgifter som nämns i bilaga 1 till detta fördrag. De fördragsslutande parterna kan ändra bilaga 1 genom en särskild överenskommelse.

Artikel 18

Innehav av tjänstevapen, ammunition och övrig utrustning

(1) De fördragsslutande parterna beviljar de flygsäkerhetsvakter som en annan fördragsslutande part satt in på begäran av denna fördragsslutande part ett allmänt tillstånd att inneha tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning på flygningar till och från de fördragsslutande parternas flygplatser. Detta tillstånd omfattar både medförande av tjänstevapen och ammunition på luftfartyg samt, på det sätt som avses i stycke 2, till säkerhetszoner med begränsat tillträde på en flygplats i den andra fördragsslutande parten.

(2) Innehav av tjänstevapen och ammunition är tillåtet under följande förutsättningar:

1. Det är tillåtet att avlägsna sig från ett luftfartyg till en annan fördragsslutande parts flygplats eller att vistas i flygplatsens säkerhetszon med begränsat tillträde medförande tjänstevapen och ammunition endast åtföljd av en företrädare för den behöriga nationella myndigheten i den andra fördragsslutande parten.

2. Tjänstevapen och ammunition som medförs överlämnas omedelbart efter avstigningen från luftfartyget i närvaro av följeslagaren vid en av den behöriga nationella myndigheten fastställd överlåtelseplats, där de förvaras under uppsikt.

meldung erfolgt mindestens drei Tage vor dem betreffenden Flug von oder zu einem Verkehrsflughafen einer anderen Vertragspartei bei der zuständigen nationalen Koordinierungsstelle der anderen Vertragspartei. Bei Gefahr im Verzug ist die Anmeldung unverzüglich, grundsätzlich vor der Landung, nachzuholen.

(5) Die schriftliche Anmeldung, die von den Vertragsparteien vertraulich behandelt wird, umfasst die in der Anlage 1 dieses Vertrags genannten Angaben. Die Vertragsparteien können durch gesonderte Vereinbarung eine Änderung der Anlage 1 vereinbaren.

Artikel 18

Mitführen von Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenständen

(1) Die Vertragsparteien erteilen den eingesetzten Flugsicherheitsbegleitern der anderen Vertragsparteien auf Antrag dieser Vertragsparteien eine allgemeine Genehmigung zum Mitführen von Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenständen für Flüge von oder zu den Verkehrsflughäfen der Vertragsparteien. Diese Genehmigung umfasst sowohl das Mitführen von Dienstwaffen und Munition an Bord von Luftfahrzeugen als auch nach Maßgabe des Absatzes 2 in den nicht allgemein zugänglichen Sicherheitsbereichen eines Verkehrsflughafens der betreffenden Vertragspartei.

(2) Das Mitführen von Dienstwaffen und Munition steht unter folgenden Auflagen:

1. Ein Verlassen des Luftfahrzeugs mit Dienstwaffen und Munition auf Verkehrsflughäfen oder ein Aufenthalt in nicht allgemein zugänglichen Sicherheitsbereichen eines Verkehrsflughafens einer anderen Vertragspartei ist nur in Begleitung eines Vertreters der zuständigen nationalen Behörde der betreffenden anderen Vertragspartei gestattet.

2. Mitgeführte Dienstwaffen und Munition werden unverzüglich nach Verlassen des Luftfahrzeugs unter Begleitung an einem von der zuständigen nationalen Behörde festzulegenden Übergabeort unter Aufsicht sicher gelagert.

Artikel 19

Nationella kontakt- och samordningsställen

Varje fördragsslutande part skall utse ett nationellt kontakt- och samordningsställe för genomförande av de uppgifter som avses i artiklarna 17 och 18.

Kapitel IV

Åtgärder för bekämpning av olaglig migration

Artikel 20

Dokumentrådgivare

(1) De fördragsslutande parterna kommer på basis av en gemensam lägesbedömning och med beaktande av rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring överens om sändande av dokumentrådgivare till stater som klassificeras som ursprungs- eller transitländer för olaglig migration.

(2) I överensstämmelse med sin nationella lagstiftning underrättar de fördragsslutande parterna varandra regelbundet om uppgifter angående olaglig migration som deras dokumentrådgivare uppdragar i sin verksamhet.

(3) När dokumentrådgivare sänds ut kan de fördragsslutande parterna för konkreta åtgärder utse en fördragsslutande part att sköta samordningen. Denna samordning kan även vara tidsbegränsad.

Artikel 21

Dokumentrådgivarnas uppgifter

De dokumentrådgivare som de fördragsslutande parterna sänder ut har särskilt följande uppgifter:

1. Rådgivning och utbildning till de

Artikel 19

Nationale Kontakt- und Koordinierungsstellen

Zur Durchführung der Aufgaben aus den Artikeln 17 und 18 benennt jede Vertragspartei eine nationale Kontakt- und Koordinierungsstelle.

Kapitel 4

Maßnahmen zur Bekämpfung der illegalen Migration

Artikel 20

Dokumentenberater

(1) Die Vertragsparteien vereinbaren auf der Grundlage gemeinsamer Lagebeurteilungen und unter Berücksichtigung der Verordnung (EG) Nr. 377/2004 des Rates der Europäischen Union vom 19. Februar 2004 zur Schaffung eines Netzes von Verbindungsbeamten für Einwanderungsfragen die Entsendung von Dokumentenberatern in Staaten, die als Ausgangs- oder Transitstaaten illegaler Migration eingestuft werden.

(2) Auf der Grundlage des innerstaatlichen Rechts informieren sich die Vertragsparteien regelmäßig über Erkenntnisse zur illegalen Migration, die aus der Tätigkeit ihrer Dokumentenberater gewonnen wurden.

(3) Bei der Entsendung von Dokumentenberatern können die Vertragsparteien für konkrete Maßnahmen eine Vertragspartei bestimmen, die die Koordinierung übernimmt. Dabei kann die Koordinierung auch zeitlich begrenzt sein.

Artikel 21

Aufgaben der Dokumentenberater

Die von den Vertragsparteien entsandten Dokumentenberater üben insbesondere folgende Aufgaben aus:

1. Beratung und Schulung der Auslands-

fördragsslutande parternas utrikesrepresentanter i pass- och visumärenden, särskilt vad gäller identifiering av förfalskade och manipulerade dokument och i anslutning till missbruk av dokument och olaglig migration,

2. rådgivning och utbildning av transportbolag i fråga om de skyldigheter dessa har i enlighet med konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna och bilaga 9 till konventionen angående internationell civil luftfart som ingicks i Chicago den 7 december 1944 och i fråga om identifiering av förfalskade och manipulerade dokument samt om vederbörande inresebestämmelser, samt

3. rådgivning och utbildning av de myndigheter och inrättningar som ansvarar för värdlandets polisiära gränskontroller.

Ovan nämnda påverkar inte behörigheten för de fördragsslutande parternas utrikesrepresentationer eller myndigheter som ansvarar för den polisiära gränskontrollen.

Artikel 22

Nationella kontakt- och samordningsställen

De fördragsslutande parterna skall utse nationella kontakt- och samordningsställen som fungerar som förmedlare vid överenskommelser om utsändande av dokumentrådgivare samt vid planering, genomförande, övervakning och utvärdering av rådgivnings- och utbildningsåtgärder.

Artikel 23

Bistånd vid återsändande

(1) De fördragsslutande parterna biträder varandra i samband med återsändande med beaktande av rådets beslut 2004/573/EG av

vertretungen der Vertragsparteien in Pass- und Visaangelegenheiten, insbesondere beim Erkennen von ge- und verfälschten Dokumenten, sowie in Bezug auf den Missbrauch von Dokumenten und die illegale Migration,

2. Beratung und Schulung von Beförderungsunternehmen bezüglich der Verpflichtungen, die sich für diese aus dem Übereinkommen vom 19. Juni 1990 zur Durchführung des Übereinkommens von Schengen vom 14. Juni 1985 betreffend den schrittweisen Abbau der Kontrollen an den gemeinsamen Grenzen und der Anlage 9 des Abkommens von Chicago vom 7. Dezember 1944 über die Internationale Zivilluftfahrt ergeben, und beim Erkennen von ge- und verfälschten Dokumenten sowie den einschlägigen Einreisebestimmungen sowie

3. Beratung und Schulung der für die grenzpolizeilichen Kontrollen zuständigen Behörden und Einrichtungen des Gastlandes.

Die Zuständigkeiten der Auslandsvertretungen und der mit grenzpolizeilichen Aufgaben betrauten Behörden der Vertragsparteien bleiben unberührt.

Artikel 22

Nationale Kontakt- und Koordinierungsstellen

Die Vertragsparteien benennen nationale Kontakt- und Koordinierungsstellen als Ansprechpartner für Abstimmungen zur Entsendung von Dokumentenberatern sowie die Planung, Durchführung, Betreuung und Nachbereitung von Beratungs- und Schulungsmaßnahmen.

Artikel 23

Unterstützung bei Rückführungen

(1) Die Vertragsparteien unterstützen sich bei Rückführungen unter Berücksichtigung der Entscheidung des Rates der Europäischen Union 2004/573/EG vom 29. April 2004 betreffend die Organisation von Sammelflügen zur Rückführung von Drittstaatsangehörigen, die individuellen Rück-

den 29 april 2004 om organisation av gemensamma flygningar för återsändande från två eller flera medlemsstaters territorium av tredjelandsmedborgare vilka omfattas av enskilda beslut om återsändande samt rådets direktiv 2003/110/EG av den 25 november 2003 om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg. De fördragsslutande parterna underrättar varandra i god tid om planerade återsändanden och erbjuder, i mån av möjlighet, de andra fördragsslutande parterna en möjlighet att delta i dem. I samband med gemensamma återsändanden kommer de fördragsslutande parterna överens om ledsagandet av de personer som återsänds och om de säkerhetsåtgärder som iakttas.

(2) En fördragsslutande part får vid behov återsända en person genom en annan fördragsslutande parts territorium. Den fördragsslutande part genom vars territorium återsändandet skall ske beslutar om återsändandet. Genom detta beslut fastställer den fördragsslutande parten bestämmelser om genomförandet av återsändandet och tillämpar vid behov även sådana tvångsmedel som den nationella lagstiftningen tillåter på den person som skall återsändas.

(3) De fördragsslutande parterna utser nationella kontaktställen för planeringen och genomförandet av återsändanden. Med regelbundna intervaller sammanträder sakkunniga inom ramen för en arbetsgrupp, som har som syfte att

1. utvärdera resultaten av tidigare insatser och beakta dessa vid den fortsatta planeringen och genomförandet,

2. undersöka de eventuella problem som en sådan transitering som nämns i stycke 2 kan ge upphov till och att försöka lösa dessa problem.

Kapitel V

Övriga samarbetsformer

Artikel 24

führungsmaßnahmen unterliegen, aus dem Hoheitsgebiet von zwei oder mehr Mitgliedstaaten sowie der Richtlinie 2003/110/EG des Rates der Europäischen Union vom 25. November 2003 über die Unterstützung bei der Durchbeförderung im Rahmen von Rückführungsmaßnahmen auf dem Luftweg. Sie unterrichten sich frühzeitig über geplante Rückführungen und bieten, soweit dies möglich ist, den anderen Vertragsparteien an, sich daran zu beteiligen. Bei gemeinsamen Rückführungen verständigen sich die Vertragsparteien über die Begleitung der rückzuführenden Personen und die Sicherheitsmaßnahmen.

(2) Eine Vertragspartei darf rückzuführende Personen, soweit erforderlich, durch das Hoheitsgebiet einer anderen Vertragspartei zurückführen. Die Vertragspartei, durch deren Hoheitsgebiet zurückgeführt werden soll, entscheidet über die Rückführung. Mit der Entscheidung über die Rückführung legt sie die Durchführungsbestimmungen fest und wendet, soweit erforderlich, auch die nach ihrem innerstaatlichen Recht zulässigen Zwangsmittel gegen die rückzuführende Person an.

(3) Zur Planung und Durchführung von Rückführungen benennen die Vertragsparteien nationale Kontaktstellen. In regelmäßigen Abständen treffen sich Sachverständige im Rahmen einer Arbeitsgruppe, um

1. die Ergebnisse aus früheren Aktionen auszuwerten und bei der weiteren Planung und Durchführung zu berücksichtigen,

2. alle eventuellen Probleme mit der in Absatz 2 erwähnten Durchreise zu prüfen und Lösungen für diese Probleme zu erarbeiten.

Kapitel 5

Weitere Formen der Zusammenarbeit

Artikel 24

Gemeinsame Einsatzformen

(1) Zur Intensivierung der polizeilichen Zusammenarbeit können die von den Vertragsparteien zu benennenden Behörden

Gemensamma insatser

(1) För att effektivera det polisiära samarbetet kan de behöriga myndigheter som de fördragsslutande parterna utser för att avvärja hot mot säkerheten och den allmänna ordningen samt för förebyggande av brott anordna gemensamma patruller och genomföra övriga insatser där av de fördragsslutande parterna utsedda tjänstemän eller andra statsanställda (nedan tjänstemän) deltar i insatser i en annan fördragsslutande parts territorium.

(2) Varje fördragsslutande part kan i egenskap av värdstat och i enlighet med sin nationella lagstiftning med den utsändande statens medgivande ge andra fördragsslutande parters tjänstemän rätt att utöva regionala befogenheter inom ramen för gemensamma insatser eller, när detta är tillåtet enligt värdstatens lagstiftning, bevilja andra fördragsslutande parters tjänstemän rätt att inom värdstatens territorium utöva befogenheter i enlighet med den utsändande statens lagstiftning. Värdstatens befogenheter kan i detta fall endast utövas under överinsyn av och i regel i närvaro av värdstatens tjänstemän. Den andra fördragsslutande partens tjänstemän lyder i detta sammanhang under värdstatens nationella lagstiftning. Värdstaten ansvarar för deras åtgärder.

(3) De fördragsslutande parternas tjänstemän som deltar i gemensamma insatser skall iaktta de anvisningar som meddelas av värdstatens behöriga myndighet.

(4) De praktiska aspekterna av detta samarbete fastställs i ett genomförandevtal som ingås med stöd av artikel 44.

Artikel 25

Åtgärder vid omedelbar fara

(1) En fördragsslutande parts tjänstemän kan i brådskande fall utan förhandsmedgivande av en annan fördragsslutande part överskrida den

gemeinsame Streifen sowie sonstige gemeinsame Einsatzformen zur Abwehr von Gefahren für die öffentliche Sicherheit und Ordnung sowie zur Verhinderung von Straftaten bilden, in denen von den Vertragsparteien zu benennende Beamte oder sonstige staatliche Bedienstete (im Folgenden: Beamte) bei Einsätzen im Hoheitsgebiet einer anderen Vertragspartei mitwirken.

(2) Jede Vertragspartei kann als Gebietsstaat nach Maßgabe ihres innerstaatlichen Rechts Beamte anderer Vertragsparteien mit der Zustimmung des Entsendestaats im Rahmen gemeinsamer Einsatzformen mit der Wahrnehmung hoheitlicher Befugnisse betrauen oder, soweit es nach dem Recht des Gebietsstaats zulässig ist, Beamten anderer Vertragsparteien die Wahrnehmung ihrer hoheitlichen Befugnisse nach dem Recht ihres Entsendestaats einräumen. Hoheitliche Befugnisse dürfen dabei nur unter der Leitung und in der Regel in Anwesenheit von Beamten des Gebietsstaats wahrgenommen werden. Die Beamten der anderen Vertragspartei sind dabei an das innerstaatliche Recht des Gebietsstaats gebunden. Ihr Handeln ist dem Gebietsstaat zuzurechnen.

(3) An gemeinsamen Einsätzen beteiligte Beamte anderer Vertragsparteien unterliegen den Weisungen der zuständigen Stelle des Gebietsstaats.

(4) Die praktischen Aspekte der Zusammenarbeit werden in einer Durchführungsvereinbarung nach Artikel 44 geregelt.

Artikel 25

Maßnahmen bei gegenwärtiger Gefahr

(1) Beamte einer Vertragspartei dürfen im Fall eines dringenden Bedarfs ohne vorherige Zustimmung der anderen Vertragspartei die gemeinsame Grenze überschreiten, um im grenznahen Bereich im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts des Gebietsstaats vorläufige Maßnahmen zu treffen, die zur Abwehr einer gegenwärtigen Gefahr für Leib oder Leben erforderlich sind.

gemensamma gränsen för att i närheten av den andra fördragsslutande partens gräns genomföra sådana tillfälliga åtgärder i enlighet med värdstatens nationella lagstiftning som behövs för att avvärja omedelbara fara för liv eller hälsa.

(2) Ett sådant brådskande fall som avses i stycke 1 är det fråga om när inväntande av att värdstaten vidtar åtgärder eller tar över ledningen på det sätt som avses i artikel 24 stycke 2 kunde leda till att den hotande faran förverkligas.

(3) De gränsöverskridande tjänstemännen skall omedelbart underrätta värdstaten om detta. Vårdstaten bekräftar anmälan och skall utan dröjsmål vidta åtgärder för att avvärja faran och ta kontroll över situationen. De gränsöverskridande tjänstemännen får verka i värdstaten endast tills värdstaten har vidtagit nödvändiga åtgärder för att avvärja faran. De gränsöverskridande tjänstemännen skall iaktta de anvisningar som värdstaten meddelar.

(4) De fördragsslutande parterna skall i ett särskilt avtal fastställa de myndigheter som enligt stycke 3 omedelbart skall underrättas. De gränsöverskridande tjänstemännen lyder under bestämmelserna i denna artikel och lagstiftningen i den fördragsslutande part inom vars territorium de verkar.

(5) Vårdstaten ansvarar för gränsöverskridande tjänstemäns åtgärder.

Artikel 26

Bistånd vid större evenemang, katastrofer och allvarliga olyckor

De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter biträder varandra i enlighet med sin nationella lagstiftning vid större evenemang och motsvarande, katastrofer och allvarliga olyckor genom att

(2) Ein dringender Bedarf im Sinne des Absatzes 1 liegt dann vor, wenn bei einem Abwarten auf das Einschreiten von Beamten des Gebietsstaats oder auf die Herstellung eines Unterstellungsverhältnisses im Sinne des Artikels 24 Absatz 2 die Verwirklichung der Gefahr droht.

(3) Die einschreitenden Beamten haben den Gebietsstaat unverzüglich zu unterrichten. Der Gebietsstaat bestätigt diese Unterrichtung und hat unverzüglich die notwendigen Maßnahmen zu treffen, die zur Abwehr der Gefahr und zur Übernahme der Lage erforderlich sind. Die einschreitenden Beamten dürfen im Gebietsstaat nur so lange tätig sein, bis der Gebietsstaat die notwendigen Maßnahmen zur Abwehr der Gefahr ergriffen hat. Die einschreitenden Beamten sind an die Weisungen des Gebietsstaates gebunden.

(4) Die Vertragsparteien treffen eine gesonderte Vereinbarung darüber, welche Stellen nach Absatz 3 unverzüglich zu unterrichten sind. Die einschreitenden Beamten sind an die Bestimmungen dieses Artikels und an das Recht der Vertragspartei, in deren Hoheitsgebiet sie tätig werden, gebunden.

(5) Die Maßnahmen der einschreitenden Beamten werden dem Gebietsstaat zugeordnet.

Artikel 26

Hilfeleistung bei Großereignissen, Katastrophen und schweren Unglücksfällen

Die zuständigen Behörden der Vertragsparteien unterstützen sich nach Maßgabe dannres innerstaatlichen Rechts gegenseitig bei Massenveranstaltungen und ähnlichen Großereignissen, Katastrophen sowie schweren Unglücksfällen, indem sie

1. sich gegenseitig so zeitig wie möglich über entsprechende Ereignisse mit grenzüberschreitenden Auswirkungen und relevante Erkenntnisse unterrichten,

2. bei Lagen mit grenzüberschreitenden Auswirkungen die in ihrem Hoheitsgebiet erforderlichen polizeilichen Maßnahmen vornehmen und koordinieren,

1. i ett så tidigt skede som möjligt underrätta varandra om sådana situationer som har gränsöverskridande verkningar, och förmedla väsentliga uppgifter som hänför sig till dem,

2. i situationer med gränsöverskridande verkningar genomföra och samordna nödvändiga polisiära åtgärder inom sitt territorium,

3. på begäran av den fördragsslutande part inom vars territorium situationen i fråga äger rum i mån av möjlighet ge bistånd genom att sända tjänstemän, specialsakkunniga och rådgivare samt genom att ställa övrig nödvändig utrustning till förfogande.

Detta påverkar inte de fördragsslutande parternas internationella avtal om ömsesidigt bistånd i katastrofsituationer, inklusive allvarliga olyckor.

Artikel 27

Bistånd på begäran

(1) De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter bistår på begäran varandra inom ramen för sina befogenheter och i enlighet med sin nationella lagstiftning.

(2) De behöriga myndigheterna ger varandra ömsesidigt bistånd i enlighet med artikel 39 stycke 1 första meningen i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna särskilt genom att

1. fastställa ägaren och innehavaren av vägtrafik- och sjötrafikfordon och luftfartyg samt genom att redogöra för föraren, om inte detta redan ingår i artikel 12,

2. skaffa fram information om körkort, skepparbrev och liknande kvalifikationer,

3. bekräfta en viss persons vistelseort och bostadsadress,

4. kontrollera grunderna till uppehållstillståndet,

3. auf Ersuchen der Vertragspartei, auf deren Hoheitsgebiet die Lage eintritt, soweit möglich, durch Entsendung von Beamten, Spezialisten und Beratern sowie Gestellung von Ausrüstungsgegenständen Hilfe leisten.

Internationale Übereinkünfte der Vertragsparteien über die gegenseitige Hilfeleistung bei Katastrophen einschließlich schwerer Unglücksfälle bleiben unberührt.

Artikel 27

Zusammenarbeit auf Ersuchen

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsparteien leisten einander im Rahmen ihrer Zuständigkeiten und nach Maßgabe ihres innerstaatlichen Rechts auf Ersuchen Hilfe.

(2) Die zuständigen Behörden der Vertragsparteien leisten einander nach Maßgabe des Artikels 39 Absatz 1 Satz 1 des Übereinkommens vom 19. juni 1990 zur Durchführung des Übereinkommens von Schengen vom 14. juni 1985 betreffend den schrittweisen Abbau der Kontrollen an den gemeinsamen Grenzen Hilfe, insbesondere durch

1. Eigentümer- und Halterfeststellungen sowie Fahrer- und Führerermittlungen bei Straßen-, Wasser- und Luftfahrzeugen, soweit nicht bereits von Artikel 12 umfasst,

2. Auskünfte zu Führerscheinen, Schifferpatenten und vergleichbaren Berechtigungen,

3. Aufenthalts- und Wohnsitzfeststellungen,

4. Feststellungen zu Aufenthaltstiteln,

5. Feststellung von Telefonanschlussinhabern und Inhabern sonstiger Telekommunikationseinrichtungen, soweit diese öffentlich zugänglich sind,

6. Identitätsfeststellungen,

7. Ermittlungen zur Herkunft von Sachen, beispielsweise bei Waffen, Kraftfahrzeugen und Wasserfahrzeugen (Verkaufswegbefragungen),

8. Erkenntnisse aus polizeilichen Datensammlungen und polizeilichen Unterlagen sowie Auskünfte aus öffentlich zugängli-

5. konstatera innehavarna till en telefonanslutning och övrig telekommunikationsutrustning, såvida dessa uppgifter är allmänt tillgängliga,

6. bekräfta identiteten,

7. utreda föremåls, till exempel vapens, motorfordons och sjöfordons ursprung (förfrågningar om försäljningshistoria),

8. skaffa information ur polisens databaser och polishandlingar samt information ur myndigheternas offentliga register,

9. omedelbart anmäla vapen eller sprängämnen samt förfalskningar av pengar eller värdepapper,

10. informera om gränsöverskridande övervakningsåtgärder, förföljande och kontrollerade leveranser, och

11. fastställa en persons beredskap att meddela uppgifter.

(3) Om en myndighet som har tagit emot en begäran inte ansvarar för uppfyllandet av begäran skall den vidarebefordra begäran till den behöriga myndigheten. Den myndighet som har tagit emot begäran informerar den myndighet som begärt bistånd om att begäran har vidarebefordrats och om vilken myndighet som ansvarar för att uppfylla begäran. Den behöriga myndigheten uppfyller begäran och meddelar resultatet till den myndighet som begärt bistånd.

Kapitel VI

Allmänna bestämmelser

Artikel 28

Användning av tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning

(1) De fördragsslutande parternas tjänstemän som inom ramen för en gemensam insats vistas i en annan fördragsslutande parts territorium kan använda sin tjänsteuniform. De kan inneha tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning i enlighet med

chen behördlichen Datensammlungen,

9. Waffen- und Sprengstoffsofortmeldungen sowie Meldungen von Geld- und Wertzeichenfälschungen,

10. Informationen zur praktischen Durchführung grenzüberschreitender Observationsmaßnahmen, grenzüberschreitender Nacheile und kontrollierter Lieferung und

11. Feststellung der Aussagebereitschaft einer Auskunftsperson.

(3) Ist die ersuchte Behörde für die Erledigung des Ersuchens unzuständig, so leitet sie das Ersuchen an die zuständige Behörde weiter. Die ersuchte Behörde unterrichtet die ersuchende Behörde über die Weiterleitung und die für die Erledigung des Ersuchens zuständige Behörde. Die zuständige Behörde erledigt das Ersuchen und übermittelt das Ergebnis an die ersuchende Behörde zurück.

Kapitel 6

Allgemeine Bestimmungen

Artikel 28

Einsatz von Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenständen

(1) Beamte einer Vertragspartei, die sich im Rahmen eines gemeinsamen Einsatzes im Hoheitsgebiet einer anderen Vertragspartei aufhalten, können dort ihre nationale Dienstkleidung tragen. Sie können ihre nach dem innerstaatlichen Recht des Entsendestaats zugelassenen Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenstände mitführen. Jede Vertragspartei kann das Mitführen von bestimmten Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenständen durch Beamte des Entsendestaats untersagen.

(2) Die Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenstände, die in Anlage 2 aufgeführt sind, dürfen nur im Fall der Nothilfe gebraucht werden. Der sachleitende Beamte des Gebietsstaates kann im Einzelfall nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts einer über Satz 1 hinausgehenden Anwendung von Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungs-

ursprungsstatens nationella lagstiftning. Varje fördragsslutande part kan förbjuda ursprungsstatens tjänstemän att medföra vissa tjänstevapen, viss ammunition och övrig nödvändig utrustning.

(2) Tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning som räknas upp i bilaga 2 får endast användas vid nödvärn för att skydda sig själv eller andra. Världstatens tjänstemän som leder insatsen kan i enskilda fall i enlighet med den nationella lagstiftningen godkänna användning av tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning i andra fall än de som avses i första meningen. Vid användning av tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning iaktas världstatens lagstiftning. De behöriga myndigheterna håller varandra underrättade om tillåtna tjänstevapen och tillåten ammunition och övrig nödvändig utrustning och villkoren för användningen av dem.

(3) De fördragsslutande parterna kan komma överens om en ändring i bilaga 2 genom ett särskilt avtal.

(4) Om en fördragsslutande parts tjänstemän i samband med åtgärder i enlighet med detta fördrag använder motorfordon i en annan fördragsslutande parts territorium, gäller för dem samma trafikrättsliga bestämmelser som för världstatens tjänstemän, inklusive de bestämmelser som gäller användning av ljus- och ljudsignaler och särskilda rättigheter i vägtrafiken.

(5) De praktiska aspekterna i samband med användningen av tjänstevapen, ammunition och övrig nödvändig utrustning fastställs i ett genomförandeavtal som ingår med stöd av artikel 44.

(6) Bestämmelserna i denna artikel påverkar inte tillämpningen av artikel 18.

Artikel 29

Skydd och bistånd

De fördragsslutande parterna är skyldiga att skydda och bistå från andra fördragsslutande parter utsända tjänstemän på samma sätt som sina egna tjänstemän.

gegenständen zustimmen. Der Gebrauch der Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenstände richtet sich nach dem Recht des Gebietsstaates. Die zuständigen Behörden unterrichten einander über die jeweils zulässigen Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenstände sowie die Voraussetzungen für deren Einsatz.

(3) Die Vertragsparteien können durch gesonderte Vereinbarung eine Änderung der Anlage 2 vereinbaren.

(4) Setzen Beamte der einen Vertragspartei bei Maßnahmen aufgrund dieses Vertrags im Hoheitsgebiet einer anderen Vertragspartei Kraftfahrzeuge ein, so unterliegen sie hierbei denselben verkehrsrechtlichen Bestimmungen wie die Beamten des Gebietsstaats einschließlich der Bestimmungen über die Inanspruchnahme von Sonder- und Wegerechten.

(5) Die praktischen Aspekte des Einsatzes von Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenständen werden in einer Durchführungsvereinbarung nach Artikel 44 geregelt.

(6) Artikel 18 bleibt unberührt.

Artikel 29

Schutz und Beistand

Die Vertragsparteien sind gegenüber den entsandten Beamten der anderen Vertragsparteien bei der Ausübung des Dienstes zu gleichem Schutz und Beistand verpflichtet wie gegenüber den eigenen Beamten.

Artikel 30

Allgemeine Haftungsregelung

Für die Haftung im Rahmen dieses Vertrags findet Artikel 43 des Übereinkommens vom 19. Juni 1990 zur Durchführung des Übereinkommens von Schengen vom 14. Juni 1985 betreffend den schrittweisen Abbau der Kontrollen an den gemeinsamen Grenzen entsprechende Anwendung. Satz 1 findet keine Anwendung auf die Artikel 17 und 18.

Artikel 30

Allmän ansvarsfördelning

Med undantag för artiklarna 17 och 18 tillämpas i fråga om ansvar enligt detta fördrag artikel 43 i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna.

Artikel 31

Tjänstemans straffrättsliga ställning

Tjänstemän som i överensstämmelse med detta fördrag verkar i en annan fördragsslutande parts territorium jämställs i fråga om brott som de begår och brott som de utsätts för med den andra fördragsslutande partens tjänstemän, om inte något annat följer av avtal som är förpliktande för bägge fördragsslutande parter.

Artikel 32

Tjänsteförhållanden

Tjänstemän som i överensstämmelse med detta fördrag verkar i en annan fördragsslutande parts territorium är lyder i tjänsterättsligt hänseende, särskilt vad gäller de disciplinära bestämmelserna, under den gällande lagstiftningen i sitt eget land.

Kapitel VII

Allmänna bestämmelser om dataskydd

Artikel 33

Definitioner av begrepp,

Artikel 31

Rechtsstellung der Beamten im Bereich des Strafrechts

Die Beamten, die nach diesem Vertrag im Hoheitsgebiet einer anderen Vertragspartei tätig werden, sind in Bezug auf Straftaten, die sie begehen oder ihnen gegenüber begangen werden, den Beamten der anderen Vertragspartei gleichgestellt, soweit nicht in einer anderen Übereinkunft, die für die Vertragsparteien gilt, anderes vereinbart worden ist.

Artikel 32

Dienstverhältnisse

Die Beamten, die nach diesem Vertrag im Hoheitsgebiet einer anderen Vertragspartei tätig werden, bleiben in dienstrechtlicher Hinsicht den in ihrem Staat geltenden Vorschriften unterworfen.

Kapitel 7

Allgemeine Bestimmungen zum Datenschutz

Artikel 33

Begriffsbestimmungen, Anwendungsbereich

(1) Im Sinne dieses Vertrags bezeichnet der Ausdruck

1. „Verarbeitung personenbezogener Daten“ jede Verarbeitung oder jede Vorgangsreihe von Verarbeitungen im Zusammenhang mit personenbezogenen Daten mit oder ohne Hilfe automatisierter Verfahren wie das Erheben, das Speichern, die Organisation, die Aufbewahrung, die Anpassung oder Veränderung, das Auslesen, das Abfragen, Konsultieren, die Benutzung, die Weitergabe durch Übermittlung, Verbreitung oder jede andere Form der Bereitstellung, die Kombination oder die Verknüpfung sowie das Sperren, Löschen oder Vernichten von Daten; als Verarbeitung perso-

tillämpningsområde

(1) I detta fördrag avses med begreppet

1. ”behandling av personuppgifter” all behandling av personuppgifter eller en räckta behandlingar med eller utan hjälp av automatiska förfaranden, såsom insamling, registrering, organisering, lagring, bearbetning eller ändring, urval, förfrågan, konsultering, användning, överlåtelse genom överföring, spridning och alla andra former av tillhandahållande, kombination eller sammankoppling samt spärrande, avförande eller utplånande av uppgifter, som behandling av personuppgifter enligt detta fördrag anses även underrättande av om en överensstämmelse konstaterats eller inte.

2. ”automatisk sökning” direkt tillträde till en annan myndighets automatiska databas på ett sätt där en förfrågan besvaras fullständigt automatiskt,

3. ”förseende med en beteckning” märkning av registrerade personuppgifter utan att man försöker begränsa den framtida behandlingen av dem,

4. ”spärrande” märkning av registrerade personuppgifter i syfte att begränsa den framtida behandlingen av dem.

(2) Följande bestämmelser gäller för uppgifter som översänds eller har översänts i enlighet med detta fördrag, om inget annat bestäms i ovan nämnda kapitel.

Artikel 34

Dataskyddsnivå

(1) Varje fördragsslutande part garanterar i sin lagstiftning i fråga om behandlingen av personuppgifter som översänds eller översänts i enlighet med detta fördrag en dataskyddsnivå som motsvarar åtminstone den nivå som fastställs i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk

nenbezogener Daten im Sinne dieses Vertrags gilt auch die Mitteilung über das Vorliegen oder Nichtvorliegen eines Treffers;

2. „automatisierter Abruf“ den unmittelbaren Zugriff auf eine automatisierte Datenbank einer anderen Stelle, in der Weise, dass die Anfrage vollständig automatisiert beantwortet wird;

3. „Kennzeichnung“ die Markierung gespeicherter personenbezogener Daten, ohne dass damit das Ziel verfolgt wird, ihre künftige Verarbeitung einzuschränken;

4. „Sperrung“ die Markierung gespeicherter personenbezogener Daten mit dem Ziel, ihre künftige Verarbeitung einzuschränken.

(2) Für Daten, die nach diesem Vertrag übermittelt werden oder worden sind, gelten die folgenden Bestimmungen, soweit in den vorstehenden Kapiteln nichts anderes bestimmt ist.

Artikel 34

Datenschutzniveau

(1) Jede Vertragspartei gewährleistet in Bezug auf die Verarbeitung personenbezogener Daten, die nach diesem Vertrag übermittelt werden oder worden sind, in dem innerstaatlichen Recht ein Datenschutzniveau, das zumindest dem entspricht, das sich aus dem Übereinkommen des Europarats vom 28. Januar 1981 über den Schutz des Menschen bei der automatischen Verarbeitung personenbezogener Daten und dem Zusatzprotokoll vom 8. November 2001 hierzu ergibt, und beachtet dabei die Empfehlung Nr. R (87) 15 des Ministerkomitees des Europarats an die Mitgliedstaaten über die Nutzung personenbezogener Daten im Polizeibereich vom 17. September 1987, und zwar auch insoweit, als die Daten nicht automatisiert verarbeitet werden.

(2) Die in diesem Vertrag vorgesehene Übermittlung personenbezogener Daten darf erst beginnen, wenn in dem Hoheitsgebiet der an der Übermittlung beteiligten Vertragsparteien die Bestimmungen dieses Kapitels im innerstaatlichen Recht umgesetzt worden sind. Das Ministerkomitee nach Artikel 43 stellt durch Beschluss fest,

databehandling av personuppgifter och i tilläggsprotokollet av den 8 november 2001, och beaktar rekommendation nr R (87) 15 av den 17 september 1987 från Europarådets ministerkommitté till medlemsstaterna om polisens användning av personuppgifter, varvid det även är fråga om situationer där uppgifterna inte behandlas automatiskt.

(2) Översändande av personuppgifter på det sätt som avses i detta fördrag kan inledas först när bestämmelserna i detta kapitel har införlivats med lagstiftningen i de fördragsslutande parter som deltar i informationsutbytet. Den ministerkommitté som avses i artikel 43 beslutar om huruvida dessa förutsättningar är uppfyllda.

Artikel 35

Ändamålsbundenhet

(1) Den mottagande fördragsslutande parten får behandla personuppgifter endast för sådana ändamål för vilka de har översänts i enlighet med detta fördrag; en behandling för andra ändamål är tillåten endast med förhandstillstånd av den fördragsslutande part som innehar uppgifterna och i enlighet med den mottagande fördragsslutande partens lagstiftning. Ett sådant tillstånd kan beviljas om den nationella lagstiftningen i den fördragsslutande part som innehar uppgifterna tillåter denna behandling för sådana andra ändamål.

(2) Den fördragsslutande part som gör en förfrågan eller en jämförelse får använda uppgifter som översänts i enlighet med artiklarna 3, 4 och 9 endast för

1. fastställande av om jämförda DNA-profiler eller fingeravtrycksuppgifter överensstämmer,

2. utarbetande och inlämnande av en begäran om handräckning eller rättshjälp i enlighet med den nationella lagstiftningen

ob dessa Voraussetzungen erfüllt sind.

Artikel 35

Zweckbindung

(1) Die empfangende Vertragspartei darf die personenbezogenen Daten ausschließlich zu den Zwecken verarbeiten, zu denen diese nach diesem Vertrag übermittelt worden sind; eine Verarbeitung zu anderen Zwecken ist nur nach vorheriger Zustimmung der Datei führenden Vertragspartei und nur nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts der empfangenden Vertragspartei zulässig. Die Zustimmung darf erteilt werden, soweit das innerstaatliche Recht der Datei führenden Vertragspartei diese Verarbeitung zu solchen anderen Zwecken zulässt.

(2) Die Verarbeitung von nach den Artikeln 3, 4 und 9 übermittelten Daten durch die abrufende oder abgleichende Vertragspartei ist ausschließlich erlaubt im Hinblick auf

1. die Feststellung, ob die verglichenen Dann-Profile oder daktyloskopischen Daten übereinstimmen;

2. die Vorbereitung und Einreichung eines Amts- und Rechtshilfeersuchens nach innerstaatlichem Recht im Fall der Übereinstimmung dieser Daten;

3. die Protokollierung nach Artikel 39.

Die Datei führende Vertragspartei darf die ihr nach den Artikeln 3, 4 und 9 übermittelten Daten ausschließlich verarbeiten, soweit dies zur Durchführung des Abgleichs, zur automatisierten Beantwortung der Anfrage oder zur Protokollierung gemäß Artikel 39 erforderlich ist. Nach Beendigung des Datenabgleichs oder nach der automatisierten Beantwortung der Anfrage werden die übermittelten Daten unverzüglich gelöscht, soweit nicht die Weiterverarbeitung zu den in Satz 1 Nummern 2 und 3 genannten Zwecken erforderlich ist.

(3) Nach Artikel 12 übermittelte Daten dürfen von der Datei führenden Vertragspartei ausschließlich verwendet werden, soweit dies zur automatisierten Beantwortung der Anfrage oder zur Protokollierung gemäß Artikel 39 erforderlich ist. Nach der

när dessa uppgifter överensstämmer,

3. registrering i enlighet med artikel 39.

Den fördragsslutande part som innehar uppgifterna får behandla uppgifter som översänts till den i enlighet med artiklarna 3, 4 och 9 endast om det är nödvändigt för att göra en jämförelse, svara på en automatisk sökning eller registrering enligt artikel 39. Efter det att jämförelsen av uppgifter avslutats eller den automatiska sökningen besvarats skall de uppgifter som översänts omedelbart utplånas, om det inte är nödvändigt med en ytterligare behandling av dem i det syfte som avses i stycke 2 punkterna 2 och 3.

(3) Den fördragsslutande part som innehar uppgifterna får använda uppgifter som översänts i enlighet med artikel 12 endast om det är nödvändigt för besvarande av en automatisk sökning eller för registrering i enlighet med artikel 39. Efter det att den automatiska sökningen besvarats skall de uppgifter som översänts omedelbart utplånas, om det inte är nödvändigt med en ytterligare behandling av dem för registrering i enlighet med artikel 39. Den fördragsslutande part som genomför sökningen får använda de uppgifter som erhållits under sökningen endast för det förfarande på grundval av vilket sökningen skett.

Artikel 36

Behöriga myndigheter

Översända uppgifter får endast behandlas av de behöriga myndigheter som ansvarar för en uppgift i enlighet med artikel 35. Vidarebefordran av översända uppgifter till andra myndigheter får endast ske med den översändande fördragsslutande partens förhandstillstånd och i enlighet med den mottagande fördragsslutande partens nationella lagstiftning.

Artikel 37

Uppgifternas korrekthet, aktualitet och

automatisierten Beantwortung der Anfrage werden die übermittelten Daten unverzüglich gelöscht, soweit nicht die Weiterverarbeitung zur Protokollierung gemäß Artikel 39 erforderlich ist. Die anfragende Vertragspartei darf die im Zuge der Beantwortung erhaltenen Daten ausschließlich für das Verfahren verwenden, auf Grund dessen die Anfrage erfolgt ist.

Artikel 36

Zuständige Behörden

Die übermittelten personenbezogenen Daten dürfen ausschließlich durch die Behörden und Gerichte verarbeitet werden, die für eine Aufgabe im Rahmen der Zwecke nach Artikel 35 zuständig sind. Insbesondere erfolgt die Weitergabe der übermittelten Daten an andere Stellen nur nach vorangehender Zustimmung der übermittelnden Vertragspartei und nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts der empfangenden Vertragspartei.

Artikel 37

Richtigkeit, Aktualität und Speicherdauer von Daten

(1) Die Vertragsparteien sind verpflichtet, auf die Richtigkeit und Aktualität der personenbezogenen Daten zu achten. Erweist sich von Amts wegen oder aufgrund einer Mitteilung des Betroffenen, dass unrichtige Daten oder Daten, die nicht hätten übermittelt werden dürfen, übermittelt worden sind, so ist dies der empfangenden Vertragspartei oder den empfangenden Vertragsparteien unverzüglich mitzuteilen. Diese sind verpflichtet, die Berichtigung oder Löschung der Daten vorzunehmen. Im Übrigen sind übermittelte personenbezogene Daten zu berichtigen, wenn sich ihre Unrichtigkeit herausstellt. Hat die empfangende Stelle Grund zur Annahme, dass übermittelte Daten unrichtig sind oder zu löschen wären, so unterrichtet sie die übermittelnde Behörde unverzüglich hierüber.

(2) Daten, deren Richtigkeit der Betroffene bestreitet und deren Richtigkeit oder Un-

lagringstid

(1) De fördragsslutande parterna skall säkerställa att personuppgifterna är korrekta och aktuella. Om det på tjänstens vägnar eller på basis av den berörda personens meddelande framgår att felaktiga uppgifter eller uppgifter som inte borde ha översänts har översänts skall den mottagande fördragsslutande parten eller de mottagande fördragsslutande parterna omedelbart underrättas om detta. Dessa är skyldiga att rätta eller utplåna uppgifterna. Även i övriga fall skall översända uppgifter rättas om det framgår att de är felaktiga. Om den mottagande myndigheten har skäl att anta att de översända uppgifterna är felaktiga eller borde utplånas skall den utan dröjsmål underrätta den översändande myndigheten om detta.

(2) Uppgifter vars riktighet den berörda personen bestrider och vars riktighet eller felaktighet inte kan fastställas skall på begäran av den person som uppgifterna berör märkas i enlighet med de fördragsslutande parternas nationella lagstiftning. I ett fall där en sådan märkning har använts kan märkningen avlägsnas i enlighet med nationell lagstiftning endast med den berörda personens medgivande eller genom beslut av en behörig domstol eller en oberoende myndighet som ansvarar för övervakningen av dataskyddet.

(3) Översända personuppgifter skall utplånas om de inte borde ha sänts eller mottagits. Uppgifter som har sänts och mottagits korrekt skall utplånas

1. om de inte är nödvändiga eller inte längre behövs för det ändamål för vilka de sänts; om personuppgifterna har sänts utan begäran skall den mottagande myndigheten omedelbart kontrollera om de är nödvändiga med tanke på det ändamål för vilka de sändes,

2. efter det att den tidsfrist som definierats för lagring av uppgifterna enligt den sändande fördragsslutande partens nationella lagstiftning har löpt ut, när den

riktighet sich nicht feststellen lässt, sind nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts der Vertragsparteien auf Verlangen des Betroffenen zu kennzeichnen. Im Fall einer Kennzeichnung darf diese nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts nur mit Zustimmung des Betroffenen oder auf Grund einer Entscheidung des zuständigen Gerichtes oder der für die Datenschutzkontrolle zuständigen unabhängigen Stelle aufgehoben werden.

(3) Übermittelte personenbezogene Daten sind zu löschen, wenn sie nicht hätten übermittelt oder empfangen werden dürfen. Rechtmäßig übermittelte und empfangene Daten sind zu löschen,

1. wenn sie zu dem Zweck, zu dem sie übermittelt worden sind, nicht oder nicht mehr erforderlich sind. Sind personenbezogene Daten ohne Ersuchen übermittelt worden, hat die empfangende Stelle unverzüglich zu prüfen, ob sie für die der Übermittlung zu Grunde liegenden Zwecke erforderlich sind;

2. nach Ablauf einer im nationalen Recht der übermittelnden Vertragspartei vorgesehenen Höchstfrist für die Aufbewahrung der Daten, wenn die übermittelnde Stelle die empfangende Stelle bei der Übermittlung auf solche Höchstfristen hingewiesen hat.

Statt der Löschung erfolgt eine Sperrung nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts, wenn es Grund zu der Annahme gibt, dass durch eine Löschung schutzwürdige Interessen des Betroffenen beeinträchtigt würden. Gesperrte Daten dürfen nur für den Zweck, für den die Löschung unterblieben ist, übermittelt oder genutzt werden.

Artikel 38

Technische und organisatorische Maßnahmen zur Gewährleistung von Datenschutz und Datensicherheit

(1) Die übermittelnde und die empfangende Stelle sind verpflichtet, personenbezogene Daten wirksam gegen zufällige oder unbefugte Zerstörung, zufälligen Verlust, unbefugten Zugang, unbefugte oder zufällige Veränderung und unbefugte Bekanntga-

sändande myndigheten har informerat den mottagande myndigheten om den maximala lagringstiden i samband med att uppgifterna sändes.

I stället för att utplånas skall uppgifterna spärras i enlighet med den nationella lagstiftningen om det finns skäl att anta att man genom en utplåning skadar den berörda personens intressen som bör skyddas. Spärrade uppgifter får endast sändas eller användas i det syfte som lett till att uppgifterna inte utplånats.

Artikel 38

Tekniska och organisatoriska åtgärder för säkerställande av dataskydd och datasäkerhet

(1) Den översändande och den mottagande myndigheten förbinder sig att på ett effektivt sätt skydda personuppgifterna mot oavsiktlig eller obefogad utplåning, obehörig tillgång eller oavsiktlig ändring och obehörigt offentliggörande.

(2) De tekniska detaljerna för det automatiska sökningsförfarandet fastställs i ett genomförandeavtal som ingås med stöd av artikel 44, som garanterar att

1. för säkerställande av dataskydd och datasäkerhet genomförs de åtgärder som motsvarar respektive tekniska nivå som särskilt garanterar uppgifternas konfidentialitet och immunitet,

2. vid utnyttjande av allmänt tillgängliga nät används behöriga myndigheters kodifierings- och autentifieringsmetoder, och

3. sökningarnas tillförlitlighet kan kontrolleras i enlighet med artikel 39 styckena 2, 4 och 5.

Artikel 39

Registrering och dokumentation, särskilda bestämmelser om automatiskt och icke-

be zu schützen.

(2) Die Einzelheiten der technischen Ausgestaltung des automatisierten Abrufverfahrens werden in einer Durchführungsvereinbarung nach Artikel 44 geregelt, die gewährleistet, dass

1. dem jeweiligen Stand der Technik entsprechende Maßnahmen zur Sicherstellung von Datenschutz und Datensicherheit getroffen werden, die insbesondere die Vertraulichkeit und Unversehrtheit der Daten gewährleisten,

2. bei der Nutzung allgemein zugänglicher Netze Verschlüsselungs- und Authentifizierungsverfahren angewendet werden, die von den dafür zuständigen Stellen anerkannt worden sind, und

3. die Zulässigkeit der Abrufe nach Maßgabe des Artikels 39 Absätze 2, 4 und 5 kontrolliert werden kann.

Artikel 39

Dokumentation und Protokollierung, besondere Vorschriften zur automatisierten und nicht-automatisierten Übermittlung

(1) Jede Vertragspartei gewährleistet, dass jede nicht-automatisierte Übermittlung und jeder nicht-automatisierte Empfang von personenbezogenen Daten durch die anfragende und die Datei führende Stelle zur Kontrolle der Zulässigkeit der Übermittlung dokumentiert werden. Die Dokumentation umfasst folgende Angaben:

1. den Anlass der Übermittlung,
2. die übermittelten Daten,
3. das Datum der Übermittlung und
4. die Bezeichnung oder Kennung der anfragenden und der Datei führenden Stelle.

(2) Für den automatisierten Abruf der Daten aufgrund der Artikel 3, 9 und 12 und den automatisierten Abgleich aufgrund des Artikels 4 gilt Folgendes:

1. Der automatisierte Abruf oder Abgleich darf nur durch besonders ermächtigte Beamte der nationalen Kontaktstellen erfolgen. Auf Ersuchen wird die Liste der Beamten, die zum automatisierten Abruf oder Abgleich ermächtigt sind, den in Absatz 5 genannten beaufsichtigenden Behörden so-

automatiskt översändande

(1) Varje fördragsslutande part garanterar att varje icke-automatiska översändning och varje icke-automatiska mottagande av personuppgifter registreras av den myndighet som genomför en sökning och den myndighet som upprätthåller databasen för att övervaka översändningens tillförlitlighet. Registreringen omfattar följande uppgifter:

1. Översändningens ändamål,
2. översända uppgifter,
3. översändningsdatum, och
4. namn eller beteckning på den myndighet som genomför sökningen och den myndighet som upprätthåller databasen.

(2) För automatisk sökning av uppgifter i enlighet med artiklarna 3, 9 och 12 och automatisk jämförelse i enlighet med artikel 4 gäller följande:

1. En automatisk sökning eller jämförelse får endast genomföras av de tjänstemän vid nationella kontaktställen som särskilt befullmäktigats att göra detta. En förteckning över de tjänstemän som befullmäktigats att genomföra automatiska sökningar eller jämförelser ställs på begäran till förfogande för de övervakningsmyndigheter som nämns i stycke 5 och andra fördragsslutande parter.

2. Varje fördragsslutande part garanterar att den myndighet som upprätthåller databasen och den myndighet som genomför sökningen registrerar varje översändning och mottagning av uppgifter, inklusive meddelande av förekomst eller avsaknad av överensstämmelse. Denna registrering omfattar följande uppgifter:

- a) Översända uppgifter,
- b) översändningens datum och exakta tidpunkt, och
- c) namn eller beteckning på den myndighet som genomför sökningen och den myndighet som upprätthåller databasen.

Den myndighet som genomför sökningen registrerar dessutom sökningens eller översändningens ändamål samt beteckningen för den tjänsteman som initierade sökningen eller översändningen.

(3) Den registrerande myndigheten

wie den anderen Vertragsparteien zur Verfügung gestellt.

2. Jede Vertragspartei gewährleistet, dass jede Übermittlung und jeder Empfang von Daten von der Datei führenden Stelle und der anfragenden Stelle protokolliert wird, einschließlich der Mitteilung des Vorliegens oder Nichtvorliegens eines Treffers. Diese Protokollierung umfasst folgende Angaben:

- a) die übermittelten Daten,
- b) das Datum und den genauen Zeitpunkt der Übermittlung und
- c) die Bezeichnung oder Kennung der anfragenden und der Datei führenden Stelle.

Die anfragende Stelle protokolliert darüber hinaus den Anlass der Anfrage oder Übermittlung sowie die Kennung des Beamten, der den Abruf durchgeführt hat, sowie des Beamten, der die Anfrage oder Übermittlung veranlasst hat.

(3) Die protokollierende Stelle teilt die Protokolldaten den für die Datenschutzkontrolle zuständigen Stellen der betreffenden Vertragspartei auf Ersuchen unverzüglich, spätestens jedoch innerhalb von vier Wochen nach Eingang des Ersuchens mit. Protokolldaten dürfen ausschließlich für die folgenden Zwecke verwendet werden:

1. die Kontrolle des Datenschutzes,
2. die Gewährleistung der Datensicherheit.

(4) Die Protokolldaten sind durch geeignete Vorkehrungen gegen zweckfremde Verwendung und sonstigen Missbrauch zu schützen und zwei Jahre aufzubewahren. Nach Ablauf der Aufbewahrungsfrist sind die Protokolldaten unverzüglich zu löschen.

(5) Die rechtliche Kontrolle der Übermittlung oder des Empfangs personenbezogener Daten obliegt den für die Datenschutzkontrolle zuständigen unabhängigen Stellen der jeweiligen Vertragsparteien. Nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts kann jedermann diese Stellen ersuchen, die Rechtmäßigkeit der Verarbeitung von Daten zu seiner Person zu prüfen. Diese Stellen sowie die für die Protokollierung zuständigen Stellen haben auch unabhängig von solchen Ersuchen Stichproben zur Kontrolle der Rechtmäßigkeit der Übermittlungen anhand der den

underrättar på begäran den berörda fördragsslutande partens myndigheter som ansvarar för övervakningen av dataskydd om registeruppgifterna utan dröjsmål, dock senast fyra veckor efter det att begäran inkom. Registeruppgifterna får endast användas för följande ändamål:

1. Övervakning av dataskydd,
2. garanterande av datasäkerheten.

(4) Registeruppgifterna skall med hjälp av lämpliga förebyggande åtgärder skyddas mot obehörig användning och andra former av missbruk och lagras i två år. När lagringstiden har löpt ut skall registeruppgifterna utan dröjsmål utplånas.

(5) Den rättsliga övervakningen av översändandet och mottagandet av personuppgifter ankommer på de oberoende myndigheter som ansvarar för övervakningen av dataskyddet i varje fördragsslutande part. I enlighet med den nationella lagstiftningen kan var och en av denna myndighet ansöka om en granskning av lagligheten beträffande behandlingen av sina personuppgifter. Dessa myndigheter och de myndigheter som ansvarar för registreringen skall även oberoende av ovan nämnda ansökningar göra stickprov för att kontrollera översändningarnas laglighet med hjälp av de dokument som ligger till grund för tillträdet till uppgifter. De oberoende myndigheter som ansvarar för övervakningen av dataskyddet skall förvara resultaten av dessa kontroller för granskning i 18 månader. Efter denna tidsfrist skall de utplånas omedelbart. Den oberoende dataskyddsmyndigheten i en annan fördragsslutande part kan be varje myndighet som ansvarar för övervakningen av dataskyddet att utöva sina befogenheter i enlighet med den nationella lagstiftningen. De fördragsslutande parternas oberoende dataskyddsmyndigheter tillser det för genomförande av sitt övervakningsuppdrag nödvändiga ömsesidiga samarbetet särskilt genom utbyte av ändamålsenlig information.

Artikel 40

Berörda personers rätt till information och

Zugriffen zugrunde liegenden Aktenvorgänge vorzunehmen. Die Ergebnisse dieser Kontrolltätigkeit sind zur Überprüfung durch die für die Datenschutzkontrolle zuständigen unabhängigen Stellen 18 Monate aufzubewahren. Nach Ablauf dieser Frist sind sie unverzüglich zu löschen. Jede für die Datenschutzkontrolle zuständige Stelle kann von der unabhängigen Datenschutzbehörde einer anderen Vertragspartei um die Ausübung ihrer Befugnisse nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts ersucht werden. Die für die Datenschutzkontrolle zuständigen unabhängigen Behörden der Vertragsparteien sorgen für die zur Erfüllung ihrer Kontrollaufgaben notwendige gegenseitige Zusammenarbeit, insbesondere durch den Austausch sachdienlicher Informationen.

Artikel 40

Rechte der Betroffenen auf Auskunft und Schadensersatz

(1) Dem Betroffenen ist nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts bei Nachweis seiner Identität auf Antrag von der nach innerstaatlichem Recht zuständigen Stelle ohne unzumutbare Kosten in allgemein verständlicher Form und ohne unzumutbare Verzögerung Auskunft über die zu seiner Person verarbeiteten Daten sowie über deren Herkunft, Empfänger oder Empfängerkategorien, den vorgesehenen Verarbeitungszweck und die Rechtsgrundlage der Verarbeitung zu erteilen. Darüber hinaus hat der Betroffene das Recht auf Berichtigung unrichtiger Daten und Löschung unzulässigerweise verarbeiteter Daten. Die Vertragsparteien stellen darüber hinaus sicher, dass sich der Betroffene im Fall der Verletzung seiner Datenschutzrechte mit einer wirksamen Beschwerde an ein unabhängiges und unparteiisches, auf Gesetz beruhendes Gericht im Sinne des Artikels 6 Absatz 1 der Europäischen Menschenrechtskonvention sowie eine unabhängige Kontrollstelle im Sinne des Artikels 28 der Richtlinie 95/46/EG wenden kann und dass ihm die Möglichkeit eröffnet wird, einen Schadensersatzanspruch oder Abhilfe anderer Art gerichtlich durchzusetzen. Die Ein-

skadestånd

(1) En i enlighet med den nationella lagstiftningen behörig myndighet skall på begäran av en berörd person som bevisar sin identitet utan oskäligen avgifter, i en allmänt förståelig form och utan onödiga dröjsmål tillhandahålla personen i fråga sådana uppgifter i enlighet med den nationella lagstiftningen om denna person som har varit föremål för behandling, liksom om uppgifternas ursprung, mottagare eller kategori av mottagare, deras planerade behandlingsändamål och behandlingens rättsliga grund. Dessutom har den person som uppgifterna berör rätt att kräva att felaktiga uppgifter korrigeras och att uppgifter som behandlats på otillbörligt sätt utplånas. De fördragsslutande parterna säkerställer dessutom att den person som uppgifterna berör då personens rätt till dataskydd kränks överklaga hos en oberoende och opartisk domstol som grundar sig på lag på det sätt som avses i artikel 6 stycke 1 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och hos en oberoende tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 28 i direktiv 95/46/EG, och att personen ges möjlighet att kräva skadestånd eller annan ersättning. Detaljerna för förfarandet för att genomföra dessa rättigheter och skälen till begränsning av tillgången till information följer den nationella lagstiftningen i den stat där personen i fråga kräver dessa rättigheter.

(2) När en myndighet i en fördragsslutande part översänder personuppgifter på basis av detta fördrag, kan den mottagande myndigheten i en annan fördragsslutande part inte, med hänsyn sina skyldigheter enligt nationell lagstiftning, frigöra sig från ansvar gentemot en skadelidande genom att hänvisa till att de uppgifter som översändes var felaktiga. Om den mottagande myndigheten betalar skadestånd på grund av skada som orsakats av felaktigt översända uppgifter skall den översändande myndigheten ersätta den mottagande

zelheiten des Verfahrens zur Durchsetzung dieser Rechte und die Gründe der Einschränkung des Auskunftsrechts richten sich nach dem innerstaatlichen Recht des Staates, in dem er seine Rechte geltend macht.

(2) Hat eine Stelle der einen Vertragspartei personenbezogene Daten auf Grund dieses Vertrags übermittelt, kann die empfangende Stelle der anderen Vertragspartei sich im Rahmen ihrer Haftung nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts gegenüber dem Geschädigten zu ihrer Entlastung nicht darauf berufen, dass die übermittelten Daten unrichtig gewesen sind. Leistet die empfangende Stelle Schadensersatz wegen eines Schadens, der durch die Verwendung von unrichtig übermittelten Daten verursacht wurde, so erstattet die übermittelnde Stelle der empfangenden Stelle den Gesamtbetrag des geleisteten Schadensersatzes.

Artikel 41

Auskunft auf Ersuchen der Vertragsparteien

Die empfangende Vertragspartei informiert die übermittelnde Vertragspartei auf Anfrage über die Verarbeitung der übermittelten Daten und das dadurch erzielte Ergebnis.

Kapitel 8

Durchführungs- und Schlussbestimmungen

Artikel 42

Erklärungen

(1) Zum Zeitpunkt der Hinterlegung der Ratifikations-, Annahme-, Genehmigungs- oder Beitrittsurkunde benennt jede Vertragspartei in einer Erklärung gegenüber dem Verwahrer die Behörden, die für die Anwendung dieses Vertrags zuständig sind.

Zu benennen sind

1. nach Artikel 6 Absatz 1 die nationalen Kontaktstellen für die Dann-Analyse;
2. nach Artikel 11 Absatz 1 die nationalen Kontaktstellen für die daktyloskopischen

myndighetens skadeståndsbetalning till fullt belopp.

Artikel 41

Information på begäran av de fördragsslutande parterna

Den mottagande fördragsslutande parten ger den sändande fördragsslutande parten på begäran information om behandlingen av den översända informationen och de resultat som erhållits genom denna behandling.

Kapitel VIII

Genomförande - och slutbestämmelser

Artikel 42

Förklaringar

(1) I samband med deponeringen av instrumentet för ratificering, godkännande eller anslutning utser varje fördragsslutande part i en förklaring till depositarien de behöriga myndigheter som ansvarar för tillämpningen av detta fördrag.

I förklaringen skall fastställas

1. de nationella kontaktställena för DNA-analyser enligt artikel 6 stycke 1,

2. de nationella kontaktställena för fingeravtrycksuppgifter enligt artikel 11 stycke 1,

3. de nationella kontaktställena för fordonsregisteruppgifter enligt artikel 12 stycke 2,

4. de nationella kontaktställena för informationsutbyte i samband med större evenemang enligt artikel 15,

5. de nationella kontaktställena för bekämpning av terroristbrott enligt artikel 16 stycke 3,

6. de nationella kontakt- och samordningsställena för flygsäkerhetsvakter enligt artikel 19,

7. de nationella kontakt- och samordningsställena för dokumentrådgivare enligt artikel 22,

Daten;

3. nach Artikel 12 Absatz 2 die nationalen Kontaktstellen für die Daten aus den Fahrzeugregistern;

4. nach Artikel 15 die nationalen Kontaktstellen für den Informationsaustausch bei Großveranstaltungen;

5. nach Artikel 16 Absatz 3 die nationalen Kontaktstellen für Informationen zur Verhinderung terroristischer Straftaten;

6. nach Artikel 19 die nationalen Kontakt- und Koordinierungsstellen für die Flugsicherheitsbegleiter;

7. nach Artikel 22 die nationalen Kontakt- und Koordinierungsstellen für die Dokumentenberater;

8. nach Artikel 23 Absatz 3 die nationalen Kontaktstellen für die Planung und Durchführung von Rückführungen;

9. nach den Artikeln 24 bis 27 die zuständigen Behörden und Beamten.

(2) Erklärungen nach Absatz 1 können jederzeit durch Erklärung gegenüber dem Verwahrer geändert werden. Die Änderung wird mit dem Tag des Eingangs beim Verwahrer wirksam.

Artikel 43

Ministerkomitee

(1) Die Vertragsparteien richten ein Komitee ein, das sich aus Ministern der Vertragsparteien zusammensetzt. Das Ministerkomitee trifft die erforderlichen Entscheidungen über die Umsetzung und Anwendung dieses Vertrags. Entscheidungen des Ministerkomitees werden durch einstimmigen Beschluss aller Vertragsparteien getroffen.

(2) Zur Unterstützung des Ministerkomitees überprüft eine gemeinsame Arbeitsgruppe aus Vertretern der Vertragsparteien die Umsetzung und Auslegung dieses Vertrags und stellt fest, ob Ergänzungs- und Fortentwicklungsbedarf besteht. Die gemeinsame Arbeitsgruppe wird auf Antrag einer Vertragspartei einberufen.

8. de nationella kontaktställena för planering och genomförande av återsändningar enligt artikel 23 stycke 3,

9. de behöriga myndigheter och tjänstemän som avses i artiklarna 24 – 27.

(2) En fördragsslutande part kan när som helst helt eller delvis ändra den förklaring som den avgett med stöd av stycke 1. Ändringen träder i kraft det datum som den inkommer till depositarien.

Artikel 43

Ministerkommittén

(1) De fördragsslutande parterna inrättar en kommitté som består av de fördragsslutande parternas ministrar. Ministerkommittén beslutar om genomförandet och tillämpningen av detta fördrag. Ministerkommitténs beslut fattas genom alla fördragsslutande parts enhälliga beslut.

(2) Ministerkommittén biträds av en gemensam arbetsgrupp sammansatt av representanter för de fördragsslutande parterna, som granskar genomförandet och tolkningen av detta fördrag och fastställer om det finns behov av att komplettera eller vidareutveckla det. Den gemensamma arbetsgruppen sammankallas på begäran av de fördragsslutande parterna.

Artikel 44

Genomförandeavtal

De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter kan på basis av detta fördrag och inom ramen för dess tillämpningsområde ingå avtal om det administrativa genomförandet av detta fördrag.

Artikel 45

Artikel 44

Durchführungsvereinbarungen

Die zuständigen Stellen der Vertragsparteien können auf der Grundlage und im Rahmen dieses Vertrags Vereinbarungen treffen, welche die verwaltungsmäßige Durchführung dieses Vertrags zum Ziel haben.

Artikel 45

Räumlicher Geltungsbereich

Die Bestimmungen dieses Vertrags gelten für das Hoheitsgebiet der Vertragsparteien. Für das Königreich der Niederlande gilt dieser Vertrag ausschließlich für den in Europa gelegenen Teil des Königreichs. Für die Französische Republik gilt dieser Vertrag ausschließlich für den in Europa gelegenen Teil der Republik.

Artikel 46

Kosten

Jede Vertragspartei trägt die ihren Stellen aus der Anwendung dieses Vertrags entstehenden Kosten. In besonderen Fällen können die betreffenden Vertragsparteien eine abweichende Regelung vereinbaren.

Artikel 47

Verhältnis zu anderen zwei- oder mehrseitigen Übereinkünften

(1) Die Bestimmungen dieses Vertrags sind nur anwendbar, soweit sie mit dem Recht der Europäischen Union vereinbar sind. Werden durch die Europäische Union künftig Regelungen geschaffen, die den Anwendungsbereich dieses Vertrags betreffen, treten die entsprechenden Bestimmungen dieses Vertrags in ihrer Anwendung gegenüber dem Recht der Europäischen Union insoweit zurück. Die Vertragsparteien können die Bestimmungen dieses Vertrags im Hinblick auf die entsprechenden neuen

Territoriellt tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta fördrag gäller inom de fördragsslutande parternas territorium. I fråga om Konungariket Nederländerna gäller detta fördrag endast den del av konungariket som är belägen i Europa. I fråga om Republiken Frankrike gäller detta fördrag endast den del av republiken som är belägen i Europa.

Artikel 46

Kostnader

Varje fördragsslutande part ansvarar för de kostnader som genomförandet av detta fördrag orsakar dess myndigheter. I särskilda fall kan de fördragsslutande parterna komma överens om avvikande arrangemang.

Artikel 47

Förhållande till övriga bilaterala eller multilaterala fördrag

(1) Bestämmelserna i detta fördrag tillämpas endast om de överensstämmer med Europeiska unionens lagstiftning. Om Europeiska unionen i framtiden godkänner lagstiftning som hör till tillämpningsområdet för detta fördrag tillämpas denna Europeiska unionens lagstiftning i stället för bestämmelserna i detta fördrag. De fördragsslutande parterna kan ändra eller ersätta bestämmelser i detta fördrag för att ta i beaktande ovan nämnda ändringar av Europeiska unionens lagstiftning.

(2) Detta fördrag påverkar inte rättigheter eller skyldigheter i enlighet med gällande bilaterala eller multilaterala fördrag. De fördragsslutande parterna har rätt att tillämpa befintliga bilaterala eller multilaterala fördrag i sina inbördes förhållanden. I de fall där rättigheter och skyldigheter i enlighet med sådana fördrag står i strid med detta fördrag, tillämpas

Regelungen des Rechts der Europäischen Union ändern oder ersetzen.

(2) Dieser Vertrag berührt nicht die in bestehenden zwei- oder mehrseitigen Übereinkünften zwischen den Vertragsparteien enthaltenen Rechte oder Verpflichtungen. Den Vertragsparteien steht es frei, die bestehenden zwei- oder mehrseitigen Übereinkünfte zwischen den Vertragsparteien in ihren Beziehungen untereinander anzuwenden. Im Fall der Unvereinbarkeit mit Rechten oder Verpflichtungen aus solchen Übereinkünften gelten die Regelungen dieses Vertrags.

Artikel 48

Ratifikation, Annahme, Genehmigung

Dieser Vertrag bedarf der Ratifikation, der Annahme oder der Genehmigung. Die Ratifikations-, Annahme- oder Genehmigungsurkunden werden beim Verwahrer hinterlegt. Anlässlich der Hinterlegung der Ratifikations-, Annahme- oder Genehmigungsurkunden kann eine Erklärung zum räumlichen Geltungsbereich abgegeben werden.

Artikel 49

Verwahrer

(1) Verwahrer dieses Vertrags ist die Regierung der Bundesrepublik Deutschland.

(2) Der Verwahrer notifiziert unverzüglich den anderen Vertragsparteien Ratifikationen, Annahmen, Genehmigungen, Beitritte, Vorbehalte und Kündigungen sowie alle sonstigen Erklärungen im Zusammenhang mit diesem Vertrag.

(3) Die Registrierung des Vertrags beim Sekretariat der Vereinten Nationen nach Artikel 102 der Charta der Vereinten Nationen wird vom Verwahrer übernommen.

Artikel 50

Inkrafttreten

(1) Dieser Vertrag tritt 90 Tage nach Hin-

bestämmelserna i detta fördrag.

Artikel 48

Ratificering, godkännande

Detta fördrag skall ratificeras och godkännas. Instrumenten för ratificering eller godkännande skall deponeras hos depositarien. I samband med deponeringen av instrumenten för ratificering eller godkännande kan en förklaring om territoriellt tillämpningsområde avges.

Artikel 49

Depositarie

(1) Depositarie för detta fördrag är Förbundsrepubliken Tysklands regering.

(2) Depositarien underrättar omedelbart de övriga fördragsslutande parterna om ratifikationer, godkännanden, anslutningar, förbehåll och uppsägningar samt övriga förklaringar som avgetts med stöd av detta fördrag.

(3) Depositarien tillser registreringen av fördraget hos Förenta nationernas sekretariat i enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga.

Artikel 50

Ikraftträdande

(1) Detta fördrag träder i kraft 90 dagar efter det att det andra instrumentet för ratificering eller godkännande deponerats mellan de fördragsslutande parter som ratificerat fördraget vid denna tidpunkt. För övriga fördragsslutande parter träder fördraget i kraft 90 dagar efter det att deras instrument för ratificering eller godkännande deponerats.

(2) Depositarien underrättar samtliga fördragsslutande parter om datum för ikraftträdande.

terlegung der zweiten Ratifikations-, Annahme- oder Genehmigungsurkunde zwischen den Vertragsparteien, die ratifiziert haben, in Kraft. Für die weiteren Vertragsparteien tritt der Vertrag 90 Tage nach Hinterlegung ihrer Ratifikations-, Annahme- oder Genehmigungsurkunden in Kraft.

(2) Der Verwahrer notifiziert allen Vertragsparteien das Datum des Inkrafttretens.

Artikel 51

Beitritt

(1) Dieser Vertrag steht allen Staaten, die Mitglied der Europäischen Union sind, zum Beitritt offen. Mit dem Beitritt werden auch die bis dahin auf der Grundlage des Artikels 44 getroffenen Durchführungsvereinbarungen und die sonstigen Vereinbarungen zu diesem Vertrag für die beitretenden Staaten verbindlich.

(2) Die Beitrittsurkunden werden beim Verwahrer hinterlegt. Bei einem Beitritt kann anlässlich der Hinterlegung der Beitrittsurkunde eine Erklärung zum räumlichen Geltungsbereich abgegeben werden.

(3) Dieser Vertrag tritt für jeden beitretenden Staat 90 Tage nach Hinterlegung seiner Beitrittsurkunde in Kraft, frühestens zum Zeitpunkt des Inkrafttretens des Vertrags nach Artikel 50.

Artikel 52

Kündigung

(1) Dieser Vertrag wird auf unbestimmte Zeit geschlossen.

(2) Jede Vertragspartei kann diesen Vertrag durch eine auf diplomatischem Weg an den Verwahrer gerichtete Notifikation kündigen. Die Kündigung wird sechs Monate nach Eingang der Notifikation beim Verwahrer wirksam.

Geschehen zu Prüm am 27. Mai 2005 in einer Urschrift in deutscher, spanischer, französischer und niederländischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist. Die Urschrift wird im Archiv

Artikel 51

Anslutning

(1) Det står alla medlemsstater i Europeiska unionen öppet att ansluta sig till detta fördrag. Efter anslutningen är även de genomförandeavtal på basis av artikel 44 och övriga avtal som anknyter till detta fördrag som ingåtts före denna tidpunkt bindande för de stater som ansluter sig.

(2) Anslutningsinstrumenten deponeras hos depositarien. I samband med anslutningen kan med anledning av deponeringen av anslutningsinstrumentet avges en förklaring om territoriellt tillämpningsområde.

(3) Detta fördrag träder för varje medlemsstat som ansluter sig till det i kraft 90 dagar efter det att respektive anslutningsinstrument deponerats, dock tidigast det datum som avses i artikel 50 i detta fördrag.

Artikel 52

Uppsägning

(1) Detta fördrag är i kraft tills vidare.

(2) Varje fördragsslutande part kan säga upp detta fördrag på diplomatisk väg genom en anmälan adresserad till depositarien. Uppsägningen träder i kraft sex månader efter det datum då depositarien erhöll anmälan.

Upprättat i Prüm den 27 maj 2005 i original på tyska, spanska, franska och nederländska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga. Originaltexten deponeras hos depositarien, som skall överlämna en bestyrkt kopia av fördraget i original till varje signatärstat och varje stat som ansluter sig till fördraget.

För
Konungariket Belgien,
Förbundsrepubliken Tyskland,
Konungariket Spanien,

des Verwahrers hinterlegt, der jedem Unterzeichnerstaat und beitretenden Staat eine beglaubigte Abschrift der Vertragsurschrift übermittelt.

Für das Königreich Belgien
Für die Bundesrepublik Deutschland
Für das Königreich Spanien
Für die Französische Republik
Für das Großherzogtum Luxemburg
Für das Königreich der Niederlande
Für die Republik Österreich

Anlage 1

zum Vertrag

über die Vertiefung der grenzüberschreitenden Zusammenarbeit, insbesondere zur Bekämpfung des Terrorismus, der grenzüberschreitenden Kriminalität und der illegalen Migration

Nach Artikel 17 Absatz 5 notwendige inhaltliche Angaben für die schriftliche Anmeldung

1. Einsatzzeiten, die die vorgesehene Aufenthaltsdauer beschreiben;
2. Flugdaten (einschließlich Flugnummern und -zeiten);
3. Anzahl der Mitglieder des Teams der Flugsicherheitsbegleiter;
4. Angabe des Namens und Vornamens sämtlicher Personen sowie Kennzeichnung des Namens des Leiters des Teams;
5. Passnummern;
6. Marke, Typ und Seriennummern der Waffen;
7. Anzahl und Art der Munition;
8. Ausrüstungsgegenstände, die vom Team mitgeführt werden und zur Erfüllung der Aufgaben dienen.

Anlage 2

zum Vertrag

über die Vertiefung der grenzüberschreitenden Zusammenarbeit, insbesondere zur Be-

Republiken Frankrike,
Storhertigdömet Luxemburg,
Konungariket Nederländerna och
Republiken Österrike

Bilaga 1

till fördraget

om ett fördjupat gränsöverskridande
samarbete, särskilt för bekämpning av
terrorism, gränsöverskridande brottslighet
och olaglig migration

Nödvändiga uppgifter för skriftlig anmälan
i enlighet med artikel 17 stycke 5

1. Insatsens tidtabell, som beskriver den planerade vistelsens längd.
2. Flyguppgifter (inklusive flygnummer och tider).
3. Antal medlemmar i gruppen av flygsäkerhetsvakter.
4. Fullständigt namn på alla personer som hör till gruppen samt gruppchefens namn.
5. Passnummer.
6. Märke, typ och serienummer på tjänstevapen.
7. Mängd och slag av ammunition.
8. Övrig nödvändig utrustning som gruppen innehar och som behövs för utförande av uppgifterna.

Bilaga 2

till fördraget

om ett fördjupat gränsöverskridande
samarbete, särskilt för bekämpning av
terrorism, gränsöverskridande brottslighet
och olaglig migration

Tjänstevapen, ammunition och tillåten
nödvändig utrustning i det hänseende som
avses i artikel 28 stycke 2 första och andra
meningen.

1. Konungariket Belgien

kämpfung des Terrorismus, der grenzüberschreitenden Kriminalität und der illegalen Migration

Dienstwaffen, Munition und zugelassene Einsatzmittel im Sinne des Artikels 28 Absatz 2 Sätze 1 und 2

1. Für das Königreich Belgien:

- zugelassene Schusswaffen und die zugelassene Munition
- zugelassene Pfeffersprays und die zugelassenen Einsatzmittel
- zugelassenes Tränengas und die zugelassenen Einsatzmittel

2. Für die Bundesrepublik Deutschland:
- zugelassene Schusswaffen und die zugelassene Munition

3. Für das Königreich Spanien:

- zugelassene Schusswaffen
- zugelassene Selbstschutzwaffen entsprechend der Dienstvorschriften der am gemeinsamen Einsatz beteiligten Polizeieinheit, wie Schlagstock (oder Gummiknüppel), Sprays, Tränengas und andere zugelassene Einsatzmittel

4. Für die Französische Republik:

- die nach dem nationalen Recht zugelassenen Dienstwaffen und individuellen Zwangsmittel

5. Für das Großherzogtum Luxemburg:

- zugelassene Schusswaffen und die zugelassene Munition
- zugelassene Pfeffersprays und die zugelassenen Einsatzmittel
- zugelassenes Tränengas und die zugelassenen Einsatzmittel

6. Für das Königreich der Niederlande:

- zugelassene Schusswaffen und die zugelassene Munition
- zugelassene Pfeffersprays und die zugelassenen Einsatzmittel
- zugelassenes Tränengas und die zugelassenen Einsatzmittel

7. Für die Republik Österreich:

- zugelassene Schusswaffen und die zugelassene Munition
- zugelassene Pfeffersprays und die zugelassenen Einsatzmittel

- tillåtna skjutvapen och tillåten ammunition
- tillåten pepparsprej och tillåten nödvändig utrustning
- tillåten tårgas och tillåten nödvändig utrustning

2. Förbundsrepubliken Tyskland

- tillåtna skjutvapen och tillåten ammunition

3. Konungariket Spanien

- tillåtna skjutvapen
- tillåtna vapen för självförsvar i enlighet med tjänstebestämmelserna för den polisenhet som deltar i den gemensamma insatsen, såsom batong, sprejer, tårgas och övrig nödvändig tillåten utrustning

4. Republiken Frankrike

- enligt den nationella lagstiftningen tillåtna tjänstevapen och individuella tvångsmedel

5. Storhertigdömet Luxemburg

- tillåtna skjutvapen och tillåten ammunition
- tillåten pepparsprej och tillåten nödvändig utrustning
- tillåten tårgas och tillåten nödvändig utrustning

6. Konungariket Nederländerna

- tillåtna skjutvapen och tillåten ammunition
- tillåten pepparsprej och tillåten nödvändig utrustning
- tillåten tårgas och tillåten nödvändig utrustning

7. Republiken Österrike

- tillåtna skjutvapen och tillåten ammunition
- tillåten pepparsprej och tillåten nödvändig utrustning